

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · quart període · sèrie P · núm. 61

Ple del Parlament

Sessions 31, segona i darrera reunió, i 32, tercera i darrera reunió, dijous 9 d'octubre de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Sessió 31.2	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els equipaments educatius 302-00146/15	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea 302-00144/15	13
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència 302-00145/15	22
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àm- bit digital 302-00147/15	32
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la indústria a Ca- talunya 302-00148/15	43
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pacte nacional per a la indús- tria 302-00149/15	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els equipaments educatius (con- tinuació) 302-00146/15	62
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea (continuació) 302-00144/15	63
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència (continuació) 302-00145/15	64
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital (continuació) 302-00147/15	64
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la indústria a Ca- talunya (continuació) 302-00148/15	64
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pacte nacional per a la indús- tria (continuació) 302-00149/15	66

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 31.2

La sessió, suspesa el dia 7 d'octubre, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general, el lletrat major i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i el conseller de Política Lingüística.

El president

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els equipaments educatius

302-00146/15

El quart punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els equipaments educatius. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Bé, imagineu-vos per un moment que haguéssim de passar una jornada sencera aquí al Parlament amb trenta graus a l'estiu o amb quinze graus a l'hivern, sense ventilació, sense ombra al pati, sense lloc on hidratar-nos. És evident que no ho acceptaríem. No ho resistiríem probablement ni una hora. Doncs això és exactament el que passa dia rere dia en massa aules al nostre país. I no, no és un incident puntual d'un matí el mes de juny; és una desigualtat que el sistema ha normalitzat, agreujada per una emergència climàtica que ja no és futur, sinó que és present.

Les dades són clares: la meitat dels centres públics catalans es van construir abans de 1960; el setanta per cent, abans que existís cap normativa tèrmica, i avui encara hi ha setanta-nou centres educatius que funcionen íntegrament en barracons i més de tres-cents que en tenen parcialment. Venim d'una dècada de desinversió que ens ha passat factura. Vam caure dels entre 200 i 300 milions d'euros anuals invertits en infraestructures educatives abans del 2010 als menys de 50 milions en plena crisi, i només des del 2023 hem tornat a superar els 100 milions, mentre les onades de calor s'intensifiquen, les nits tropicals es fan més freqüents, els episodis de fred arriben de cop i massa sovint el confort d'una aula el determina el codi postal, perquè a molts barris, si les AFAs no poden posar-hi diners, l'Administració no hi arriba.

Aquesta moció el que vol és posar fi a aquesta desigualtat, vol ser un punt d'inflexió amb una idea central i potent: l'escola ha de ser un espai segur, saludable i habitable sempre. I per fer-ho possible proposem avançar en tres grans eixos: el primer, en drets immediats; el segon, actuació d'emergència amb criteris d'equitat, i, en tercer lloc, la transformació estructural a llarg termini.

Comencem pels drets immediats. No estem parlant de grans obres, estem parlant del que ja avui hauria de ser un mínim irrenunciable. Proposem establir un protocol vinculant de temperatura perquè quan les aules superin els vint-i-set graus a l'estiu o baixin dels dinou a l'hivern s'activin automàticament mesures com la flexibilització horària, la reubicació d'espais, les pauses d'hidratació i la suspensió de l'activitat

física a l'exterior. Això no pot dependre de la voluntat d'un equip directiu, ha de ser norma.

També proposem que cada centre públic compti amb dos espais interiors condicionats com a refugis climàtics abans de l'inici del proper curs i que als centres més exposats –els més antics, els més vulnerables, els que encara tenen barracons– s'instal·lin mesures provisionals: ventiladors de sostre silenciosos, tendals, veles d'ombra, làmines de control solar, fonts operatives. I, sí, obrim també les escoles a la comunitat com a refugis climàtics de barri, perquè cuidar l'escola també és cuidar el territori.

El segon eix és la resposta d'emergència amb uns criteris que siguin clars i transparents. En un termini màxim de tres mesos cal publicar un mapa interactiu amb les dades reals sobre la temperatura a les aules, l'estat de les infraestructures i el calendari d'actuacions previstes. Les prioritats han de ser públiques i objectives: temperatura extrema registrada, antiguitat de l'edifici, vulnerabilitat socioeconòmica de l'alumnat i presència de mòduls provisionals.

I exigim un compromís clar: almenys el cinquanta per cent dels recursos del pla de xoc han d'anar als territoris amb més vulnerabilitat. A més, cal desplegar un pla triennal perquè tots els patis escolars tinguin ombra i punts d'hidratació, amb pèrgoles, arbrat, paviments que no cremin i fonts que funcionin sempre. I aquesta urgència té noms concrets; per això destaquem a la moció aquells casos més flagrants pels que cal començar.

I finalment, el tercer eix, la transformació estructural. Aquí proposem una llei de bioclimatització amb l'objectiu de garantir el confort tèrmic, la qualitat de l'aire i l'eficàcia energètica als centres educatius, adaptant-los a onades de calor i fred amb criteris de salut, d'equitat i de sostenibilitat. Una llei que es desplegaria amb un pla triennal d'inversions, amb un fons específic que es pugui mantenir durant –el mínim– tres anys i amb convenis amb els ajuntaments i la comunitat educativa.

I vaig acabant. Ja ens han dit que tenim una pròrroga pressupostària, i, sí, per això plantejem un fons específic. Ens han dit que cal més diagnosi, sí, i per això reclamem un mapa en tres mesos. Ens han dit que no es pot resoldre en una sola legislatura; d'acord, però sí que podem garantir refugis, ombra i aigua aquest mateix any i començar ara la substitució de mòduls i la climatització integral on fa més falta. I ens diran que això és una competència compartida, exactament, i per això defensem un model de corresponsabilitat amb lideratge de la Generalitat, cofinançament local i implicació real de la comunitat educativa.

Us demanem el vot favorable. I, més enllà del vot, us demanem un compromís compartit: que cap infant, cap docent i cap escola torni a passar un estiu més sense aire, sense ombra i sense dignitat. Per això hem acceptat o transaccionat la majoria de les esmenes que ens heu presentat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I per poder-les defensar davant del Ple té la paraula, en primera instància, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Agrair al diputat Mijoler la presentació d'aquesta moció, perquè parlar, debatre sobre les condicions dels equipaments educatius és parlar de com també aprenen i com creixen els nostres infants i els nostres adolescents en els centres educatius, que cal garantir-ne, no?, la seguretat, el confort i la sostenibilitat. I deia que..., una moció molt necessària, com tan necessaris són els recursos que es necessiten per poder-la fer realitat.

Compartim la preocupació, evidentment. Agraïm també l'acceptació de les esmenes que hem presentat, tres d'elles transaccionades, que pensem que hi aportem mirada de país, criteris de sostenibilitat i també atenció al conjunt del territori.

Hem proposat també la creació d'una línia de subvencions als ajuntaments per transformar aquests patis escolars amb pèrgoles, arbrat i fonts d'aigua. I hi introduïm visió de renaturalització, perquè també és important que tinguem cura d'aquesta biodiversitat, i també un tema d'igualtat d'oportunitats, no?, per a tot el país, des de les ciutats fins al món rural, i també per a aquelles comarques que pateixen dèficits històrics.

I també volem posar en valor la feina del Departament d'Educació en el darrer mandat, aquests 6,6 milions d'euros per millorar l'eficiència energètica i el confort tèrmic en molts centres educatius que se'n van poder beneficiar i que d'alguna manera van permetre tenir escoles i instituts més sostenibles, més habitables i amb més vida útil. Com el desplegament també del pla director d'infraestructures educatives, amb l'objectiu de mantenir, rehabilitar i adaptar els centres a aquestes condicions i a aquests nous temps que ens toca viure. Les escoles han de durar dècades, no?, i, per tant, han de ser segures, han de ser habitables i, sobretot, han de garantir aquest baix consum energètic.

També, parlar del pla d'adequació al canvi climàtic i la guia d'actuació en episodis d'altres temperatures, que van ser precisament eines pensades per reduir l'impacte sobre la salut, no?, tant d'alumnes com d'adolescents..., de tota la comunitat educativa que treballa i ha de patir les conseqüències de treballar en aquestes condicions. I, sobretot, també amb atenció molt especial a infants petits, no?, i, a més a més, amb malalties cròniques i discapacitats.

Però evidentment que no n'hi ha prou. Aquestes actuacions són imprescindibles. Cal replicar-les perquè el canvi climàtic és una realitat incontestable, malgrat que alguns encara s'entesten a negar-ho. I, per tant, aquest canvi climàtic es tradueix en aules més calentes, condicions d'aprenentatge més difícils i en risc també per a la salut. La calor ja està entrant a les aules, ja hi ha entrat, i, per tant, hem de revertir..., que aquestes conseqüències no afectin l'aprenentatge. Un repte majúscul que requereix també recursos majúsculs i, per tant, necessitem un finançament just per a Catalunya. Necessitem el finançament singular, perquè és que, si no, no podem fer realitat ni les ampliacions ni les noves construccions d'aquests centres educatius tan necessàries, si volem aconseguir arribar a aquest sis per cent del PIB, tal com marca la llei d'educació de Catalunya.

Diputat, ha fet un llistat de centres amb mancances, però pensem que és una visió incompleta i fins i tot un pèl injusta, perquè hi ha molts altres centres que també tenen necessitats urgents i que no hi són esmentats. Malauradament, n'hi falten molts, no? Em venen al cap, per exemple, l'Escola Mare de Déu de la Candela, de Botarell; l'Institut de Miami, de Mont-roig del Camp; el Carles III, de la Ràpita, que ja compten amb pressupost i ara els tràmits sembla que s'estan demorant excessivament. Per tant, el problema no és només d'uns centres concrets; és un repte majúscul de país que demana planificació i un finançament just. I per això li agraeixo, l'hi agraeixo molt, que hagi acceptat incloure les obres pendents, assegurant que no s'exclouï en cap cas cap centre educatiu que així ho requereixi.

I acabo, president, amb el punt 10, amb la transacció a que ha arribat amb el PSC. El decret dona cobertura jurídica a aquests convenis que s'han anat fent amb els ajuntaments, però compte: cada part ha d'assumir la responsabilitat en funció de les seves competències. Que aquest decret no serveixi per deixar la porta oberta a passar o a traspasar responsabilitat i pressió als ajuntaments.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Bon dia a tothom. Gràcies, president. Bé, ens trobem davant d'una moció que en el seu fons no té debat, la necessitat és absolutament real i és compartida. Les escoles i instituts d'avui no estan preparats per sostenir un canvi climàtic que ens ha portat onades reiterades de calor intensa fora dels mesos d'estiu. La majoria de patis d'escoles i instituts no tenen suficient ombra com per allotjar nens, nenes i joves, per protegir-los, a més, precisament en les hores de pati, que és quan més calor fa. I les infraestructures escolars de Catalunya arrossegueu un gran dèficit d'inversió i actualització, un abandonament històric que esdevé avui un parc desactualitzat i amb moltes mancances.

Sota aquestes tres afirmacions, molt i molt simplificades, òbviament, des del PSC no podem estar més d'acord en que hem d'actuar plegats i revertir aquesta situació.

Afegeixo com a exemple contraposat el que passa majoritàriament a la resta d'equipaments públics i privats i centres de treball de Catalunya –ja ho ha fet el diputat Mijoler moltes vegades. Com a exemple, poso que, aquí al Parlament, a l'hemicicle passem una mica de fred; seria incompreensible, aquesta situació. Per tant, la negociació d'aquesta moció no és pas de contingut –en el nostre cas, no és pas de contingut–, sinó que és, doncs, de calendaris, de possibilitats pressupostàries, de marc normatiu i d'establir eines que generin aquestes possibilitats.

Abans d'entrar en matèria, però, sempre que tinc l'oportunitat de parlar, com a persona municipalista i socialista que soc, aprofito per reivindicar la bona tasca que en aquest sentit també, de nou, els pobles i ciutats han fet fins al dia d'avui. Molts ajuntaments fa anys que estan actualitzant..., i tenim l'exemple de Barcelona amb el seu pla de climatització, però també la resta de municipis han anat avançant i invertint en la millora climàtica dels seus centres educatius. I des d'aquí els agraïm aquest esforç. *(Alguns aplaudiments.)*

I, continuant amb aquests agraïments, no em puc estar de mencionar també les AFAs o les AMPAs o com cadascú les hagi anomenat, les diferents associacions de famílies d'escoles i instituts que moltes vegades han estat impulsant aquestes inversions per comprar ventiladors o elements d'ombra per als patis, els seus patis.

Des del Govern de la Generalitat la consellera ja va explicar, a la resposta precisament d'aquesta interpellació, les línies que s'estan encetant en aquest sentit: la distribució de ventiladors; el pla de xoc per al confort climàtic previ estudi real de la situació dels centres, que no només no estan adaptats a les onades de calor, molts tenen sistemes de calefacció obsolets i cal modernitzar-los. S'han d'incorporar més plaques solars i s'ha d'apostar per l'autosuficiència climàtica dels equipaments per no anar a la contra del que perseguim des d'altres indrets, no?, que és aquesta reducció del consum energètic.

Des del nostre grup, Socialistes i Units per Avançar, hem presentat onze esmenes a aquesta moció. Agraïm molt la predisposició del diputat Mijoler per acceptar gran part d'elles. I començo per les que no recolzarem del tot, per tant, ens hi abstindrem –en cap cas votarem en contra de cap dels acords.

No considerem necessària la nova llei específica de bioclimatització, no perquè no sigui important, sinó perquè creiem que avui tenim ja mesures –i la pròpia moció parla d'algunes– per poder actuar de manera ràpida.

Tampoc creiem en mecanismes nous de seguiment. La moció proposa la creació d'una comissió de seguiment en el Parlament i creiem que tenim la Comissió d'Educació, que és un espai molt adient per fer el seguiment, i no crear un òrgan nou.

Ens abstindrem també en aquells acords que fan un llistat de centres –també la diputada que m'ha precedit ho deia– no perquè els centres que surten en aquesta llista no siguin necessaris, òbviament que sí, però creiem que hi han molts més centres a Catalunya que no són en aquest llistat i que són necessaris també. Per tant, necessitem que el Govern de la Generalitat faci aquesta prioritització, com diu la moció, amb el risc de vulnerabilitat com a prioritat i amb total transparència.

Per tant, evidentment, recolzarem tota la resta d'acords. I coincidim en la creació d'un fons de contingència econòmica, molt important per fer front a aquestes inversions i a aquesta situació climàtica. I, evidentment, la cua és molt llarga, no la puc referir sencera. Les necessitats del territori són moltes. Deuen coincidir amb mi que només hi ha una fórmula per abordar aquesta situació –evidentment, ho té tothom al cap–, i els emplaço a tots i a totes a fer realitat aquesta moció recolzant els pressupostos del 2025.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn de Junts per defensar les seves esmenes, i té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Molt bon dia, diputats, diputades. Encetem aquest nou matí de plenari amb un ple ordinari però també amb el debat de política general, coincidint amb l'inici del curs escolar passat aquest mes de setembre. I ho fem amb un dels debats més intensos i més transcorreguts, també, d'aquesta cambra i de la Comissió d'Educació, com són els propis equipaments educatius. Una qüestió, com deia, que no és nova, però que ha proliferat amb el temps, i la manca de pressupostos ha fet que el que era urgent passés a ser ja una emergència de país.

I debatem, per tant, aquesta moció a través de la proposta del diputat Mijoler, amb mesures adaptades a aquestes escoles pel canvi climàtic per fer-les més segures, per garantir la qualitat educativa, però, a més a més, també per aquesta visió àmplia que hem de tenir de futur per unes infraestructures que estiguin adaptades a la realitat del nostre dia a dia. Per tant, l'agraïment per aquesta proposta i perquè avui puguem debatre sobre aquesta qüestió.

En aquesta es concreten des de protocols de temperatura, des d'aquesta llei de bioclimatització –necessària–, els ventiladors, les ombres, les fonts, els espais segurs, els refugis climàtics o els patis verds, tot qüestions de consens que alguns podran titllar de «carta als Reis» però crec que, en tot cas, és una carta als Reis molt necessària..., que avui aprovem també en aquest Parlament.

Perquè, per posar-ne un exemple, fa unes setmanes la nostra companya Anna Feliu expressava com alguns alcaldes d'alguns municipis s'havien trobat que en alguns centres educatius es repartien xecs escolars de trenta, trenta-cinc euros per fer front a les altes temperatures de l'estiu i per no morir de calor en una aula. Creiem que això és més que insostenible i que, per tant, calen mesures contundents, amb nous equipaments i amb nova adaptació de la renovació i substitució dels mòduls que avui es citen. Errors flagrants i en situacions molt complexes, com pot ser el cas de Les Cinc Sénies, de Mataró, com l'Escola Norai, de Montgat, però també altres exemples, com l'Institut Sunsi Móra, de Canet de Mar, i també, al llarg de tot el país, el que representa: a Òrrius, a Camarles, a Deltebre, a Figueres, a Manlleu, al Prat, a Almacelles, etcètera, etcètera, que expressen aquesta magnitud del problema.

Per tant, una moció que connecta també amb la proposta que fèiem fa uns dies des del nostre grup parlamentari, des de Junts per Catalunya, demanant i aprovant aquestes millores urgents en les infraestructures educatives i escolars. I reclamàvem instal·lacions dignes, instal·lacions accessibles i instal·lacions segures. I ho fèiem denunciant la presència de barracons, la necessitat de rehabilitar i construir aquestes noves escoles adaptades.

Però, hi insisteixo, no hi ha pressupostos i cada vegada el dèficit fiscal és més creixent. Sense pressupostos, sense recursos, poden quedar en paper mullat propostes com la que presenta el Partit Socialistes..., fa unes hores, en aquest debat de política general, també demanant la renovació d'aquests propis equipaments educatius.

En aquest sentit, per tant, hem presentat millores en el text. Ho hem fet a través d'esmenes, reforçant la necessitat d'un pla, un pla necessari, un pla amb criteris objectius, amb criteris tècnics, també territorials; que tot sovint no hi pensem, però és necessari pensar no només en la Barcelona dels 5 milions, sinó en la Catalunya dels 8 milions i aquesta cohesió necessària arreu del territori, garantint també les subvencions als ajuntaments. No pot ser que ajuntaments com Sant Cugat darrerament hagin hagut de tenir una despesa de fins a 500.000 euros per donar cobertura a algunes de les escoles davant del greuge que suposen les altes temperatures i l'adaptació d'aquesta climatització.

I –no menys important– també hem presentat una esmena per garantir la climatització a tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya; una esmena que malauradament ha sigut rebutjada pel Grup dels Comuns perquè es veu que podem garantir que als centres públics hi hagi una bona climatització, però, escolti'm, als d'iniciativa social i concertats..., sembla que tant li fa. Les condicions poden ser òptimes per a uns però no per a les altres. Podem garantir la qualitat educativa per a uns centres, però per als altres sembla que ens és igual generar aquesta desigualtat i aquest greuge comparatiu.

Això sí, potser si parléssim del sistema sanitari, potser si parléssim dels hospitals, dels centres sanitaris, que cada dia donen cobertura però que de cara al ciutadà no generen una despesa, potser no diríem el mateix. I és gràcies a aquesta iniciativa pública, a aquesta iniciativa social, que el país s'ha construït, amb aquest sistema educatiu i aquest sistema sanitari d'èxit i que malauradament està en risc. Per tant, diputats dels Comuns, menys partidisme en una qüestió com aquesta i potser menys fer d'oposició, perquè el que vostès són és crossa del Govern amb un acord que va més enllà de la investidura d'Illa i que veiem dia rere dia que és un acord de legislatura.

Per tot lo exposat –i ja acabo, president–, des de Junts per Catalunya oferim solucions realistes, planificació rigorosa amb un nou pla d'infraestructures i visió de país, perquè els nostres alumnes mereixen, sí, centres dignes, i els nostres docents, recuperar la seva confiança.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Diputat Mijoler, avui debatem una moció que aborda una qüestió molt seriosa, que són les condicions climàtiques i de confort tèrmic a les escoles i als instituts de Catalunya.

I permetin-me que els hi digui d'entrada, doncs, amb claredat: la situació dels centres educatius és absolutament insostenible. I això ho sabem i ho patim tots. Mesures, alumnes i famílies patim cada any onades de calor a l'inici de curs i a final de curs: patis sense ombra, aules asfixiants, edificis envellits que no estan preparats per al context climàtic actual...

Des d'aquest punt de vista, per tant, senyor Mijoler, nosaltres compartim bona part del diagnòstic que recull aquesta moció. De fet, hem presentat moltes esmenes que han estat pràcticament totes acceptades per vostè, menys una, doncs, que ara m'hi referiré, d'aquí a una estona. Nosaltres, evidentment, amb aquestes esmenes que hem transaccionat amb vostès, volem millorar la ventilació de les escoles, crear refugis climàtics, substituir mòduls provisionals, invertir en climatització eficient

i actuar amb prioritat en els centres més vulnerables. Per això ja avancem que votarem favorablement a la majoria de punts.

Ara bé, dit això, el que també hem de fer és denunciar l'enorme distància que hi ha entre el paper, entre el que avui aprovem, i la realitat; entre el que aquí aprovem i el que després el Govern executa. I és aquí, en aquesta moció, on, com en tantes altres, això es converteix en un veritable brindis al sol. Li deien abans «carta als Reis»; jo li dic «brindis al sol», perquè és molt fàcil, senyor Mijoler, aprovar llistes llargues de bones intencions, de bones idees que tots podem tenir, però, escolti'm, si no hi ha pressupost a Catalunya, i responsables també en són vostès, doncs, tot això queda en paper mullat i no serveix absolutament per a res. Sí, per enganyar les famílies, per fer veure que avui aprovarem que demà ja tindran les aules climatitzades. Però vostès saben perfectament que si no hi ha un duro, que si no hi ha pressupost, que si no hi ha calendari ni cronograma, tot això no val absolutament per a res, senyor Mijoler.

Miri, aquesta moció, com li deia, doncs, aborda qüestions molt molt importants, però pressupost, ni un; milions d'euros per invertir i per fer aquestes reformes tan necessàries, ni un; compromís real del Govern de Salvador Illa, ni un. Ja el coneixem; l'historial avala els seus incompliments també en matèries educatives.

I, miri, Catalunya és veritat que porta anys acumulant retards en les inversions educatives. Tenim escoles en barracons que sembla ja que formin part de l'estructura de l'escola i que fa dècades que esperen edificis definitius. Tenim obres planificades i pressupostades que no s'han iniciat. Tenim centres que han demanat ventiladors o tendals i encara també esperen. I sense pressupost, com li deia, ni cap pla, tampoc, econòmic, tot això queda en paper mullat.

I és aquí on nosaltres hem volgut ser constructius i presentar esmenes, precisament, per dotar de subvencions específiques els ajuntaments, amb plans d'inversió real, la prioritització de centres vulnerables... I, per tant, celebrem que vostès això ho hagin acceptat, però, ho repeteixo, sense pressupost, el Govern de Salvador Illa..., tot això quedarà en res.

I ara passo a defensar una esmena que lamento profundament que vostè no hagi acceptat, perquè els Comuns en el municipi, a la vila de Sitges, ho defensen cridant cada dia, eh?, com si fossin els avaladors d'aquesta qüestió. I vostè aquesta l'esmena del Partit Popular, que va precisament en la línia de la defensa dels Comuns a la vila de Sitges, doncs, no l'ha acceptat.

Miri, Sitges és un municipi que ha crescut molt en població, especialment en famílies joves, però les infraestructures educatives no han anat al mateix ritme. Nosaltres amb aquesta esmena instàvem el Govern a actuar amb urgència i amb seriositat en tres àmbits molt concrets. En primer lloc, millorar les infraestructures actuals dels centres públics a Sitges. No estem parlant de grans obres faraòniques, sinó que parlem de cobrir necessitats bàsiques que avui no s'estan resolent, com per exemple també climatització, manteniment, ampliacions puntuals i condicions dignes per a alumnes i professors. En segon lloc –encara més important–, planificar i executar la construcció d'un nou institut escola a la vila de Sitges, necessari i imprescindible, que vostès, els Comuns, allà defensen i aquí, on es fa realment la política educativa, no han volgut acceptar. I, en tercer lloc, proposem també crear un mecanisme estable de seguiment i coordinació entre el departament, les famílies, els equips directius i l'Ajuntament de Sitges. Això vostès tampoc ho han volgut acceptar.

Han fet una llista d'equipaments educatius de Catalunya que els hi convé, però lamentem profundament que aquesta que tan necessària és, i vostè ho sap perfectament i personalment, doncs..., lamentem profundament i denunciem que els Comuns aquí no acceptin aquesta esmena per dotar d'un nou institut escola el municipi, la vila de Sitges.

Gràcies.

El president

A continuació, poden fixar la posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per fer-ho té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, president. Representants del Govern, senyors diputats, molt bon dia. L'escola és un reflex de la societat i així es constatà dimarts passat, quan els diputats del Partit Socialistes, de Junts, d'Esquerra Republicana, dels Comuns i de la CUP es van posicionar davant la moció de VOX sobre la necessitat de millorar el model d'escola catalana, el sistema educatiu català.

Tots aquests diputats es van llançar ferotgement, dogmàticament, a dir una sèrie d'insults, de mentides, de vexacions estereotipades contra més d'un quart de milió de catalans, que són els que ens van votar en les passades eleccions i, concretament, sobre la meua persona.

Aquestes desqualificacions dogmàtiques, jo no sé si són fruit del seu odi o de la seva ignorància o de la seva falta de comprensió lectora en llegir els onze punts de la nostra moció. (*Alguns aplaudiments.*) I encara algú se sorprèn, s'astora que l'actual model d'escola catalana tingui el pitjor nivell de comprensió lectora, de ciències i de matemàtiques de tota Espanya i que, malgrat tot, continuï tenint els mateixos models i elements pedagògics que han demostrat la seva ineficàcia però que hipnòticament, i podríem dir que també dogmàticament, es continuen aplicant per part del Departament d'Educació?

Bé, per cert, en relació amb el diputat socialista Aparicio, que dimarts passat va sortir aquí dient que no existia, que no existeix el programa de llengua àrab i cultura marroquina, jo li he portat aquí –després l'hi passaré– la resposta de la diputada Niubó, del seu mateix partit, sobre una pregunta que vam enregistrar el nostre grup parlamentari per saber quants alumnes cursaven aquest programa de llengua àrab i cultura marroquina. Dos mil, més o menys dos mil, deia, a les quatre províncies catalanes. Després l'hi passaré. I falta una mica de comunicació entre vostès, eh?, em sembla. (*Alguns aplaudiments.*)

Bé, però, malgrat tot, jo no l'acusaré a vostè de dir..., que és una persona que presumeix de ser una persona instruïda, com vostè va fer contra la meua persona. Jo no li diré això, valga'm Déu. Jo soc un pobre professor vingut a menys en ser diputat i que, això sí, creu en la saviesa popular; com diu la dita aquesta, en el país dels cecs el borni és el rei. (*Alguns aplaudiments.*)

I, seguint amb aquesta moció dels Comuns, bé, més enllà de l'ús alarmista i catastrofista que fan els Comuns del canvi climàtic, evidentment nosaltres defensem que les escoles públiques i concertades mereixen els millors espais i instal·lacions, cercant l'excel·lència educativa, no perquè circumstancialment faci fred o calor, que això és una constant a la conca mediterrània, en la qual nosaltres vivim des de fa molts segles i segles.

Aquesta moció, en definitiva, és una triple hipocresia. Primer, fa una enumeració d'una trentena de centres on diuen que s'ha de prioritzar el desmantellament de barracons, la construcció d'obres de climatització i les obres de construcció d'espais i l'ampliació també d'espais. I jo em pregunto, sota quin criteri? Perquè, clar, i la resta de 4.370 centres de tot Catalunya? Què passa? Aquests no existeixen, no tenen les mateixes necessitats? I a l'Hospitalet, a Sitges, a Cornellà de Terri, a Santa Eulàlia de Riuprimer, a Santa Coloma de Gramenet? Què passa? Aquests no tenen...? I la resta de municipis de Catalunya tenen més de 950 barracons encara.

Segona, els Comuns van votar dimarts en contra d'exigir a la Generalitat un pla d'erradicar els més de 950 barracons escolars i de complir terminis que fixa el mateix Departament d'Educació en la construcció de nous centres un cop que tenen ja el finançament aprovat, que són quatre anys i un mes; ara estem en una mitjana de set anys i mig.

I tercera –i amb això acabo–, els Comuns són corresponsables, són corresponsables del desastre del sistema educatiu català també quant al deplorable estat de les infraestructures. Per què? Perquè han governat o han fet de crossa dels successius governs que han passat per aquí.

Amb la qual cosa nosaltres votarem els punts que s'han de votar per sentit comú, però no estem a l'alçada del seu sectarisme. I per això a vostès cada cop els voten menys catalans i a nosaltres, cada cop més.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. I té la paraula el diputat Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades i personal de la cambra. Primer de tot, voldríem donar les gràcies al diputat Mijoler i al Grup dels Comuns per aquesta moció, que ens sembla absolutament necessària i a la que donarem tot el suport.

També ens ha, diguéssim..., no ens ha agradat del tot això de prioritzar centres. Pensem que hi ha moltes necessitats. En tot cas, la votarem tota a favor perquè ens sembla que tots els centres ho mereixen, tant els que hi han posat com els que no, i, per tant, donar-vos-en les gràcies, no?

Dit això, hi ha normativa, hi ha un reial decret que marca precisament en quins marcs i en quins rangs de temperatura s'han de desenvolupar les activitats en els centres tancats, que és entre disset i vint-i-set graus. Per tant, aquesta regulació hi és. I, de fet, aquesta regulació pràcticament es compleix en la majoria de centres i espais i àmbits públics. I els hi posaré l'exemple que més conec, que és el de la meua ciutat, de Sabadell.

Fa poc a la nostra ciutat es va suspendre un ple precisament perquè es va espatllar el sistema de climatització i estava a trenta graus, l'ajuntament de la ciutat. I es va suspendre el ple. A tothom li va semblar bé, a tothom li va semblar que era el normal. Fa un temps, més enrere, als jutjats també de Sabadell es va suspendre l'activitat precisament perquè no funcionava correctament el sistema de climatització i es trobaven per sobre dels trenta graus.

Què passa? Que els centres educatius de la mateixa ciutat es trobaven en temperatures per sobre dels trenta-dos graus i aquesta activitat no es va suspendre i no es va poder suspendre. I això és el que no és normal, i això és el que s'ha d'impedir. I no es demana ni més ni menys per a l'àmbit educatiu que es demana per a la resta d'espais d'àmbit públic, que és que es compleixi aquesta normativa i que es tingui el mateix respecte, els mateixos recursos i, per tant, les mateixes disposicions per als centres educatius que per a la resta d'àmbits dels serveis públics.

Dit això i mostrat aquest suport, una qüestió molt clara i que ens sembla que s'ha de posar en relleu. Ens sembla que és tenir molta barra, senyora Toronjo i senyors i senyores de Junts per Catalunya, fer avantguarda dels serveis públics, fer avantguarda de la sanitat pública, fer avantguarda de l'educació pública, quan han estat han estat els campions i campiones de les retallades que encara no s'han revertit en serveis públics, en centres educatius i en centres sanitaris. Ens sembla que és tenir molta barra.

I ens sembla que és tenir encara més barra parlar de que hi ha una discriminació a favor dels centres concertats pel que fa al finançament públic. Nosaltres tenim molt clara quina és la discriminació que s'ha de generar respecte a aquesta qüestió, que és acabar amb la concertació en l'educació: educació cent per cent pública, tots els recursos a l'educació pública, i si algú vol anar a centres privats, que se'ls pagui.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per tancar aquest torn d'intervencions, té el torn ara el Grup Mixt. I té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Fons de dones a Colòmbia, 250.000 euros; territoris de Palestina, 800.000 euros; assistència vital a Somàlia, 250.000 euros; foment de participació de nenes a Gàmbia, 200.000 euros; construcció de sistemes de salut a Kenya, 250.000 euros; protecció a persones amb violència de gènere a Moçambic, 250.000 euros; comunitats d'acollida contra la violència sexual al Sudan del Sud, 250.000 euros; projecte d'educació inclusiva al Txad, 250.000 euros.

Mentre vostès subvencionen totes les causes del món i juguen a ser bones persones amb diner públic, nosaltres tenim els fills estudiant en barracons. Sembla que per a aquest Govern, i per als que l'han precedit, les escoles no són una prioritat a l'hora de distribuir recursos o de planificar inversions.

Amb els diners que regalen alegrement a organismes vinculats al terrorisme islàmic, com UNRWA, podrien erradicar barracons i dotar els nostres fills dels equips escolars que mereixen. Però, és clar, llavors no es podrien fer els humanitaris, i ja sabem que en el seu marc mental prioritzar els interessos dels nacionals és racisme, feixisme i no sé quants «-ismes» més.

Mentre es postulen com a garants d'un sistema educatiu de qualitat, milers de nens i nenes estudien en condicions indignes. A més a més d'immoral i recargolat, això seu és pur cinisme. Molt fan de les seves inauguracions simbòliques, això de les maquetes i els powerpoints sí que ho dominen; el tema obres, grues i edificis nous sembla que el deixarem per a la següent legislatura, oi?

Per què no elaboren un pla de rehabilitació integral dels centres més obsolets amb calendari i pressupost garantit per assegurar-ne el compliment? Per què no auditen les inversions que s'han anunciat amb grans titulars a la premsa però que mai no s'han arribat a executar? Tenim dret de saber quants milions s'han promès i quants realment se n'han invertit.

Com hem d'aspirar a ser un poble lliure, avançat, competitiu, si algunes de les nostres escoles semblen campaments de refugiats? Cada euro que malgasten en propaganda, en fons de cooperació, en estructures innecessàries i en guinguetes partidistes, inverteixin-lo en dignificar les aules on es forma el jovent i el futur del país. Segons dades de la USTEC 2025, el setanta per cent de les escoles catalanes necessita manteniment urgent.

Menys flotilles, senyors, i més vetllar pels drets i interessos dels catalans.

La vicepresidenta primera

I ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Com es pot tenir tanta barra per parlar de cinisme i, precisament, ser tan cínica, no? Alguna altra persona, no ho sé, d'algun altre grup o..., podria dir que el que li manca, potser com deia el diputat de VOX, és comprensió lectora, però realment vostè és alcaldessa –o «batllessa», com vostè diu. Quin cinisme no saber el que és una despesa corrent i el que és una inversió. (*Alguns aplaudiments.*) Quin cinisme no saber el que és un pressupost i el que vol dir que el que gastes en una cosa no necessàriament te l'has de gastar en l'altra. Quin cinisme, de veritat. Quin cinisme, quina mala llet. Vagi amb compte que no es mossegui la llengua.

Agraeixo molt, en general, el to. Jo crec que una moció d'aquestes ens dona també o ens hauria de donar la perspectiva del que és important i el que no és important per al nostre país, no? I aquí jo crec que, en general, estem d'acord en que l'educació és important.

Per tant, hem volgut acceptar la majoria de les esmenes que s'han presentat, transaccionar-ne algunes altres, algunes perquè eren una mica coincidents entre els diferents grups.

I bé, les que no, doncs, que sembla que tant Junts com PP han volgut posar l'èmfasi en aquelles que no hem acceptat..., bé, simplement, els centres privats les inversions les han de fer des de lo privat. Això és..., la col·laboració publicoprivada no vol dir que l'Administració posa els diners i el privat s'emporta els beneficis, sinó que vol dir que les inversions també són privades. Per tant, en aquest sentit, crec que no tenia sentit acceptar aquesta esmena.

I, respecte a la de Sitges, l'hem intentat transaccionar, posar-ho en la llista d'aquells centres prioritaris, però no has volgut, perquè suposo que el que volia la diputada era això, fer caure en contradicció la moció amb el que nosaltres defensem a Sitges. El que defensem a Sitges ho defensem a Sitges i ho defensem arreu. I senzillament posar una llista era posar-nos mans a l'obra..., i, per tant, aquells centres que hem detectat, tant amb els ajuntaments com amb les comunitats educatives, que era més urgent prioritzar-los per tal que el Govern ho tingués encara més fàcil per dir per quines han de començar, fins i tot algunes que ja tenen aprovats uns pressupostos i que, per tant, només faltaria l'execució.

En qualsevol cas, gràcies pel suport majoritari.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt número 9 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els principis de la Unió Europea

302-00144/15

I el cinquè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els principis de la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I per exposar-la té la paraula, per un temps de cinc minuts, el diputat Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Lo que hoy presentamos es una defensa de los valores europeos. Pedimos que se acaten las sentencias judiciales y se respeten las recomendaciones del Parlamento Europeo, que exigen la convivencia lingüística del catalán y el castellano en la educación. También pedimos conocer el contenido de la reunión de Salvador Illa y Carles Puigdemont en una de las falsas embajadas del Govern. Que no solo el PSC le abrió las puertas de una oficina de la Generalitat a un prófugo, sino que, además, escondió las banderas para que la de España no le molestara. Illa, de yerno ideal a sustituto de Cerdán como recadero oficial de Sánchez para mendigar los siete votos de Junts. Para esto han quedado ustedes, los de «ni amnistía ni nada de esto». Son ustedes una estafa política.

En esta moción defendemos la independencia judicial, que no es solo un valor europeo, sino algo básico en cualquier democracia. Illa, cumpliendo el argumento de la Moncloa, dice que los casos de corrupción del PSOE son una campaña de difamación de la derecha para deshumanizar a Sánchez. ¿Qué me están diciendo, que Cerdán está entre rejas por culpa del PP? ¿Que Ábalos recibía de Ferraz billetes en sobres del PSOE sin justificar por culpa del PP? Pero es que Illa también dice que Sánchez es víctima de jueces con motivaciones políticas. La pentaimputada Begoña Gómez, el fiscal general en el banquillo, el hermanísimo en los presuntos delitos de prevaricación y tráfico de influencias, el Supremo citando a Ábalos y a Koldo a declarar por el informe de la UCO...

A todo esto ustedes lo llaman «justicia con motivaciones políticas». Nosotros lo llamamos «vergüenza». Vergüenza al ver como el partido que gobierna señala a los jueces por hacer su trabajo y vergüenza de ver cómo daban lecciones al resto de ejemplaridad y anticorrupción y han acabado hasta el cuello de escándalos. «Cataluña está en marcha», dice Illa. No, aquí lo único que estaba en marcha eran las lechugas, los soles y las chistorras que se repartían en el PSOE. (*Alguns aplaudiments.*)

Nosotros hoy pedimos en esta moción mano dura contra la corrupción. Frente a la amnistía a malversadores, nosotros pedimos, como el Parlamento Europeo, prohibir amnistías e indultos por malversación.

También pedimos de una vez acabar con los ataques a los jueces, ataques que siempre antes hacia el separatismo y ahora se le suma el socialismo. Como también se ha sumado el PSC no solo a mantener las falsas embajadas de la Generalitat, sino también a ampliarlas, como si sobrara el dinero y no las utilizara el independentismo cuando gobierna para alimentar internacionalmente el *procés*. Díganle al cuarenta y siete por ciento de los catalanes que no tienen para llegar a final de mes que ustedes se gastan en la falsa embajada del Gobierno en Estados Unidos 900.000 euros al año. Díganles a las familias con hijos en riesgo de pobreza que la falsa embajada en Europa central cuesta 840.000 euros al año. Díganles a los 200.000 catalanes que están esperando una intervención quirúrgica que ustedes se gastan 730.000 euros al año en las delegaciones de Italia o Suiza. Y díganles a los que esperan una ayuda a la dependencia que se están fundiendo más de 10 millones de euros al año en mantener este circo diplomático.

¿Este es su progresismo? ¡Venga, hombre! Nosotros pedimos hoy cerrarlas todas y destinar ese dinero a sanidad y educación. Voten en contra y díganles a los catalanes que su dinero está mejor invertido en chiringuitos políticos. Este es su progresismo de pancarta y flotilla, el mismo progresismo del Gobierno de España que deja tirada una joven en Tailandia en coma tras sufrir un accidente y es la familia, con la solidaridad ciudadana, la que tiene que pagar un avión medicalizado para que pudiera volver a España. Ese mismo progresismo es el que manda un buque de la Armada a acompañar a la «timoflotilla» de Colau y compañía, que, por si no fuera suficiente lo que ha costado, también se les ha pagado el billete de vuelta. Y todos ustedes aquí, ayer, aplaudiendo el numerito. Lamentable. (*Alguns aplaudiments.*)

Y me llamarán ahora «facha», «ultra» y demás lindezas, pero ¿saben qué? Digan lo que les dé la gana, monten el espectáculo que les apetezca, pero dejen de hacerlo con el dinero de los ciudadanos. La guerra es terrible y todos queremos que acabe, pero no con *reality shows* de flotilla, sino con un plan de paz como el presentado por Estados Unidos para acabar con esa guerra y que Hamás libere a los rehenes. (*Alguns aplaudiments.*)

Y hoy se ha visto con el acuerdo de la primera fase. La paz no se logra con hipocresía, y menos aún con patochadas progres.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Atès que no s'hi ha presentat cap esmena, a continuació, per fixar la seva posició, tenen la paraula, per un temps límit de cinc minuts, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula el diputat Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Bé, molt bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia, diputats i diputades. Avui el Partit Popular ens presenta, doncs, una d'aquestes mocions macedònia que fan ells tot sovint –*tutti frutti*, potser, perquè ho entenguin millor. Una moció inescapable, està plena de contradiccions en si mateixa. I la veritat és que vostès cada dia que passa es demostra que han perdut més tota credibilitat per poder fer política a Catalunya. I m'explicaré.

Primer manifesten que la Unió Europea es fonamenta en base als valors de la llibertat, la democràcia, la igualtat i l'estat de dret, i afirmen a continuació que el procés independentista va vulnerar aquests principis. De veritat ho creuen? De veritat vostès creuen que fer un referèndum i donar l'oportunitat a tot el poble de poder votar «sí» o «no» és vulnerar aquests principis sobre els quals es basa la Unió Europea? De veritat? O bé vulneren aquests principis aquells que, a cop de porra, a cop de decret o a cop de sentència judicial van mirar d'impedir votar a més de 2,3 milions de ciutadans de Catalunya?

I, per si això no fos poc, demostren també ignorància o mala fe quan es deixen de relacionar altres valors fundacionals de la Unió Europea. Els hi dic quins són? La dignitat humana i els drets humans. La dignitat humana és la que van atonyinar polítics, jutges i policies el dia Primer d'Octubre. I els drets humans, que també són valors fonamentals de la Unió Europea, tant els individuals, que van exercir aquell dia tots els ciutadans de Catalunya que van voler anar a votar, com els col·lectius, els de les nacions, el dret a poder expressar-se, que van exercir i defensar amb els seus propis cossos milions de ciutadans. Aquests drets, aquests valors, són els que es deixen, i a mi em faria vergonya.

Afirmen defensar els valors de la democràcia, la llibertat i l'estat de dret, però neguen una amnistia, una llei d'amnistia aprovada pel Congrés dels Diputats, validada en primera instància pel Tribunal Constitucional i també per aquest mateix Parlament de Catalunya en nombroses ocasions. I donen un suport explícit al bloqueig –il·legal i prevaricador, des del meu entendre– que fan els jutges del Tribunal Suprem.

De fet, saben què els hi passa, senyors del PP? Que vostès les úniques amnisties amb les quals han estat d'acord són: u, la de l'any 1977, que eximia els franquistes de retre comptes pels crims perpetrats durant la Guerra Civil i durant més de quaranta anys de franquisme. Aquella sí que va ser una autoamnistia, com vostès afirmen en la seva moció. No els he sentit mai criticar o demanar que es derogués; deu ser que ja els hi estava bé.

I també diuen –hi feia referència ara el diputat del PP– l'amnistia «a malversadores». Caram, caram... L'altra amnistia fiscal que vostès van votar a favor, el ministre Acebes amb el Govern del president Aznar, va ser l'amnistia de l'any 2000, coincidint amb el jubileu, quan es va fer una amnistia fiscal a més de 1.441 persones. Aquesta tampoc els hi he sentit criticar mai. Aquesta doble vara de mesurar revela la seva veritable naturalesa.

Més coses. Rebutgen... Demanen democràcia, però rebutgen les negociacions a Suïssa amb el PSOE i amb Junts per Catalunya, un grup parlamentari escollit, conformat per més de 400.000 persones que li van donar suport a les urnes. I això és defensar la democràcia, diuen. I ens diran que se celebra a Suïssa. Home, doncs, és clar, si s'aprova una llei d'amnistia i no s'aixequen les mesures cautelars que preveu aquesta llei d'amnistia, on vol que se celebri? Aquí hi han dos llaços encara. On vol que se celebrin les reunions, si no?

En una frase, el Partit Popular és una esmena a la totalitat del que és Catalunya. Van recollir firmes en contra de la voluntat expressada al Parlament de Catalunya. Van recórrer cent catorze dels 223 articles del nostre Estatut d'autonomia, aprovat al Parlament, aprovat al Congrés dels Diputats, aprovat en referèndum. Van conspirar contra el sistema sanitari, vostès, senyors del PP. Van enviar un vaixell ple de «pio-lins» a pegar amb violència a ciutadans. Van aplicar el 155. Ens van espigar. Ataquen la llengua catalana, el model d'escola catalana. I han votat sistemàticament sempre en contra dels interessos expressats majoritàriament per aquest Parlament; de fet, ara vostès maniobren per vetar el reconeixement oficial del català a la Unió Europea.

I el sùmmum: critiquen el PSOE tot el dia i el PSC i diuen que volen ser l'alternativa, però a Barcelona van i els hi regalen tots els vots a l'alcalde Collboni perquè

mani un socialista. No tenen cap credibilitat. No tenen cap credibilitat ni per als catalans ni tampoc per als barcelonins.

Ho reitero, vostès són una esmena a la totalitat a Catalunya. Ho demostren cada dia –acabo, vicepresidenta. A vostès, senyors del PP, els passa com als socialistes, que defensen més Feijóo i Sánchez que no pas els interessos dels catalans.

Hi votarem en contra, en conseqüència.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula la diputada Ana Balseira i Marín.

Ana Balseira i Marín

Gràcies, vicepresidenta. Bé, jo no sé ni per on començar, perquè hem vist aquí una intervenció, un espectacle per fer punts per a Ayuso. Cada cop jo crec que tindran més punts. Va en el bon camí, si vol ser Ayuso. Aquesta moció és que no sé ni per on agafar-la, perquè, com comentava el diputat Rius, és una macedònia. Aquí hi trobem de tot i amb poca coherència.

Vostès diuen defensar els valors europeus. Està clar que són uns valors europeus que no són els nostres; de fet, no ens posarem d'acord en re. Però, quins valors? Avui és el Dia Nacional del... –ai–, la Diada Nacional del País Valencià. Vostès defensen els valors europeus de Mazón al Ventorro? Són aquests, els valors que defensen? O quins són? O són els valors del rei emèrit, que va haver de marxar? Perquè a mi no em queda clar quins són els seus valors.

I també parlaven del Parlament Europeu, però no han fet referència al ridícul de l'eurodiputada Dolors Montserrat a aquella Comissió de Peticions, passejant-se aquí per les escoles, pel català...; el ridícul que va portar al Parlament Europeu instrumentalitzant la presidència d'aquesta comissió.

Després, es queixa de les ambaixades, dels programes de cooperació de Catalunya, però els hi molesta quan és a Catalunya, perquè ja li vam fer el repàs a la Comissió d'Exteriors, però vostè torna aquí i ho torna a fer. Les ambaixades i els programes de cooperació..., quan són d'Andalusia o de Madrid, això està bé perquè són vostès. Catalunya, *mal*, clar, perquè no hi governen vostès. S'ha de tenir una mica de coherència i un ha de venir preparat de casa per veure què pot parlar i què no i què fan els seus a altres indrets.

Després, també, amnistia no, però les fiscals sí, perquè aquestes a vostès els hi agraden més. Clar, és que són el partit més corrupte de tot Europa, condemnat. Clar, «aquesta sí que ens va bé». Una amnistia que, com deia el diputat Rius, ha estat aprovada... (*Remor de veus.*) Silenci, si us plau. És que també hem de tenir una mica d'educació quan parlem aquí al faristol i no fer tant xivarri. Vostès hi feien referència, no?, però és que és una llei d'amnistia aprovada amb majoria al Congrés dels Diputats i que el Tribunal Constitucional ha avalat. Per tant, l'amnistia és totalment constitucional i validada. Ara el que hem de fer és que els jutges l'apliquin, que és el que han de fer i no estan fent després d'un any i mig.

I, per últim, vostè també feia referència a la flotilla. Miri, a la flotilla el que hi havia era dignitat, hi havia orgull, hi havia un conjunt d'activistes que hi van ficar el seu cos, que es van deixar la pell (*aplaudiments*) per anar a portar ajuda humanitària al poble de Gaza, que està patint un genocidi, un genocidi que vostès no condemnen. I és molt clar: *genocidi*, el que està patint el poble palestí.

I pel que fa..., que vostè es queixava del pagament del retorn d'aquests activistes. Miri, si nosaltres hem de pagar la corona, vostès paguen la tornada dels activistes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Els demanaria als diputats i diputades que s'abstinguin de fer comentaris mentre els diputats parlen des del faristol i, per tant, que ens respectem els torns. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bien; muchas gracias, vicepresidenta. Buenos días a todos, señores diputados. Hoy el Partido Popular lleva una moción a este Pleno que lleva por título..., los principios de la Unión Europea, pero basta con haber escuchado la intervención del diputado y pasar un poco la mirada por encima de la moción que hoy nos presenta para ver que exactamente de los valores de la Unión Europea no vamos a hablar. Vamos a hablar de otras cosas también importantes: se habla de la degradación del estado de derecho, de la corrupción que rodea a Sánchez y a su familia, del asalto al poder judicial, de la amnistía..., temas que, por supuesto, a VOX nos preocupan, ¿no?

Y si ustedes, señores del Partido Popular, creen, al igual que creemos nosotros, por ejemplo, que Sánchez es un maníaco sin escrúpulos, que es el cabecilla de la banda del Peugeot y el responsable de haber arreglado los negocios por los cuales su mujer y su hermano están imputados; que Sánchez es el número uno de una organización criminal llamada «PSOE» (*remor de veus*); que Sánchez ha mentido, que Sánchez ha traicionado (*aplaudiments*), que Sánchez ha prostituido –y, hablando del PSOE, nunca mejor dicho– las instituciones del Estado con tal de mantenerse un poquito más en el poder... Y si creen ustedes, señores del Partido Popular, al igual que creemos nosotros, que, a pesar de todo lo que hemos vivido durante estos años, lo peor de Sánchez todavía está por llegar, la pregunta que les tengo que hacer es: ¿por qué presentan hoy aquí esta moción y no presentan una moción de censura (*alguns aplaudiments*) en el Congreso de los Diputados, que es lo que tenemos que hacer y lo que llevamos tiempo reclamando desde VOX?

Miren, si realmente queremos echar a Sánchez –y creo que ahí nos encontramos todos–, tenemos que entender que no es suficiente con hacer oposición a tiempo parcial; no basta con decir desde una tribuna que se defiende el estado de derecho si luego en los pasillos del Congreso se reparten los cromos del Consejo General del Poder Judicial y de las altas instituciones del Estado. (*Alguns aplaudiments.*) No basta con denunciar las cesiones de Sánchez a los separatistas cuando el Partido Popular lleva haciendo exactamente lo mismo desde 1996 y González Pons se reúne con Junts y dice que con Puigdemont tienen muchas cosas en común. Yo no sé qué cosas tendrán ustedes en común con Puigdemont. No basta con decir desde esta tribuna que el islam es incompatible con Europa, cuando luego en Ceuta prohíben servir cerdo en los menús escolares a todos los niños (*alguns aplaudiments*), abriéndole completamente la puerta al islam de los colegios en Ceuta, donde gobierna el Partido Popular.

Miren, no sé, ustedes sabrán, pero yo creo que de nada sirve echar a Sánchez si lo que viene después es exactamente lo mismo pero con corbata azul. (*Alguns aplaudiments.*) Y es que ha llegado un momento en el que las diferencias entre el Partido Popular y el Partido Socialista son prácticamente inexistentes, y más todavía cuando hablamos de Europa, donde llevan gobernando conjuntamente de manera ininterrumpida durante más de veinte años. Porque es precisamente en Europa donde el bipartidismo ha pactado esa agenda climática que está desmantelando nuestra industria, que está arruinando el campo español. Una agenda que impone, además, restricciones abusivas absurdas, como son las zonas de bajas emisiones, que, ojo, imponen por igual el Partido Socialista en Barcelona, el Partido Popular de Almeida en Madrid y la CUP de Salellas en Gerona. Es que con las zonas de las bajas emisiones son ustedes completamente iguales que el resto de los partidos.

Populares y socialistas han pactado también en Europa las políticas inmigratorias que están acabando con la seguridad, que están barriendo por completo la identidad de muchos de los barrios europeos. Han convertido las fronteras en un coladero, han llenado nuestras ciudades de delincuencia, de inseguridad, de guetos donde ya no queda ni rastro de Europa, de lo que somos y de lo que fuimos. Han pactado, en definitiva, la demolición orquestada de Europa durante veinte años, populares y socialistas desde Europa.

Y, frente a todo esto, nosotros tenemos claro que no venimos simplemente a cambiar de sillas, a pintar de un color diferente las paredes de la Moncloa. Nosotros hemos venido para ser alternativa a todo. Hemos venido para reconquistarlo todo, para recuperar la soberanía, para proteger nuestras fronteras, para defender nuestra identidad y, por supuesto, para poner primero a los de casa, porque para eso estamos: primero, para los españoles.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari dels Comuns, el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Mirin, ahir, el seu president, el senyor Alejandro Fernández, va fer com una defensa molt forta i molt decidida de la necessitat de tenir un centredreta liberal europeu. I jo hi estic d'acord. El problema és que en el seu grup parlamentari hi ha una part d'aquest centredreta liberal i hi ha una altra part que sembla de la bancada que tenen just darrere, com és el que vostè ha fet en aquesta moció.

Perquè és que precisament en la intervenció anterior la senyora Sílvia Orriols ha fet exactament el mateix que vostè, que és dir: «Els diners de cooperació, no; per als d'aquí.» Vostè ha fet el mateix, ha dit que no s'han de gastar els diners en política internacional, cosa que, per cert, fan els seus governs allà on són perquè saben i tenen ple coneixement de que, efectivament, és necessari que hi hagi una política d'acció exterior, i el que plantegen en aquest Parlament és precisament el contrari. I és que és normal que el senyor Tarradas es posi una mica nerviós i el que faci sigui venir aquí a dir i a remarcar que no, que VOX i el PP són diferents, i que totes les coincidències..., entre el Partit Popular i VOX.

I, mirin, jo els hi dic que sí, que efectivament, que cal un centredreta liberal i que ara mateix el camí que estan desenvolupant algunes parts del seu grup parlamentari –i estic convençut de que també tenen diferències internes– no és l'adequat. Llavors, jo els convido a reflexionar. I realment, sí, és necessari aquest centredreta liberal del que parlava el seu president ahir, i avui el que fan vostès és anar pel camí contrari. Així que ens tindran davant, perquè, sí, efectivament, cal defensar de manera clara la ciutadania, els drets humans i el dret internacional dels drets humans.

Mirin, vostès parlen a la seva moció dels valors de la Unió Europea. A mi m'agrada més parlar de drets. M'agrada parlar dels valors, però els valors també són interpretables. Perquè cada cop més sou més els grups parlamentaris, les persones que penseu que hi ha uns valors occidentals i que les persones que representen altres, diguem-ne, religions que la catòlica o la cristiana, els que tenen una altra manera de pensament, ja no representen aquests valors. Jo crec que hem de posar-nos en un altre costat.

I és que, mirin, vostès el que plantegen és una defensa a ultrança de l'Estat d'Israel. L'Estat d'Israel està perpetrant un genocidi, un genocidi que està prohibit per la convenció per a la prevenció i sanció del crim de genocidi de l'ONU de 1948, que defineix..., i obliga els estats a prevenir-ho i castigar-ho, incloent-hi actes com la matança de membres d'un grup, el mal físic o mental sever i la imposició de condicions de vida destinades a la seva destrucció física total o parcial.

I, senyora Orriols, quan es parla de genocidi –que potser està bé que es miri els convenis internacionals–, no es parla només de grups ètnics, que també; també de grups nacionals, religiosos... I és el que tant Nacions Unides com Amnistia Internacional –i, de fet, el Tribunal Penal Internacional està en el camí– plantegen. I per això parlen que l'Estat d'Israel està cometent i perpetrant un genocidi a la Franja de Gaza. per la seva identitat nacional i, efectivament, també cultural. Llavors, crec que estaria molt bé que anéssim amb compte.

I, mirin, parlem de valors europeus. Saben què és el que representa realment els valors europeus? Són aquesta gent que s'han jugat la seva integritat física anant a una flotilla i a una segona flotilla per tal de denunciar i visibilitzar que hi ha gent com vostès que estan impedit que la Unió Europea actuï de manera clara per acabar amb aquest genocidi. Perquè l'únic que aturarà aquest genocidi serà que de manera clara i decidida hi hagin sancions, com s'ha fet amb Rússia, però això a vostès no els hi agrada.

I és que, a més, els hi diré una cosa: és que ja no és només una qüestió de que els hi agradi ridiculitzar lo que ha fet la gent a la flotilla, que és una acció de desobediència civil que, sí, passarà també als llibres d'història, perquè el que ha permès és unes mobilitzacions massives que també estan canviant l'opinió pública. I, sí, també, efectivament, estem en unes condicions en les que se comença a parlar d'un possible alto el foc, i això també està sent propiciat per aquest qüestionament total de l'Estat d'Israel que s'està produint, i això també –també– ho ha generat la flotilla.

I, mirin, si no hi volen estar, vostès, i volen insultar i volen riure's de grups parlamentaris, d'activistes i d'altres... I els periodistes? I els periodistes? Vostè ha llegit el relat de Carlos de Barrón, periodista d'*El País*, de com els van tractar més enllà..., quan sabien que era periodista? És que la defensa de l'estat de dret, de la democràcia, avui en dia és la defensa de que cal aturar aquest genocidi i que cal acabar amb aquesta absoluta bogeria que està fent l'Estat d'Israel.

Hi votarem, com no pot ser d'una altra manera, completament en contra.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Insisteixo que els demanaria que s'abstinguin de fer comentaris en veu alta mentre l'orador és al faristol per respecte a totes les opinions, que han de poder ser representades aquí al Parlament de Catalunya. Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Jo entenc que els diputats del PP segurament al seu partit no fan les classes sobre valors europeus, perquè resulta que els fundadors del seu partit, quan s'estaven forjant aquests valors europeus, estaven encara formant part d'un règim colpista com era el de Franco, sobretot, per exemple, Fraga Iribarne. Llavors, és fàcil (*veus de fons*) –això és un fet– que no tinguin aquestes classes donades. Lo que passa és que jo sí que demanaria que al Parlament vinguem amb els deures fets, a aquestes alçades.

De fet, és curiós, perquè ahir el seu portaveu, durant el debat de política general, no només parlava d'aquest centredreta, sinó que també parlava dels pares fundadors d'Europa. Pel que sigui, se'ls hi va oblidar mencionar els del vostre partit, suposo que per aquesta mateixa raó que estem dient, i és que estaven massa ocupats formant part d'una cosa que és molt contrària a aquests valors europeus. Perquè els valors europeus, que es materialitzen en els estats de benestar, es van crear a Europa després del triomf de l'antifeixisme el 1945. A vosaltres us agafava una mica lluny, i vam haver d'esperar, aquí, a que arribessin aquests valors europeus a que el colpista morís al llit.

Aquests valors europeus que volen treure a passejar són els valors de la llibertat, de la democràcia i de la igualtat, però, com dic, es concreten i materialitzen en els sistemes de benestar. De fet, ho diu l'historiador Julio Martínez-Cava i ho exemplifica perfectament quan diu: «Si els perills i els patiments del conflicte havien sigut

compartits, els recursos materials també havien de ser-ho. Les classes treballadores europees van dir “mai més” a la desocupació, a la misèria, a les crisis econòmiques, al feixisme i a les guerres que havien definit aquell segle.»

I dels valors europeus naixien coses com l’NHS, el sistema de salut referencial, en el que es deia que si bé hem sigut els somniadors, si bé hem sigut els «sofridors», ara seríem els constructors. El dret a la salut i, per tant, la salut pública de qualitat és un valor europeu molt menys abstracte que la seva sacrosanta unitat territorial. I aquest, pel que sigui, no els importa tant, perquè ho veig en l’Ayuso, que després de la gestió del covid no traslladen els malalts de les residències als hospitals dient que «se iban a morir igual», però ho veiem en els cribratges de les mamografies a Andalusia, amb dones que, cinc mesos després de les proves, han rebut ara un positiu.

Llavors, no em vinguin aquí a parlar de valors, perquè s’ha de tenir la cara de ciment armat, s’ha de tenir la cara que no se’ls hi cau, però, *vamos*, ni a palades, quan tenen un president al País Valencià amb les mans tacades de sang i de fang dels treballadors. De quins valors estan parlant vostès? (*Alguns aplaudiments.*) De quins valors? No se’ls hi cau la cara de vergonya de parlar de corrupció? De qui? De quin partit estem parlant de corrupció en aquest Parlament? Per l’amor de Déu, si jo puc jugar al Pasapalabra amb els vostres casos de corrupció. Amb la a, Andratx, Arena o Axia; amb la be, Bárcenas, per exemple; amb la ce, a mi m’agrada especialment el de Campeón. I així fins a zeta, Zahorras, Zamora o Zebra. És una vergonya que puguin venir aquí a mentir com menteixen.

I no em parlin d’amnistia, perquè resulta que l’amnistia que es decideix en parlaments i de forma democràtica els sembla malament, però l’amnistia de Montoro, fiscal, què tal? Aquella amnistia no els hi molesta. I suposo que tampoc deuen estar en contra dels 155 policies amnistiats.

Aquí el que passa és que en darrera instància tenim un problema, i és que el PP es presenta a les eleccions però el partit judicial no es presenta a les eleccions, i que cada vegada més hi ha determinades forces que vostès venen aquí a representar que no es presenten a les eleccions i que decideixen cada dia a la política. Per això no importa que s’aprovi una amnistia i, al final, ni tan sols es pugui aplicar.

I a vosaltres..., potser no ho enteneu, i és una pena que no ho hagin entès altres partits democràtics tampoc. Però quan veníem aquí a defensar la independència, quan veníem aquí..., el dret dels pobles a escollir lliurement el seu futur, sigui Palestina o sigui Catalunya, sigui el País Valencià o sigui qualsevol territori, també estem dient que aquí faltava democràcia. També estem dient que avui està passant també a l’Estat espanyol. I és que hi ha determinades forces, com el partit judicial de les togues, que pot decidir més que els ciutadans que estan votant. I, per tant, això era un problema. El nostre era un projecte democratitzador. El nostre era un projecte de llibertat. I és una vergonya que avui aquí no hi pugui ser Carles Puigdemont, que tant els hi agrada mencionar –és una falta de democràcia brutal–, i que, en canvi, hi puguin ser vostès.

I, per cert, VOX que no em vingui a parlar de seguretat, que no em vingui a parlar de seguretat quan tenen el partit farcit de delinqüents. Perquè, si vol, parlem del líder que tenien a Lleida, José Antonio Cambray, catorze anys de condemna per abusos sexuals a persones amb discapacitat. Si no, si volen, podem parlar de Manuel López Figueras, VOX de Cuenca, condemnat per esclavisme; resulta que no els hi sembla tan malament que hi hagi immigrants aquí quan els poden esclavitzar. I, si no, podem parlar d’Arturo López Escamilla, de VOX d’Almeria, sí?; agressió sexual a una menor. Tot això són gent que ha sigut condemnada.

No vinguin aquí a parlar de la seguretat. No vinguin aquí en nom de les dones, quan el problema que tenim en aquest país les dones és precisament la gent com vostès, que amb corbata i també amb «traje» venen aquí i es pensen que són els amos dels nostres cossos i de les nostres vides. (*Alguns aplaudiments.*)

I, per cert, sí, tot l'orgull, tot l'orgull de totes les polítiques que es fan en defensa del dret a que els treballadors puguem respirar bé, en defensa de que tinguem una casa i en defensa de la nostra salut. Perquè si depenem de vostès ja sabem el que passa, el que passa a Madrid, el que passa al País Valencià i el que passa també a Almeria.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vostès saben que l'ànima de Catalunya radica en la seva llengua. Intueixen que debilitant la llengua tombaran la nació. D'ençà que existeixen que malden per convertir el català en anècdota folklòrica, s'acarnissen contra allò que ens fa singulars, contra allò que ens fa mereixedors d'un estat propi. «Tontos» no ho són.

Es mostren contraris a l'amnistia i als indults. Guaiti, com nosaltres. Desindultin immediatament tots els policies nacionals i guàrdies civils que van estovar el poble català el Primer d'Octubre i que es van beneficiar d'aquesta claudicació del procés. *(Alguns aplaudiments.)* O aquests indults sí que els hi agraden i convenen?

Diuen que cal garantir la integritat territorial d'Espanya. Com? Obligant catalans, bascos i gallecs a viure sota la bota militar de Castella? Arrecerats sota la legalitat espanyola i europea, ens demanen que ens mantinguem sotmesos, resignats i obediets. Obliden que abans que les tropes d'en Felip V esfondressin els nostres baluards els catalans també teníem una legalitat pròpia. Les legalitats es fan i es desfàn, no són obra divina; ves que algun dia no deroguïn la seva.

Obliden que la sobirania rau en el poble. És quelcom que també van oblidar els setanta-dos diputats que el 2017 havien d'aplicar el resultat d'un referèndum vinculant. En aquest Parlament hi ha més desmemoriats que cadires.

Els fan nosa les delegacions exteriors, perquè saben que quan Catalunya té veu desacredita i desemmascara Espanya. Els fa nosa fins i tot la nostra senyera nacional, pretenen fer-li ombra amb altres banderes. L'objectiu sempre és el de menysprear, el de menystenir. Cerquen humiliar i sotmetre Catalunya perquè la seva visió supremacista els impedeix admetre que tenim drets i que volem i podem exercir-los.

Els trens d'alta velocitat buits i els aeroports fantasma que hi ha a Espanya són la prova irrefutable que els pot més la ràbia contra Catalunya que el seny i la coherència. Aquesta cambra no és un apèndix de les Corts espanyoles; és la màxima institució d'un país, d'un país que mil anys després de néixer encara enraona en català i empunya amb orgull la senyera. Això no ho ha pogut canviar ningú, ni amb tancs ni amb decrets. No es facin pagues de canviar-ho ara vostès amb mocions infumables.

Visca el català i visca Catalunya!

La vicepresidenta

I ara és el torn, per tancar aquest torn d'intervencions, del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. I té la paraula el diputat Alberto Bondesio Martínez.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Secretari general del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, diputades i diputats... Mirin, barrejar de forma vergonyosa i retorçada articles dels tractats de la Unió Europea amb argumentaris de partit no sol ser una bona idea. Ja sabem que el PP de Catalunya són alumnes avantatjats de l'ayusisme il·lustrat, però, si us plau, una miqueta més de pudor.

Mirin, encara els hi falten unes quantes classes més per arribar a l'excel·lència trumpista d'Isabel Díaz Ayuso, però, bé, l'insult i la desqualificació vostès i els de VOX els porten molt bé. A falta d'arguments, «me gusta la fruta» i ens quedem tan amples. *(Alguns aplaudiments.)* Però no pateixin, progressen adequadament. I avui,

quan algú li digui a l'Ayuso que aquests xiquets del Parlament de Catalunya van forts, doncs, li diran: «Molt bé. Ja sabem que aquestes mocions el que busquen és donar-los més punts a Madrid.» Però, mirin, si vostès realment consideren que són un partit europeista, una miqueta més de respecte pels valors de la Unió Europea.

Senyors del PP, vostès han de decidir quin camí agafen a Catalunya i a Europa, perquè, saben què són realment els valors europeus? Doncs mirin, són valors europeus votar a favor de declaracions que demanen aturar el genocidi a Gaza, són valors europeus demanar i donar suport a l'alliberament dels membres de la flotilla que han anat fins a Gaza i són valors europeus no frivoltzar amb la mort de 65.000 persones assassinades en un genocidi a Gaza. És que no tenen ni cor ni escrúpols ni vergonya. Ni respecte pels valors europeus.

Avui vostès ens porten aquesta nova moció, molt mal maquillada amb suposats valors europeus, per amagar les seves vergonyes i per mimetitzar-se amb els que tenen al darrere, amb l'extrema dreta. Vostès cada dia estan més a prop del monstre de l'extrema dreta, aquí al Parlament de Catalunya i al Parlament Europeu. I la ciutadania ho sap, perquè... Sí, la ciutadania també sap que va ser el PP qui va bloquejar durant cinc anys, fins a l'any 2024, la renovació del Consell General del Poder Judicial, no respectant la separació de poders. (*Remor de veus.*) Sí, sí. La ciutadania, sap què sap, també? Que el PP en aquest Parlament vota en contra de condemnar els atacs contra la comunitat LGTBI a Hongria, i la ciutadania també sap que el PP bloqueja l'oficialitat del català a Europa.

Mirin, jo no entraré en la política del fang que vostès ens porten aquí de nou. No parlaré ni de malversació d'àtics multimilionaris ni del que es parla en una conversa amb narcotraficants ni de les amnisties fiscals que tant els hi agraden. No entraré al seu joc, perquè la ciutadania sap què és el que fan i els han posat allà on estan, a l'oposició. A l'oposició, mentre el monstre de l'extrema dreta se'ls menja pels peus.

Saben quina és la major amenaça a l'estat de dret i els valors europeus? Que PP i VOX avui dia encara no hagin reconegut ni la legitimitat de les eleccions generals del 2023 ni la majoria parlamentària que dona suport al Govern d'Espanya. Això és el que a vostès els rebenta. Si vostès demanen separació de poders, facin..., respectin el Tribunal Constitucional, reconeixin que l'amnistia ha estat declarada llei constitucional pel mateix tribunal.

I deixin, si us plau, d'incendiar la convivència a Catalunya, a Espanya i a Europa. Deixin, si us plau, de ser la crossa de l'extrema dreta. Tornin a l'europeisme, abracin Merkel i no Orbán, abracin Von der Leyen i no Abascal. Tornin a l'europeisme, perquè l'abraçada de VOX que els hi està fent és l'abraçada de l'os i l'extrema dreta se'ls segueix menjant. Els importen Europa i els seus valors? Tornin a abraçar l'europeisme que construeix i deixin d'abraçar aquells que volen destruir Europa.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt número 9 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència

302-00145/15

I el sisè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades. La consellera ens ha comunicat que per motius d'agenda no pot seguir aquí a l'hemicicle aquest debat, així que no ens acompanyarà.

Dit això, al darrer Ple, tot i que ja queda lluny, a la meua interpellació vaig expressar la nostra preocupació per la flagrant violació de competències en diferents iniciatives legislatives aprovades per l'Estat espanyol, i molt especialment la reforma de la llei de dependència i la discapacitat aprovada pel Consell de Ministres abans de l'estiu.

Des d'Esquerra no volem renunciar a la defensa dels drets socials conquerits i competències d'aquest Parlament, i menys, o sobretot, de la Generalitat, de la mateixa manera que tampoc deixarem de denunciar l'infrafinançament de la llei de dependència fins que no es resolgui aquest greuge que afecta milers de catalans i catalanes. Com he dit, Esquerra Republicana ho hem denunciat sempre. Ho van fer l'exconsellera Bassa, el conseller El Homrani i l'exconseller Campuzano, i veiem que tampoc arriba la solució.

De fet, la mateixa llei de dependència fixa, o fixava, que anualment les aportacions de les comunitats seria almenys igual que la de l'Estat i que el finançament del sistema seria suficient per poder garantir el compliment de les obligacions de les diferents administracions competents. Però, si tenim en compte només el finançament públic, actualment l'aportació de l'Estat és només el vint per cent, davant del vuitanta per cent que aporta la Generalitat, situació al nostre entendre insòlita, inacceptable i injusta i que ens fa constatar que l'infrafinançament ja ha esdevingut crònic i insostenible.

Sovint parlem de dades i xifres, llistes i estadístiques, quan ens referim a la gestió de la dependència al nostre país. Però crec que seria important tenir clar que quan parlem de la dependència no només parlem d'expedients: parlem de persones grans que tenen tot el dret del món a voler envellir a casa seva, parlem de persones amb algun tipus de discapacitat que poden necessitar algun suport per a les activitats de la vida diària, parlem de tantes famílies i tantes cuidadores que aguanten massa soles i en silenci en aquesta càrrega, i especialment les dones.

I per aquest motiu des d'Esquerra Republicana hem presentat aquesta moció, de la qual desgranaré els punts.

En primer lloc, el que volem és que el Parlament manifesti el seu compromís amb la defensa de les persones en situació de dependència desplegant un sistema d'atenció de qualitat i adaptat a la realitat de Catalunya, sense deixar de denunciar l'infrafinançament, que ha esdevingut estructural, del sistema de dependència per part de l'Administració general de l'Estat, així com l'incompliment reiterat del compromís del finançament del cinquanta per cent del cost del sistema. De la mateixa manera que exigim, en el marc del Consell Territorial de Serveis Socials i els òrgans de cooperació corresponents, el ple respecte i la garantia de les competències del Govern de Catalunya en matèria de serveis socials i dependència, tot allò que, evidentment, ha establert l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Per altra banda, reclamem que el Govern de l'Estat espanyol..., l'establiment d'un model de finançament de dependència basat en el cost real dels serveis, que superi el criteri de capacitació mínima i que garanteixi un sistema estable i suficient. Un model que ha de respectar plenament també l'Estatut d'autonomia.

I, com hem dit i hem anunciat en reiterades ocasions en aquesta cambra, l'aprovació de les lleis estatals..., sense acompanyament econòmic i sense respectar les competències dictaminades en l'Estatut d'autonomia de Catalunya. I per aquest motiu en el punt quart d'aquesta moció volem que es garanteixi que qualsevol reforma legislativa estatal en matèria de dependència i discapacitat respecti plenament l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

I, per últim, dir que la passada legislatura es van iniciar uns treballs que, al nostre entendre, són importants, de planificació territorial dels serveis especialitzats en atenció residencial i diürna, i, de fet, juntament amb el Departament de Territori, es va treballar una planificació de futures places necessàries i que tenia la motivació d'endregar la xarxa dels serveis en un model basat en la col·laboració amb la iniciativa social i privada i que prioritzava projectes sense ànim de lucre (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) amb limitació de beneficis. I per aquest motiu en el darrer punt –i acabo, vicepresidenta– demanem que en el termini d'un mes es pugui presentar aquest estudi a la Comissió de Drets Socials, perquè entenem que ja hi han resultats i que necessitem conèixer tots plegats quin és l'estat dels recursos residencials al nostre país.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada i secretària quarta, Judit Alcalá i González.

Judit Alcalá González

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bon dia, diputats, diputades. Permeteu-me que comenci agraint a la diputada Najat Driouech la seva presentació d'aquesta moció sobre la llei de la dependència, donat que és un tema que ens ocupa i ens preocupa també, així com el to i el tracte rebut a l'hora de negociar les esmenes.

Des del Grup Socialistes i Units per Avançar volem reiterar, com ja li he manifestat també a la diputada Najat, el nostre compromís, ho sap, amb les persones en situació de dependència i amb el desplegament d'un sistema d'atenció digne, de qualitat i també adaptat a les necessitats del nostre país i també de les persones. I sabem que és un repte molt gran i que calen més recursos i més planificació.

I, en aquesta línia, aquest dimarts, en aquesta mateixa cambra, el molt honorable senyor Salvador Illa, president de la Generalitat, ja va anunciar la simplificació de deu tràmits administratius, i entre ells hi havia el de la dependència i discapacitat –aquesta reforma permetrà també reduir els temps de resolució, que cada resolució porta un nom i un cognom–, així com l'anunci també de construcció de vuit noves residències públiques –durant anys no s'havien construït i aquesta és una aposta molt clara del Govern.

En la mateixa línia, la consellera Martínez Bravo també va presentar un pla de 2,3 milions d'euros per avançar en tres direccions molt clares per millorar tota la vida de la gent dependent, que la primera és la digitalització, la simplificació i també el reforç d'equips professionals. En digitalització tindrem nous formularis *online*, un simulador de grau de dependència, també, i una calculadora única de costos i copagaments i una càrrega automàtica d'acords PIA. Per tant, menys tràmits, menys errors, també, i més rapidesa. En els equips, doncs, millora de condicions laborals, que és important en aquest sector, nous perfils professionals i un triatge previ que permeti també, en alguns casos, una valoració sense visitar –també creiem que és un pas bastant important. I en la simplificació..., també és un procés, serà un procés molt més àgil, molt més accessible; menys burocràcia i posar les persones en el centre.

El Govern també fa un pas històric, creiem, en la integració de la salut i els serveis socials amb el nou model –un tràmit que fins ara podia durar un any i mig es resoldrà només en dos mesos–; la prova pilot, que comença aquest mes de novembre; els centres de salut integrals de Castelldefels i Vic en seran una mostra, és el primer pas d'una transformació que dona la dignitat a la gent gran i també a les persones dependents i a les seves famílies. I aquesta transformació és ambiciosa, creiem, és gradual, és cert, i respon a una urgència, i la urgència és reduir, continuem dient, el temps de les llistes d'espera, que és important, i garantir una atenció justa i molt més humana, que també es tracta d'això.

I, en aquest sentit, valorem, doncs, que Esquerra hagi acceptat esmenes que permetin reforçar les competències de Catalunya en serveis socials i dependència, i reclamen a l'Estat un model de finançament més just i adaptat al cost real dels serveis. És una demanda històrica, és cert, que compartim, i la consellera Martínez Bravo ja ha estat treballant en aquest sentit, i també el Govern. I també reconeixem els avenços –també creiem que és important– del Govern d'Espanya en la reforma de la llei de la dependència i de la llei general de drets de les persones amb discapacitat, que inclou mesures importants, una d'elles l'eliminació d'incompatibilitats, que, per cert, aquesta incompatibilitat va ser aprovada pel PP en el seu dia, i, per tant, això es reverteix ara.

I també volem ser clars. En alguns punts ens abstindrem perquè, tot i compartir la necessitat d'incrementar l'aportació estatal, no podem aprovar textos que exigeixen increments immediats perquè sabem que no són realistes. I és lo que li vaig dir a la diputada, la paraula «immediata», doncs, no la podem acceptar en un marc de negociació. Defensem un model estable amb increments progressius calendaritzats –creiem que és important– i que donin seguretat al sistema, com li vam comentar a la diputada. Els temps creiem que han de ser realistes perquè també el departament els pugui complir i no fer brindis al sol.

En canvi, també hem votat a favor d'esmenes que corresponen a altres principis que compartim plenament, que és..., reconèixer el diferencial de costos i apostar per serveis professionals de qualitat, assegurar que qualsevol reforma estatal respecti l'Estatut i tingui també memòria econòmica, i establir un sistema d'avaluació amb indicadors públics i transparents.

En definitiva, donem suport a allò que enforteix (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta– el sistema de la dependència i ens abstenim a punts que no ofereixen prou garanties i que situen el debat fora del context jurídic i competencial.

Per tant, el nostre objectiu és clar: un sistema més sòlid, millor finançament i més qualitat per a les persones. Per tant, continuarem treballant per aquest sistema de dependència, que sigui més àgil, més just també i més digne per a tots i totes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Catalunya necessita un model d'atenció a la dependència que posi les persones al centre, i això vol dir que les persones en situació de dependència o discapacitat puguin accedir als serveis que necessiten i, sempre que sigui possible, ser ateses a casa seva.

Avui aquest model és inviable. L'Administració és massa lenta i els recursos que s'hi destinen no són suficients. I no hem oblidat que el 2024 van morir nou mil persones esperant la valoració del grau de la dependència. I les mesures per escurçar la llista d'espera i el temps de valoració no funcionen: encara hi ha seixanta mil persones que encara estan esperant la valoració del seu grau de discapacitat i dependència; de les que tenen el dret reconegut, encara hi ha 78.000 persones que no tenen prestacions ni serveis. També, a més a més, hi ha..., el finançament..., les ajudes econòmiques –perdoneu– que es donen a les persones en situació de dependència i a les seves cuidadores són insuficients per poder viure amb dignitat a Catalunya.

Per tant, aquestes dades evidencien que necessitem un canvi real, i per això agraïm a la diputada d'Esquerra Republicana Najat Driouech la presentació d'aquesta moció sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives de Catalunya en matèria de la dependència.

Aquesta moció evidencia la relació viciada entre l'Estat espanyol i la Generalitat de Catalunya. I, com diu, la memòria econòmica del projecte de la llei de dependència del 2006 estableix que l'Estat espanyol ha de finançar el cinquanta per cent del cost del sistema d'atenció a la dependència, però durant els darrers vint anys l'Estat ha incomplert sistemàticament aquest compromís de cofinançament i any rere any la Generalitat de Catalunya assumeix entre el seixanta i el vuitanta per cent del cost de la llei de dependència.

El preu que hem de pagar els catalans per aquest incompliment és molt alt. I per això des de Junts diem «prou» a aquesta presa de pèl i exigim que l'Estat compleixi la llei. Demanem que immediatament l'Estat incrementi la seva aportació fins a assolir el cinquanta per cent del cost de la llei de dependència. Però volem anar més lluny, volem que la Generalitat gestioni tots els recursos necessaris per poder finançar i tenir un finançament sostenible del sistema d'atenció a la dependència.

Diputada Najat, però perquè aquesta moció no es quedi en una simple declaració d'intencions, demani al seu partit que posi els interessos del país per davant dels interessos del partit al Congrés.

I a la diputada del PSC m'agradaria dir-li que les seves esmenes per igualar el text demostren que no hi ha cap compromís per part seva de plantar-se davant de Madrid. De fet, li sembla que no aprovaran punts que demanen un pagament d'aquest deute històric que té l'Estat en l'àmbit de la dependència, i, per tant..., són vint anys d'incompliment.

I, en aquest sentit, abans d'acabar, a mi m'agradaria donar el posicionament del partit en els darrers anuncis que s'han fet en l'àmbit de la dependència. El passat juliol, el Consell de Ministres del Govern espanyol va aprovar la reforma de les lleis de dependència i discapacitat estatals justament per agilitar agilitzar les llistes d'espera i també facilitar l'accés a més serveis per a les persones en situació de dependència. Però aquestes mesures es quedaran en paper mullat, perquè no respecten plenament les competències de Catalunya en aquest àmbit ni reflecteixen l'alt cost de la vida a Catalunya. I fa dos dies el president va fer molts anuncis, i un dels anuncis és justament en l'àmbit de les llistes d'espera, però és que nosaltres demanem que no es jugui amb les expectatives de la gent, perquè la gent està cremada en aquest tema. I, per tant, volem solucions concretes i nosaltres hi serem per donar suport a solucions.

Tanmateix, agraïm que s'hagin acceptat tres de les quatre esmenes que hem entrat, on també hem reiterat la necessitat d'un sistema d'avaluació i millora contínua dels serveis socials i de dependència amb indicadors públics i accessibles.

I, per tant, malgrat les contradiccions d'Esquerra Republicana i aquest pessimisme del PSC, nosaltres donarem suport a la moció.

Moltes gràcies.

El president

I tot seguit, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, president. Diputats, diputades, treballadors... Pensava que avui no arribava. Havia d'agafar un tren a les set i..., una hora i mitja de retard; centenars de persones que no han pogut anar a treballar, a les visites mèdiques... I això no és un fet aïllat, no és un fet puntual. Així que, al debat de política general, mentre n'hi hagi molts que van en cotxe oficial, tant se val, oi?

Bé, anem en matèria. Moció de dependència. Fa massa temps que ens estem esgargamellant als quatre vents per milers i milers de catalans, de gent gran i dependent, que moren a l'espera de rebre un ajut, un reconeixement de grau de discapacitat, de dependència. És d'absoluta vergonya, no es pot dir d'altra manera, i ja s'ha convertit en un tema força recurrent en aquest Parlament. Tenim aquí que cada dia

moren trenta-quatre persones esperant l'ajuda de la dependència. (*L'oradora mostra un full a la cambra.*) *El Periódico* ens ho deia d'una forma també força comprensible i entenedora, que significa que cada hora –cada hora– mor a Catalunya una persona.

Esquerra Republicana ens presenta aquesta moció, en la qual un dels punts és l'exigència al Govern d'Espanya que compleixi amb el cinquanta per cent. Aquest és un dels punts que també el Partit Popular vam recollir en la nostra moció, aprovada, ho deuen recordar, el febrer d'enguany. I els hi llegeixo literalment. Dèiem: «exigir al Govern d'Espanya un finançament adequat del sistema d'atenció a la dependència, garantint aquesta aportació efectiva del cinquanta, actualitzant-la també anualment per garantir, com a mínim, els corresponents increments de les prestacions indexats a l'evolució de l'IPC i els increments salarials» –aspecte força important també– «per als treballadors i treballadores».

En conseqüència, també diem que volem un millor finançament. Com deuen entendre, no té re a veure amb el «cupó» separatista o el mantra del finançament singular. I el cert és que no s'hi han esmerçat massa, a buscar un qualificatiu com és «singular». De fet, de «singular» el diccionari de la llengua catalana diu «en mans d'uns pocs», així que preferim optar per «pluralitat».

Pluralitat d'idees que afavoreix el diàleg, pluralitat com a qualitat essencial en una democràcia, pluralitat com a sinònim d'«abundància». Per què? Perquè els diners, prestacions i serveis, a la butxaca de tots els ciutadans, per a qui hi té dret i per a qui ho necessita, no morir a l'espera de, no en mans d'administracions sota sospita, d'entitats amigues subvencionades o «xiringuitos» dels seus. Ja sabem que en l'àmbit social de la infància hi ha grans professionals, no de balls de saló, sinó del ball egipci: per aquí i per aquí. (*L'oradora fa el gest de parar la mà, amb una mà davant del cos i una altra darrere.*)

Parlar del sistema de dependència no és re nou, ve de lluny. Per tant, és de justícia que el Govern d'Espanya ha de complir amb aquest cinquanta per cent. Però, amics d'Esquerra Republicana, de veritat, van amb un lliri a la mà, si és que es creuen encara el senyor Sánchez, les seves paraules, quan mai van acompanyades dels fets. El mateix els hi dic als senyors de Junts.

Entre les esmenes que hem presentat, que han estat set, tres han estat aprovades. Agraïm la bona entesa i predisposició i presentar aquesta moció per la diputada Najat. Entre les esmenes que hem presentat..., una que hi posem en evidència que aquesta llei és una llei..., que el finançament estatal tampoc està tenint en compte el diferencial de costos de les prestacions. Significa que sobrefinancen les prestacions econòmiques; en canvi, s'estan infrafinançant serveis professionals, els quals sí que poden garantir una major qualitat, i així ens ho traslladen tant usuaris com el sector, com professionals o, fins i tot, organitzacions sindicals. Per tant, les llistes d'espera són un problema crònic, transversal a Catalunya, perquè Catalunya lidera el rànquing en llistes d'espera.

Hem afegit aquest nou punt també davant de l'avantprojecte de llei que ens ha presentat el Govern central, que, per variar, sense massa memòria econòmica, s'ha fet a les espatlles de les comunitats autònomes, i des del sector ja saben vostès que tenen crítiques. Com no pot ser d'altra manera, volen lligar gossos amb llonganisses –bé, pels socialistes serien xistorres. En tot cas, es tracta..., i volen generar falses expectatives. Implementar noves prestacions amb promeses falses, amb criteris purament electorals, pot conduir novament el sistema al col·lapse. D'això se'n diu «manipular» i «enganyar» la ciutadania, i des del Partit Popular ja els hi dic que no ho permetrem.

Gràcies.

El president

A continuació, els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes poden fixar llur posició. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Esquerra Republicana solicita financiación y respeto a las competencias exclusivas en materia de dependencia. Esquerra Republicana de Catalunya, que en solo tres años y medio gobernando permitió que más de 35.000 personas dependientes murieran sin una mísera ayuda, porque el dinero del Departamento de Derechos Sociales iba a parar a los bolsillos de empresarios afines de Esquerra Republicana, como Ricard Calvo, que son los gerentes de empresas como Resilis o como FASI o como Mercè Fontanilles, con las que se forran haciendo negocio con MENAs y exMENAs.

Esquerra Republicana pide financiación para la dependencia cuando ha abandonado a miles y miles de catalanes dependientes sin un solo céntimo mientras pagaba, por cada menor extranjero no acompañado, más de 4.300 euros al mes solo de manutención. Esquerra Republicana pide que se respeten sus competencias exclusivas en esta materia cuando tenía una lista de espera de más de ochenta mil catalanes dependientes esperando una ayuda y un tiempo de espera de más de un año. ¿Cuánto espera un MENA a que el Departamento de Derechos Sociales lo mantenga con el dinero de todos los catalanes? Nada, el mismo día que cruza la frontera tras dar una patada en la puerta ustedes ya le ofrecen alojamiento y manutención.

Por si esto no fuese suficiente para salir a la calle e indignarse, resulta que dice el último informe de la Sindicatura de Cuentas que entre el 2016 y el 2024, incluido, se han pagado más de 167 millones de euros en prestaciones a personas que no les correspondían, razón por la que la consejería de la señora Martínez Bravo está siendo investigada por la fiscalía. ¿Dónde están esos 167 millones de euros, señores de Esquerra Republicana y señores socialistas?

Porque resulta que, entre ellos, casi 5 millones de euros son prestaciones pagados a exMENAs que no tocaba que las recibiesen. Es decir, de los 3.559 exMENAs que estamos manteniendo los catalanes, 1.034 recibieron cantidades superiores a las que les tocaban, y ciento trece recibían una prestación sin siquiera vivir en Catalunya. Y lo peor es que la consejera de Derechos Sociales, Mónica Martínez Bravo, que como buena socialista es muy generosa con el dinero de los demás, anunció hace unas semanas que no intentaría recuperarlos, no exigiría que los devolviesen, que los iba a condonar a los exMENAs.

Señores de Esquerra Republicana, ustedes cogobernaron con el Partido Socialistas la pasada legislatura. Esta gobierna el Partido Socialistas con ustedes de socios, y entre todos no son capaces de gestionar ni un quiosco de barrio. No solo no deberían respetar ni media competencia de la Generalitat de Catalunya, es que se les deberían quitar todas, absolutamente todas, especialmente las que tienen que ver con las personas vulnerables, como derechos sociales y sanidad.

A ustedes ni les preocupan ni les ocupan las personas dependientes. A ustedes lo único que les importa es avanzar en su agenda separatista para que nadie pueda fiscalizar todos estos chanchullos, irregularidades, puros o como quieran llamarlo. Y han encontrado el socio perfecto, a los socialistas. Así que no han dudado en sacrificarnos a todos los catalanes y a todos los españoles haciendo presidente al señor Sánchez en la Moncloa y a Illa aquí. No han dudado en dejarnos en manos del Gobierno más corrupto de la historia de España y no han dudado en hacer presidente de la Generalitat de Catalunya al exministro socialista de las compras más que turbias de mascarillas que formaba parte del ejecutivo de las chistorras, los soles, las lechugas, las bolsas de dinero entrando y saliendo de Ferraz, los prostíbulos y la cocaína. *(Alguns aplaudiments.)*

Y ahora, señores de Esquerra Republicana, con todo esto salgan a la calle, de la mano de los socialistas, y les dicen a las personas que esperan una ayuda para la dependencia que han solicitado en el Parlamento de Cataluña ser ustedes los responsables de su futuro junto con los socialistas.

Muchas gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bon dia, diputades, diputats. Per un moment he pensat que m'havia equivocat de punt de l'ordre del dia i que estàvem parlant de la DGAIA o estàvem parlant... Al Grup de Comuns, la situació del sistema públic de dependència ens mereix prou consideració com per centrar-nos en la qüestió. Comuns compartim amb la moció el compromís amb la defensa de les persones en situació de dependència i amb el desplegament d'una atenció de qualitat i, a més a més, que estigui adaptada a la realitat de Catalunya; també els condicionants econòmics, socials i de salut de cada territori i, per tant, compromís també amb l'equitat territorial.

I és cert que el sistema públic de dependència i d'atenció residencial està infrafinançat, un infrafinançament que ja va constatar a les conclusions la comissió d'investigació sobre residències, però no és menys cert que aquest infrafinançament no se li pot atribuir en exclusiva a l'Estat, perquè mentre l'infrafinançament de la dependència va quedar congelat entorn d'uns 1.200 milions d'euros el 2017, a partir del 2021 va començar la seva recuperació, quan el Govern de coalició de l'Estat va començar a capgirar les retallades i va triplicar la inversió, arribant als 3.087 milions d'euros, i 2023..., amb 4.605 milions d'euros. Per tant, aquest impuls dels últims anys contribueix a impulsar la recuperació d'aquest finançament i posa les bases per a l'impuls d'un nou model d'atenció que garanteixi els drets a la cura de les persones en condicions de dignitat, superant, doncs, aquest període de retallades que ha depauperat els drets i ha posat fre al desenvolupament dels serveis públics.

L'infrafinançament del sistema de dependència ha suposat un veritable drama per a milers de famílies. Com també, retallant el sistema de salut públic, doncs, ha estat tràgic no impulsar els serveis socials i mantenir la xarxa de serveis socials especialitzats sota mínims, infrafinançada i amb tarifes congelades, ha estat una irresponsabilitat. El balanç d'aquesta dècada perduda explica les causes de la situació actual.

Venim d'una situació, doncs, en què es van millorar les prestacions des del ministeri. L'Estat va incrementar en 1.200 milions el pressupost i es va recuperar part del finançament pactat, però el Departament de Drets Socials no va incrementar la cobertura ni millorar la qualitat d'una manera equivalent. Resultat: el sistema de dependència encara no ha sortit d'aquesta etapa de mediocritat i seguim a la cua de les comunitats autònomes. I l'actuació dels successius responsables no ha estat a l'alçada de les circumstàncies. Per tant, hem de dedicar-hi una atenció especial.

Entrant a les diverses propostes contingudes a la moció, ens sembla positiu exigir al Consell Territorial de Serveis Socials el ple respecte i garantia de les nostres competències en matèria de serveis socials i dependència. I hauríem de parlar més sovint del deute permanent de les institucions vers les persones en situació de dependència, perquè els drets socials sempre –i ja m'ho permetran– hem estat l'aneguet lleig, però no només per la falta de recursos, sinó també perquè tot sovint hi ha unes errònies prioritats de govern –d'aquí la falta de construcció de residència pública durant dotze anys.

Malgrat això, compartim que cal un model de finançament singular, com són les nostres competències, basat en el cost real dels serveis, amb un sistema estable i suficient que permeti l'exercici de les competències establertes en l'Estatut d'autonomia per fer possible l'efectivitat real dels drets de les persones. I un finançament que

coincidim en que ha de ser garantit, com ho han de ser els drets d'aquestes persones davant de qualsevol reforma legislativa estatal, però també des de Catalunya, perquè hem de fer el mateix que reclamem als altres.

Ens sembla també convenient aquest mapatge d'avenços sobre planificació territorial dels serveis socials especialitzats, d'atenció a centres residencials i centres de dia que planteja la moció, tot i que haig de dir que ens queda el dubte de si el termini de tres mesos que vostès plantegen serà suficient. En tot cas, farem confiança en que així sigui.

Per tant, el que estem plantejant és «sí» a superar l'infrafinançament, però no només el de caràcter estatal, sinó també el que és resultat d'aquesta dècada perduda a que jo feia referència anteriorment, i d'errònies prioritats de govern, també des de la definició de correctes prioritats pressupostàries i de govern, particularment l'infrafinançament en el cas del sistema de residències al servei dels drets i condicions de vida de la gent gran, però també de les persones en situació de dependència que no pertanyen a aquest col·lectiu, que crec que és molt important que també ho situem. No tothom que està en situació de dependència pertany al col·lectiu de la gent gran, tot i que en aquests moments la major part de les persones grans que estan en centres residencials és cert que tenen un grau molt elevat de dependència, una severitat de dependència molt important.

En qualsevol cas, crec que hem d'estar a l'alçada del repte, perquè els catalans i catalanes bé ens ho mereixem. I, per tant, la pròxima negociació pressupostària de ben segur, doncs..., la qüestió relacionada amb la dependència hi ha de ser clau.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia a tothom, conseller, diputats i diputades. Bé, a aquesta proposta que ens presenta Esquerra Republicana sobre el finançament i el respecte a les competències exclusives sobre dependència hi votarem a favor, perquè sí que entenem que hi ha un incompliment flagrant des de fa molts anys del compromís de finançar el cinquanta per cent del cost del sistema per part de l'Estat espanyol i que sí que preveia la memòria econòmica del projecte de la llei de dependència. I, com sempre, davant dels incompliments, doncs, aquí s'ha d'anar assumint el cost real que té aquest servei.

Tot i això, que al punt número 1 ens queda molt clar, entenem també que aquí no tot depèn de l'Estat espanyol, sinó que també hem de tenir en compte i fer autocrítica, que aquí, al nostre país, actualment el procés de reconeixement de la situació de dependència triga 264 dies per obtenir aquesta resolució. I això..., també hem de ser autocrítics i veure que, més enllà de la falta de finançament i els incompliments de l'Estat espanyol, aquí tampoc no s'han fet bé les coses ni es continuen fent bé les coses. De fet, dades públiques i objectives demostren que des del 2007 fins a l'actualitat més de cent mil catalans han mort esperant la dependència, esperant aquesta resolució, i això és una xifra molt i molt elevada. De fet, el 2024 quasi deu mil persones van morir a les llistes d'espera de la dependència.

I això també és un problema més enllà del finançament de que ens parla aquesta moció. Perquè el que no pot ser és, des d'aquí, no fer tot el necessari perquè aquestes persones, aquestes famílies, no quedin desatenses durant tant de temps: per un costat, des de l'Administració catalana, perquè no se'ls hi dona la resposta en temps que al nostre entendre haurien de ser molt més curts que els actuals, i, per altre costat, la desatenció constant del Govern espanyol en els seus compromisos amb les lleis que aprova i amb el nostre país. Per tant, aquí una autocrítica cap a Catalunya i una crítica directa cap als incompliments de l'Estat.

És evident que qualsevol llei que fa l'Estat espanyol no ha de suposar en cap cas una invasió de competències, però per desgràcia sabem que és així: no només en aquesta matèria, sinó en moltes d'altres, hi ha un constant xoc entre les nostres competències i les lleis que tira endavant el Govern espanyol. Per tant, també entenem..., i donem suport als punts on queda clar que el que es demana és que qualsevol llei que faci l'Estat espanyol respecti les nostres competències.

I, evidentment, també s'ha de tenir clara la singularitat del nostre país, de Catalunya, perquè no és el mateix el cost de vida de viure a Catalunya que viure, doncs, a l'Estat espanyol. Per tant, aquí sí que s'hauria de tenir en compte que els preus de gestionar..., que els recursos econòmics que necessitem per a aquestes persones en situació de dependència són molt més alts. Per tant, sí que cal també exigir aquest increment de l'aportació estatal fins a aconseguir com a mínim la paritat de finançament no només prevista per la legislació vigent, sinó també per la realitat del nostre país, que els costos –les prestacions, els costos laborals, els costos de manteniment– són molt més alts.

I això és una realitat que demostren tots els estudis. Catalunya pateix un espoli fiscal, un infrafinançament en moltíssims àmbits i, a sobre, el nivell de vida és molt més alt al nostre país que a l'Estat espanyol. I, per tant, això nosaltres pensem que s'ha de tenir en compte i que en qualsevol dels temes que tractem, doncs, també s'ha de valorar.

Alhora que és evident que qualsevol reforma que es faci de l'avantprojecte de llei de modificació de la llei general de les persones amb discapacitat i la seva inclusió social ha d'anar acompanyada d'un finançament suficient i estable i que s'actualitzi amb un nivell mínim en funció de la realitat de Catalunya i no de l'Estat espanyol, perquè, si no, sempre l'impacte ens l'acabem menjant, assumint, des del pressupost de la Generalitat, un pressupost que, com sabem, no arriba..., bé, no pot arribar a tot, és impossible, i menys amb l'infrafinançament que patim.

Per tant, votarem a favor de tota aquesta moció, però també tinguem en compte que des d'aquí tampoc no es fan les coses correctament.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

L'Estat espanyol, que sempre troba diners per acollir MENAs, pagar les pensions de la Guàrdia mora d'en Franco o subvencionar les organitzacions no governamentals que trafiquen amb persones, no en troba per pagar la llei de la dependència a Catalunya. Aquesta vulneració no és cap anècdota, perquè afecta la quotidianitat de milers de catalans i els priva de rebre una atenció digna.

Tenim més de 57.000 casos pendents de valoració. Molts dels afectats hauran d'esperar més d'un any per veure reconegut el seu dret, i n'hi ha que moriran abans de percebre cap quota. Des del 2007, més de cent mil catalans han mort esperant aquest reconeixement. Molt defensar el dret a l'habitatge i justificar l'ocupació il·legal, però qui defensa el dret a una vida digna de totes aquestes famílies?

Sovint m'he de sentir dir per algun diputat del PSOE que vulnero drets humans. Quan el seu Govern no aporta la part a la que es va comprometre per dotar la llei de la dependència, no vulnera drets humans? Què som, els catalans? Extraterrestres? A on és la pressió institucional per exigir a l'Estat que pagui? Tanta que en fan per alliberar flotilles pro-Hamàs i tan poca que n'exerceixen per defensar els drets de la nostra gent gran.

La seva ineficàcia i ineptitud aboquen moltes famílies a fer cures informals a casa sense assessorament ni remuneració. Quantes catalanes assumeixen per necessitat el paper de cuidadores, amb tot el que implica en termes d'exclusió laboral, eco-

nòmica i social? La provisió precària dels serveis de cures fa que a llarg termini s'incrementin els costos en hospitals, servei d'urgències o ingressos clínics.

Els incompliments flagrants i reiterats de l'Estat espanyol no han trobat en el Govern català la menor resistència ni ofensiva. Mentre ells no paren d'entrar als tribunals per tombar-nos lleis o per obligar-nos a complir-les, el Govern català sembla que baixi de l'hort, o potser és que està massa enfeinat perdonant els deutes als immigrants menors d'edat que tutela.

Esperem que el poble de Catalunya a vostès no els n'hi perdoni ni una.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé, en primer lloc, agrair a la diputada Ennatu Domingo, la diputada Judit Alcalá i la diputada Montserrat Berenguer la presentació de les esmenes, de les quals hem arribat a transaccionar-ne alguna i alguna l'hem acceptat i l'hem incorporat tal qual al text.

Diputada Alcalá, del Partit Socialistes, volem celebrar que constati també aquest infrafinançament crònic de la dependència per part de l'Estat, i ara el que li demanem és que acompanyi, no?, que ens acompanyi en aquesta reivindicació i que acompanyi la consellera Martínez Bravo a que aquesta feina també la faci a Madrid.

A la companya diputada Ennatu Domingo, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Vostè ha dit que nosaltres, com a Esquerra Republicana, posem els interessos del partit davant dels del país al Congreso. Ens ho diu a nosaltres? No és una frase que també es podien aplicar vostès, i no dir-nos-la a nosaltres? Perquè, si és així, nosaltres els convidem: donin suport al finançament singular que nosaltres reclamem a Madrid, vinguin amb nosaltres. Perquè segur que si venen tindrem molts recursos, no només per a la dependència, sinó per a la resta de recursos i per a la resta del país. Així que els convido, els convido a que ens acompanyin també en aquesta demanda que nosaltres fem del finançament singular.

A la resta de grups..., a l'extrema dreta catalana, ens hagués agradat que hagués vingut a alguna comissió de drets socials. O, si no, doncs, mira..., almenys l'altra diputada, que alguna vegada ha vingut..., que hagués vingut ella aquí a defensar aquesta proposta. Però ja veiem que no la deixa venir, només li demana que l'aplaudeixi. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Cap problema, aquí ho acceptem.

I, per últim, la diputada de VOX. La moció anava de dependència. Home, l'únic..., o sigui, el respecte que li demanem és que tingui amb les persones dependents...

El president

Ha d'acabar, senyora diputada.

Najat Driouech Ben Moussa

...que es llegeixi la moció.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt novè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital

302-00147/15

El setè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital. És presentada pel Grup Parla-

ri de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Anna Navarro i Descals.

Anna Navarro i Descals

Moltíssimes gràcies, president. Bon dia a tothom. Avui portem a debat la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital. Moltíssimes gràcies per ser aquí aquest dematí, que és un dia una mica complicat, però aquí estem i hem anat parlant, i m'agrada moltíssim.

Com que vàrem fer aquest debat a finals de juliol i han passat uns dies, refresco la memòria del que estàvem parlant. Cada cinc dies ens està entrant tecnologia principalment des dels Estats Units o productes de plataformes principalment nord-americanes o bé en anglès o bé en castellà. I ja hem estat veient aquests dos últims dies com d'important és que el català estigui a tot arreu.

Llavors, la nostra llengua té el dret i la capacitat..., i tècnicament és molt possible afegir-la a dins del paquet de qualsevol idioma en aquestes plataformes que estàvem parlant. També havíem parlat de centrar-nos en unes poques plataformes, perquè n'hi ha moltíssimes, però són les que donen l'exemple, no?, que hi ha moltíssimes empreses que es miren què fa Google, què fa Meta.

Aquí a casa tenim el projecte Aina, que és un projecte que ha estat un pas imprescindible per a la nostra nació, que volem que es doti d'un full de ruta important i potent per a la nostra política lingüística.

Llavors, la moció que presentem inclou un seguit de punts per enfortir la presència del català en l'àmbit digital, i ho fa amb una ambició que jo no he trobat que s'hagués fet abans. I per això demanem tantes coses, no?: demanar la mirada transversal, treballar amb les empreses aquestes, tenir objectius quantificables, tenir calendari i responsabilitats sectorials...

Aquestes empreses..., de fet, aquesta setmana Meta –no sé si ho heu vist– ha sortit amb una llei..., bé, no és una llei, és una política de dins de Meta, que la va seguir Google ahir, que han dit: «A Europa ja no farem més Google Ads ni Facebook Ads ni res per a ONGs o per a partits polítics.» Són unes empreses que van molt i molt ràpides, i en aquestes decisions el català no hi és, per exemple, no? I jo per això demanava que coneguem qui són, que hi anem, que hi establim aquestes converses per començar a assabentar-nos de tot això superràpidament. Ells treballen molt ràpid. Nosaltres ens hem d'acomodar a la rapidesa amb que estan treballant. I per això nosaltres ens posem a la disposició de..., ja vàrem dir que coneixem gent que treballa en aquestes empreses.

També ens agradaria moltíssim que vinguessin a la Comissió de Política Lingüística del Parlament per ensenyar-los els acords establerts. Bé, jo havia proposat uns tempos molt agressius, que vinguessin un cop al trimestre, per explicar per què hi han aquests canvis tan ràpids i que ens sorprenen, no? Per exemple, a les notícies d'aquesta setmana..., m'ha sorprès moltíssim perquè es deixa fer als Estats Units però no es deixa fer a Europa, per exemple.

Una altra part és que sense pressupostos i tenint una conselleria nova..., no tinc clar com s'està solucionant tot el tema dels pressupostos, que ja sabem que tenim bones intencions, però el pressupost ha d'estar molt alineat amb els objectius que demanem aquí.

Llavors, finalment, cal assegurar que la presència del català en l'àmbit digital sigui un objectiu estratègic no només de la seva conselleria, sinó de tots els consellers que no estan aquí –però esperem que els hi expliqui, eh? I per això és molt important la feina que feu vosaltres d'influenciar i demanar als altres consellers i conselleres que posin especial atenció a aquestes plataformes que estan a tots els temes que treballen ells.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Voldria començar fent un agraïment a la diputada Anna Navarro, de Junts per Catalunya, per presentar aquesta moció i per donar-nos l'oportunitat de poder debatre i parlar sobre l'àmbit digital i la llengua catalana.

L'àmbit digital és clau a les nostres vides, tant a nivell professional com a nivell social i a nivell personal. De fet, tot el conjunt d'eines digitals ha transformat la manera en què interactuem, en què treballem, en què aprenem i fins i tot en què gaudim, per això és tan rellevant. I l'objectiu en aquest àmbit ha de ser, com en qualsevol altre àmbit, poder garantir la vida en català; en aquest cas, poder garantir també la vida en català en tot l'univers digital que ara ens explicava la diputada.

El que passa és que, abans d'entrar a la moció, voldria fer una prèvia d'on venim. Tradicionalment la nostra llengua, la llengua catalana, ha tingut una presència forta a internet, i això està bé que ens ho recordem i que ho tinguem present. Actualment el català es troba entre les quaranta llengües més populars amb contingut a internet. És la trenta-cinquena en ús, cosa que representa que és la llengua d'una nació sense un estat més usada a internet. I això està bé també que ens ho diguem. Un dels casos més rellevants és la Viquipèdia en català, però tenim moltes altres iniciatives d'èxit al nostre país, com, per exemple, Softcatalà –que es va fundar ja l'any 1998, quan això d'internet encara era com una quimera, en tot cas, s'estava posant en marxa–, sense la qual no podríem entendre la presència del català a internet ni en les noves tecnologies.

I no només això. Existeixen organitzacions al nostre país que treballen per a la defensa i la promoció del català des de fa temps i que han sigut pioneres també en aquest àmbit. Penso i destaco la Fundació.cat, ara Accent Obert; la iniciativa Galàxia, que recentment han presentat. Un ecosistema actiu, un ecosistema activista, que ha defensat la llengua catalana en tot moment i que demostra aquesta persistència, aquesta resiliència i aquesta visió, també, de futur i ambició de país.

De fet, es parla de la llengua catalana com un exemple d'èxit d'una llengua minoritzada que té una gran presència a internet sense tenir un estat a favor. I això, doncs, encara diu més. Diu més que haguem pogut fer tot això i a la vegada ens explica per què no podem estar molt presents en totes aquestes tecnologies, en tot aquest àmbit digital. Justament, no tenir un estat ens dificulta per aconseguir aquest reconeixement ple i aquest ecosistema digital en la nostra llengua.

Fent una mica més de context i de radiografia a nivell de xarxes socials i aplicacions com X, Bluesky, YouTube, Facebook, WhatsApp o Telegram, que les trobem en català..., però destaquen mancances molt rellevants. Penso, per exemple, en Instagram en TikTok, que és clau per als joves, o en LinkedIn, que és clau, en aquest cas, per a l'àmbit professional i per al desenvolupament professional de les persones.

Els principals sistemes operatius –Android, iOS, Windows, Linux– també es troben disponibles en català, però queda molt marge, sobretot, de millora en l'àmbit de les aplicacions, on el català és absolutament minoritari.

El mateix passa amb la intel·ligència artificial. Les principals empreses proveïdores n'ofereixen versió en català –ChatGPT o l'OpenAI–, precisament, perquè hi ha molt contingut en català a internet, però falten assistents de veus comercials. Ni Siri ni Alexa, doncs, parlen català i tenen molts deures rellevants en televisors, rellotges intel·ligents, robots de cuina, navegadors de cotxes.

I també en tot l'àmbit dels videojocs, que, si bé és cert que s'hi ha treballat molt els últims anys, en aquest àmbit, que és clau per a l'oci digital, clau per a la cultura juvenil i que també és una de les indústries que mou més diners a nivell mundial, doncs, en aquest àmbit encara tenim molts deures pendants. Hi ha iniciatives molt bones, com el saló Saga o el nou videojoc del 3Cat, però ens queda molt camí per recórrer.

Per això cal que el Govern faci aquesta feina, que lideri, que defineixi el diagnòstic, l'estratègia; que interlocuti amb Google, amb Apple, amb Amazon, amb Microsoft i amb tothom..., i una col·laboració més estreta també amb les empreses per garantir que el català tingui aquesta presència forta al món digital, especialment en aquelles empreses que també tenen seu a Catalunya i, per tant, els hi tenim, encara, molt més dret d'exigir encara més.

Amb relació a la moció, nosaltres hi donarem suport i la votarem a favor, però també voldríem fer alguna consideració. D'entrada, no podem obviar tot el que s'ha fet. Ara els hi relatava tot de dades que ens inspiren a l'optimisme, també, però..., existeix el projecte Aina –ara en parlava. Però també hi ha hagut, abans, interlocució amb les grans tecnològiques. S'ha impulsat el Catalunya Media City, que s'està treballant i que ha de ser aquest *hub* també a nivell internacional, no només audiovisual, també digital. S'han fet subvencions.

En tot cas, hem presentat dues esmenes, una per incloure el pacte nacional per la llengua, perquè al pacte nacional per la llengua s'inclouen mesures en relació amb l'àmbit digital i no l'han volgut acceptar. I em sap greu. I no podem fer veure que no existeix el pacte nacional per la llengua perquè és una realitat i hem de pressionar entre tots i totes, doncs, per poder-lo desplegar de forma tacticista. Vostès no s'hi han sumat, però també aquí fem evident la incoherència de que, justament, molts regidors i regidores de Junts per Catalunya arreu del país voten a favor les mocions per sumar-s'hi, perquè veuen en el pacte una eina de país.

I hem presentat una segona esmena per posar en valor, justament, aquest ecosistema potent que existeix al nostre país, sobretot de fundacions, d'entitats, del teixit de recerca, d'universitats, de l'àmbit empresarial i social, per tenir-lo en compte. Aquesta sí que s'ha incorporat, i els hi agraïm.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Imma Ferret i Raventós.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, molt bon dia a tothom. El món digital i la innovació tecnològica han tingut un paper crucial en les últimes dècades i ha esdevingut cada dia més present a les nostres vides. Les tecnologies tenen implicacions lingüístiques perquè fan servir la llengua per interactuar. Per aquest motiu, és fonamental vetllar perquè el desenvolupament de les tecnologies de la informació, la comunicació i la intel·ligència artificial garanteixi els drets lingüístics i, per tant, el futur de la llengua, fent que el català sigui present i fàcilment accessible en els entorns digitals.

En l'àmbit digital, i comparat amb d'altres llengües amb nombre similar de parlants, el català gaudeix d'una salut relativament bona. Sovint, però, les empreses tecnològiques no prioritzen prou la incorporació del català en els seus serveis, aplicacions i continguts, i el posen en un segon terme, amb la consegüent minorització per a la llengua en aquest terreny.

Estem d'acord que s'hi detecten mancances i hi ha la necessitat de millorar la presència del català en l'àmbit digital. El projecte Aina és un pas fonamental en aquesta direcció per garantir que el català pugui afrontar a fons els avantatges de les

tecnologies lingüístiques, combinant l'actuació de l'Administració, el sector privat i el teixit associatiu, que tant ha contribuït a aquest sector. I, en aquest sentit, tenim l'instrument i el marc de consens, que és el pacte nacional per la llengua, per poder impulsar el català també en l'àmbit tecnològic i digital, i que contempla diversos punts específics en aquest terreny.

Avui estem davant una moció del Grup Parlamentari de Junts que ve a reforçar el que ja recull el pacte: aquest compromís polític i social d'ampli consens que ens permet planificar, desplegar, actuar i avaluar les mesures acordades, que, recollides en horitzons, ens han de permetre aconseguir l'objectiu, que és protegir la llengua, incentivar-ne l'ús en tots els sectors.

Per tant, celebrem que el Grup de Junts aposti també per aquesta fita, tot convidant-los, una vegada més, a formar-ne part, signant el pacte nacional per la llengua, ja que no deixa de ser curiós que demanin en aquesta moció, precisament, el que aquest document ja recull, però que, en canvi, no vulguin fer-se'l seu. Diuen que el que és bo mai no arriba tard.

Així, doncs, i entrant en el que proposa la moció, dir que hi estem d'acord i, en gran mesura, hi podem donar suport. Tot i així, hem volgut fer esmenes per tal de poder-ne millorar el text. I en aquest punt vull donar les gràcies a la diputada Navarro per la bona entesa i predisposició, arribant a acords amb una esmena transaccional.

El primer dels acords fa referència a la creació d'un pla que impulsi el català en l'àmbit digital i tecnològic. De fet, l'elaboració d'aquest pla ja està prevista dintre del pla departamental de política lingüística, concretament en l'objectiu cinquè. Com sabeu, en aquesta legislatura el Departament de Política Lingüística ha creat específicament la Direcció General en els Àmbits Tecnològic i Audiovisual, destinada a impulsar polítiques lingüístiques digitals transversals i liderar estratègies per visibilitzar i promoure el català en aquest àmbit.

De fet, i en relació amb el primer acord, la compareixença del director general ja està prevista per a la propera Comissió de Política Lingüística, per presentar, justament, el pla d'impuls del català en l'àmbit digital i tecnològic. Aquest pla transversal integra els diferents departaments i serveis de la Generalitat en una estratègia conjunta i compartida que reforça l'eficàcia, evita duplicitats, alinea, amplia i reforça iniciatives ja existents. Aquest també vol teixir complicitats, establir i reforçar interlocucions amb les principals empreses tecnològiques internacionals, a banda de facilitar al màxim la incorporació i normalització del català en aquest terreny.

Compartim, doncs, la importància de la necessitat de transparència i rendició de comptes vinculada a l'avanç real dels acords per assegurar informes útils i complets, fent seguiment i evolució dels avenços que s'assoleixin amb relació a com s'està incorporant el català a les plataformes. El mateix pla inclourà aquests mecanismes de seguiment indicadors del grau d'implementació en el marc dels que ja estan previstos en el pacte nacional per la llengua. El pla mencionat també recull els pressupostos associats.

Per tant, perquè pugui implementar-se amb condicions i garanties, serà important disposar de nous pressupostos de la Generalitat. I aquí un motiu més per donar-hi suport quan aquests es presentin en aquesta cambra. Malgrat això, i tot i no haver-se presentat encara el pla, cal dir que, des de la seva creació, la Direcció General de Política Lingüística en els àmbits tecnològics i audiovisuals ja treballa per impulsar la presència del català en aquest àmbit en col·laboració amb diferents actors.

Per tant, i veient com des del departament ja s'hi està treballant..., i agraïm la mà estesa del Grup Parlamentari de Junts per col·laborar en aquest àmbit, contribuint a millorar no només el text, sinó el sentit de les accions que es fan des del Govern i que ha tingut a bé, doncs, recollir en aquesta moció, per tot plegat, i tal com he anunciat abans, doncs, des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar donarem suport a aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn per als grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I en primer terme, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades... Avui tornem a debatre en aquesta cambra una moció sobre el català, en aquest cas, en l'àmbit digital i tecnològic.

Però em permetran començar amb una reflexió, i és que és sorprenent que aquells que han governat la Generalitat des de sempre, aquells que han tingut la competència exclusiva en política lingüística, siguin els que avui presentin una proposta d'aquest tipus. Perquè, recordem-ho, la competència en política lingüística a Catalunya no és ni del Govern d'Espanya ni del pèrfid i dolent Madrid del que sempre es queixen. La competència és de la Generalitat. De vostès fins fa ben poc, senyors de Junts i Esquerra Republicana i, ara, senyors del PSC. I, malgrat tenir-la des de sempre, han aconseguit un descens important de l'ús social del català, especialment entre els més joves.

Senyors de Junts, ens porten vostès mocions que volen fer creure que tot aquell qui no les vota a favor és anticatalà. Aquesta és la seva estratègia: utilitzar el català com una eina divisiva i sectària. Ho fan a l'escola, a la universitat, a les institucions i ara també ho volen fer en l'àmbit digital. Però sàpiguen una cosa: jo soc catalanoparlant, parlo en català i fins i tot somio en català. És la meua llengua materna, és la llengua amb la qual em relaciono i faig servir en el meu dia a dia. Per tant, crec que no soc precisament sospitós de ser anticatalà. Potser sí als seus ulls.

Però crec que si aquí hi ha algun anticatalà potser són tots vostès, perquè són els que han convertit la llengua en una eina d'exclusió i de confrontació. Han fet del català una llengua que molts ciutadans la perceben com a imposada i no com a pròpia. I això, creguin-me, és un fet gravíssim. Perquè també tots vostès han impulsat polítiques que han tingut conseqüències letals sobre la llengua.

En primer lloc, han volgut carregar-se l'equilibri i el bilingüisme, que havia estat sempre una normalitat i una riquesa a Catalunya. El català i el castellà conviuen i han conviscut sempre amb normalitat a les famílies, als carrers i a tots els entorns. I no ens hem de cansar de repetir-ho, el castellà és també llengua pròpia de Catalunya, és l'element cohesionador. (*Alguns aplaudiments.*) I negar aquesta evidència és negar la realitat de la nostra societat.

Però vostès, amb la seva obsessió, han volgut imposar un model monolingüe que no reflecteix ni la vida quotidiana ni la voluntat majoritària de tots els ciutadans. Al mateix temps, amb vostès al Govern de la Generalitat, senyors de Junts, es va rebairar l'exigència educativa. Si un alumne pot passar de curs sense assolir el nivell mínim de català, quin missatge és el que estem donant? Que no cal aprendre'l?

Amb aquesta política de l'aprobat general, en lloc d'enfortir el català, el que han fet és debilitar-lo i transmetre la idea, doncs, que és prescindible. I això ha estat responsabilitat seva, senyors de Junts, Esquerra Republicana i ara també el PSC.

I, per últim, tots vostès han estat promotors d'una immigració descontrolada, participant en campanyes i manifestacions com les del «Volem acollir». I aquest resultat el veiem amb la irresponsabilitat que vostès han tingut. Tenim gent a Catalunya que no vol ni pretén conèixer l'idioma ni té la intenció d'adaptar-se a la nostra cultura i als nostres costums. I aquest ja era el pla que tenien Jordi Pujol, Heribert Barrera, prioritzant la immigració magrebí per davant d'altres, pensant que seria més fàcil imposar el català i que així calaria millor el discurs separatista. I avui patim les conseqüències de la seva irresponsabilitat.

Amb la moció d'avui, ens parlen pomposament de grans reunions amb multinacionals tecnològiques –Netflix, Disney+–, per incorporar-hi el català. Segur que ens estan esperant, oi? Em recorda allò d'«el món ens mira» i resulta que no ens mirava ningú, senyors de Junts. El que haurien de fer vostès és fer autocrítica i reconèixer que les seves polítiques han fracassat.

Mirin, nosaltres no neguem que el català hagi de tenir més presència en l'àmbit digital, al contrari, però vostès han de canviar de mentalitat. Es tracta de deixar d'imposar i començar a convèncer. Es tracta de donar la llibertat als ciutadans de crear continguts en català i no de culpar tothom si prefereixen veure una sèrie en castellà.

Mirin, si vostès van convertir TV3 en un mitjà propagandístic al servei del procés, no és culpa nostra. A mi m'agradaria poder veure la televisió en català sense sentir-me insultat. Si volen defensar el català, podrien començar per aquí, perquè el futur del català no dependrà en res del que diu aquesta moció; el futur del català passarà per allunyar-lo del seu ús partidista que li han volgut donar i que torni a ser l'idioma de tots, exactament igual que el castellà. Perquè, com vostès el continuïn fent servir com una arma política, ja sabem quin serà el seu futur.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. En habitatge, els joves hem de destinar, de cada deu euros, nou al lloguer. En seguretat, Catalunya concentra el trenta per cent de les detencions de gihadistes de tot Espanya. En sanitat, estem en una mitjana de cent divuit dies d'espera per a un especialista. En educació, estem al dissetè curs seguit amb més de nou-cents barracons. I podríem seguir.

Però aquesta és la realitat de Catalunya, la realitat dels catalans. Però això a Junts els hi entra per una orella i els hi surt per l'altra. Perquè, siguem clars, la seva prioritat no és Catalunya, la seva prioritat és Waterloo. Però que la seva prioritat, doncs, no sigui posar fi als problemes reals dels catalans i sí que sigui que el Netflix estigui en català, amb la que està caient és entre insultant i ridícul.

Què passaria, per exemple, si fóssim nosaltres que venim aquí, sortim al faristol i els diem: «Eh, parem màquines. Venim aquí a presentar una moció per destinar pressupost, recursos i diplomàcia a una nova sèrie de televisió, l'anomenada *Platos sucios*, en comptes de *Plats bruts*.» Què passaria? Què passaria? A que ho veurien ridícul? Doncs, precisament, és lo que vostès estan fent avui aquí.

Aquesta moció també demostra tres aspectes sobre la manera de fer política i de full de ruta de Junts. La primera, continua sent la crossa de Sánchez. La segona, que la seva ideologia no és cap altra que la d'obeir un covard i fugat de la justícia. I la tercera, que no es mouen dels seus despatxos i que l'únic terra que trepitgen és el de la moqueta. Aquesta és la veritable política de Junts.

Però, mirin, si vostès trepitgessin els carrers, els barris, els pobles de Catalunya, eh?, ni que fos una vegada, només una vegada, veurien de primera mà quins són els problemes que patim els catalans per anys i anys de decadència a la que ens han condemnat. Estic convençuda de que si dediquessin la meitat del que dediquen als seus viatges a Bèlgica –només la meitat, eh?– a passejar-se per Catalunya, segurament les propostes que presentarien estarien una mica més enfocades i ajustades a la realitat de la nostra terra.

Aquesta desconexió amb la realitat és, precisament, la que explica perquè vostès són els responsables de molts dels mals que patim avui. Per exemple, vostès són els precursors del conflicte inventat entre Catalunya i Espanya i també de convertir la llengua en un element de divisió. Perquè, mirin, a vostès el català no els importa

absolutament res, però gens ni mica. És més, l'utilitzen. L'utilitzen per què? Doncs, per ser una arma separatista i de assenyalament. I, si no, que els hi preguntin als centenars de comerços atacats pels seus terroristes de carrer només per retolar o etiquetar en espanyol. I només –per exemple, eh?– el 2024 es van imposar més de dues-centes sancions a negocis per retolar o etiquetar en espanyol, amb una recaptació superior als 400.000 euros –400.000 euros, eh?, senyors de Junts.

També han utilitzat el català i han fet del català un negoci imposat des de dalt. L'últim exemple: la setmana passada, a la Diputació de Barcelona es va regalar més d'1 milió i mig d'euros al Consorci per a la Normalització Lingüística, subvenció que també va comptar amb el vot favorable del Partit Popular.

Però, mirin, saben què?, que després de tots aquests anys d'odi, tots aquests anys de tot el mal que han causat a la nostra terra, als catalans, és que ja no els en passem ni una –ni una. Ja n'hi ha prou, sincerament, d'enfrontar-nos entre bons i mals catalans. Qui són vostès per decidir qui és un bon català i qui no? (*Alguns aplaudiments.*) O, per exemple, qui són vostès per dir qui pot parlar català i qui no?

Jo ja sé que a molts de vostès els agradaria que el català fos el símbol de la seva identitat nacional inventada. Però no, no ho és. Jo mateixa, diputada de VOX, que sé que els hi fa mal... No, diputada de VOX i profundament catalana, parlo, penso i sento en català. La meua llengua materna és el català, la meua família sencera parlem el català i el parlem amb molt d'orgull, perquè així entenem, precisament, lo que és Espanya, que és la unió de tots els pobles sota una mateixa nació. (*Alguns aplaudiments.*)

I el poble català és tan espanyol com el poble gallec o el poble andalús. Per molt que s'entestin vostès, Aliança Catalana, en dir que no, que és tot el contrari. El català no és patrimoni de vostès, és de tots els espanyols, és cultura, tradició, identitat d'Espanya. I negar això és negar i renegar de la nostra història.

És per tot això que, com no pot ser d'una altra manera, votarem en contra d'aquesta moció, perquè al carrer el que preocupa als catalans no és veure *La que s'esdevé* en comptes de *La que se avecina*. El que realment volem els catalans és un habitatge digne, unes feines estables i una seguretat als nostres barris. I, a poder ser, que hi hagi menys hipòcrites de Junts.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Bé, moltes gràcies. Jo crec que, malgrat el que puguin dir algunes persones, és evident que el català està en un moment de retrocés en el seu ús social i segurament ens podríem estendre molt en per què passa això. Però és evident que un dels factors també és l'ús, cada vegada més freqüent i més dominant, de les xarxes socials i de la tecnologia; unes xarxes socials i una tecnologia que no són, precisament, susceptibles a les llengües que no es consideren majoritàries, que bàsicament són l'anglès, el castellà i el xinès, per nombre d'habitants.

Però l'informe de Plataforma per la Llengua del 2025 diu que el 82,4 per cent de la població de Catalunya considera que el català és fonamental per al seu progrés professional i que, per tant, a totes aquelles persones que no el poden aprendre o que no tenen l'oportunitat d'aprendre'l i d'utilitzar-lo amb fluïdesa i amb correcció els hi està afectant també les seves perspectives professionals. Set de cada deu considera, a més a més, que els continguts audiovisuals públics han de ser en català.

Però, malgrat aquest consens social, com dèiem, les dades de l'enquesta sociopolítica del Centre d'Estudis d'Opinió diu que un 62,4 de la població catalana creu que la llengua i la cultura estan en perill –un 62,4– i que calen mesures decidides

per protegir-les. Entre les persones catalanoparlants, evidentment, aquest percentatge puja fins al vuitanta-set per cent.

Però aquest mateix estudi –el seu, hi insistim– recull que el seixanta-quatre per cent de la població catalanoparlant creu que el català és una llengua que podria arribar a desaparèixer.

Per tant, el neguit i la preocupació és una realitat constatada, i fer polítiques per combatre i per treballar per erradicar aquest neguit i aquesta preocupació i garantir el futur del català com a llengua d'ús social i habitual a Catalunya és una prioritat per a qualsevol força política democràtica d'aquest país, o ho hauria de ser; és evident que no per a tothom.

Les plataformes digitals i les xarxes socials són un element fonamental a la nostra vida. Per tant, que en tota una part fonamental de la vida de les persones el català estigui sent minoritzat i invisibilitzat és una cosa que afecta la vida de totes aquestes persones, i per això està bé incidir-hi.

Nosaltres votarem a favor de tota la moció presentada pel Grup de Junts. A més a més, com ja s'ha dit, moltes d'aquestes mesures estan al pacte nacional per la llengua que nosaltres hem ratificat. És Junts qui no ho ha fet. Potser ho hauria de revisar, perquè ja portem unes quantes mocions on van fent propostes perquè les voti el Parlament de coses que estan al pacte nacional. Al final els hi passarà que no els hi quedaran ja punts del pacte nacional per presentar com a mocions. Potser, llavors, el que han de fer és revisar una miqueta el seu posicionament, no? Perquè al final anem votant les coses que hi han dintre del pacte nacional. Les van presentant, Junts, però ja estan al pacte nacional. (*Alguns aplaudiments.*) Llavors, potser –potser, eh?– que es repensin el fet de que, si hi ha tanta coincidència, potser el pacte nacional no està tan malament.

Però hi ha una altra pega que ens ha fet dubtar en algun punt, realment, entre el vot a favor i l'abstenció, i és que està molt centrada en les grans plataformes i en les grans tecnològiques. I nosaltres volem treballar i apostar també per la sobirania tecnològica de Catalunya. I ens sembla estrany que s'hi faci tant d'èmfasi i només, sobretot... És evident que s'ha de treballar amb elles; és evident, perquè l'ús és multitudinari i és majoritari, però que es faci tant èmfasi en Meta, en Google, en Microsoft, en LinkedIn –que, de fet, és de Microsoft també–, en Netflix i en Disney, i no parlem de la capacitat que ha de tenir Catalunya per generar la seva pròpia tecnologia... I, a més a més, que des de la Generalitat de Catalunya se segueixin utilitzant proveïdors com Google, que és una de les que més ha fet contra el català i que tinguem milers de nens i nenes i joves a Catalunya amb el Classroom, no?, i amb un compte de correu de Gmail perquè és el que el Departament d'Educació utilitza per treballar de manera virtual, per treballar al núvol...

Segurament hi han moltes altres opcions que no són precisament Google, amb les quals s'hauria de poder treballar sense generar aquesta dependència i aquesta inducció dels nostres nens i nenes des de tercer i quart de primària, que és quan comencen a tenir aquest compte, per anar totes a Google, no? Perquè llavors, després, podem qüestionar i Google és la primera que modifica l'algoritme perquè desapareguin les cerques en català o perquè quedin molt més a baix. Per tant, hauríem de ser també una miqueta coherents en això.

I també creiem que s'han de fer més línies per promoure aquesta sobirania tecnològica. Si volem que hi hagi més català, hem de tenir la capacitat, com a Catalunya, com a Govern de la Generalitat de Catalunya, de governar aquesta governança tecnològica, de poder condicionar aquesta governança tecnològica i també de poder treballar per tenir-la.

I, sobretot, fonamentals les mesures de suport al contingut en català, perquè el que hem de fer és desbordar totes aquestes xarxes amb contingut fet per creadors i creadores catalanes. I aquí hi ha moltes línies. Ja hem parlat del projecte Aina, però hi ha les beques Propulsió també. I tornem a insistir-hi: hi ha d'haver una línia molt

clara de treballar amb els creadors de contingut per poder desbordar aquestes empreses.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; bon dia, de nou. Gràcies president. Diputats, diputades i resta de personal de la cambra... D'entrada, donar-vos les gràcies per presentar aquesta moció. Ens sembla que és un àmbit a treballar i que s'hi han de seguir plantejant tots els esforços. Molt d'acord amb la diagnosi que han plantejat diversos grups, també especialment la companya dels Comuns.

I, per tant, en general, compartim tant la diagnosi com la necessitat d'intervenir-hi, com les propostes que fan des del Grup de Junts per Catalunya. Així, doncs, les votarem a favor.

Sí que, sense voler-nos allargar molt, volíem aprofitar..., i, primer de tot, fer una autocrítica, perquè no hem fet cap esmena i la volíem fer, però circumstàncies diverses del grup –que les poden entendre– no ens han permès, per terminis, fer-los una proposta; i també aprofitant que hi ha el conseller.

Nosaltres pensem que no només cal intervenir perquè aquelles empreses de les quals importem la tecnologia o que impacten a Catalunya ho facin en català, sinó que sobretot també el que hem de fer –i en la línia també de la sobirania tecnològica–, és intervenir perquè les empreses que des d'aquí treballen i realitzen tecnologia, la consumim aquí mateix i també a l'exterior, parlin en català i ho facin en català i tinguin la seva tecnologia en català.

I, per exemple, se'ns acudia una empresa a la qual hem destinat molts recursos públics i que els seus vehicles no parlen en català. A nosaltres ens semblaria important, per exemple, que en una empresa com SEAT, els seus vehicles, que gran part els consumim aquí, parlin en català i tinguin la seva *interface* i tinguin, per tant, tots aquests elements en català. Ens sembla aquesta és una qüestió clau. Volem llançar aquesta proposta al Parlament. Nosaltres llancem aquesta proposta al Govern i ens sembla que s'hauria de recollir al més aviat possible. I pensem que, per concretar-ho, a part de diàleg, també fa falta unes posicions de força, que és condicionar ajuts i subvencions públics, entre molts altres criteris ètics, entre molts altres criteris de sobirania digital, al fet que el seu producte final parli i tingui en compte el català.

Per tant, donarem suport a aquesta moció i els hi llancem aquesta proposta que pensem que s'hauria de recollir al més aviat possible.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. Li volia respondre a la senyora Najat, però veig que ha fet la seva intervenció i ha marxat. Si vol incidir en quins torns han de sortir les diputades d'Aliança Catalana, la convidem a que es posi al nostre partit, però, per aquest motiu, també ha de saber que s'haurà de treure el mocador. (*Algú pica de mans.*)

Pel que fa a la moció que ens ha presentat Junts, el català és la nostra llengua oficial. Avui és invisible en l'àmbit digital, especialment en plataformes globals com Google, Netflix, Microsoft, on el català és pràcticament absent. I no només és un problema de les empreses privades, és un problema de drets lingüístics. El que observem és que les empreses prenen decisions basades en els seus interessos econò-

mics: si no hi ha demanda, no hi ha oferta. Però això no vol dir que el català no sigui una llengua econòmicament viable; tot el contrari: és una llengua amb milions de parlants amb una gran capacitat de consumir continguts.

I el que no podem acceptar és que, en lloc de garantir la presència del català, hagi de ser l'Administració pública qui posi els diners per fer-lo visible a través de subvencions i de finançaments. No és acceptable que l'ús del català depengui de l'esforç econòmic de l'Administració, quan altres llengües com l'anglès, el castellà, es donen per descomptat.

Cal donar un cop d'efecte perquè estigui a l'alçada de la demanda i, per aquest motiu, exigim respecte a la nostra llengua. Volem que el català tingui presència en els espais digitals, i per això proposem que hi hagi uns mínims legals de continguts en català. Les plataformes han de garantir que els seus nous continguts estiguin disponibles en català, tant amb àudio com amb subtítols.

Obligar el doblatge de les produccions originals. Qualsevol sèrie o pel·lícula que es dobli al castellà ha de ser també en versió catalana. Subvencions i incentius fiscals de les administracions i l'Estat, que han de garantir ajudes perquè el procés de localització sigui possible, tant per a les interfícies, assistents de veu, aplicacions i serveis en línia. La visibilitat del català i el contingut en català ha de ser fàcil de trobar i ben destacat als menús de les plataformes. Els usuaris han de saber immediatament que el contingut està disponible en català.

I protecció legislativa també. La llei ha de garantir el català; que no sigui una opció marginal, ha de ser un dret. I si no es compleix, cal que hi hagi sancions. Campanyes de conscienciació: hem de fomentar l'ús del català per conscienciar la societat. I la importància de fer-ne un ús també en el món digital. I mecanismes de supervisió i denuncia: supervisant, subvencionant la presència del català i sancionant aquelles plataformes que marginen la nostra llengua.

Les administracions no poden ser inactives. Hem vist que les grans plataformes globalitzades donen prioritat als mercats més grans i més rendibles, però el català no ha de ser ni ha de quedar al marge d'aquestes decisions. El que estem demanant no és un favor, sinó el reconeixement d'un dret lingüístic fonamental. El canvi que volem Aliança Catalana és que es faci que el català sigui una llengua digna i respectada, no una llengua marginada i invisible en el món digital.

Salvem el català!

Moltes gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Anna Navarro i Descals.

Anna Navarro i Descals

Moltes gràcies, especialment a les diputades Vilalta i Ferret perquè sou les úniques que..., hem tingut una bona conversa sobre el pacte nacional, sobre tots els temes que heu anat parlant. Així hem transaccionat l'esmena 1 del Grup Socialistes i hem acceptat l'esmena 2 del Grup Socialistes i l'esmena 2 del Grup d'Esquerra.

Un parell de coses. Als diputats de VOX i del PP, si voleu, a l'estiu intento que aneu a fer alguna pràctica en una plataforma digital, perquè és molt complicat que afegixin un idioma –és molt complicat. Són ells que ho decideixen. I una altra cosa: Google i LinkedIn i algunes altres de les tecnologies que ens agradaria molt que fossin ja en català, no és que l'empresa ho decideixi, és que Espanya, Espanya ho està impedit, que és molt diferent. Els tècnics que estan a SEAT o Silicon Valley ho podrien fer. Això és que hi ha gent que ho està parant. M'agradaria molt que s'entengués tot això.

I una altra cosa: aquesta moció o aquesta interpellació és sobre les tecnologies i les plataformes que es fan servir més. I a mi m'agradaria ser molt més específica del que posava dins del pacte nacional. Per això l'hem fet.

Molt agraïda. Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt novè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya

302-00148/15

El vuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, president. Bon dia, diputats. Hem de dir que la indústria a Catalunya no va bé. De fet, que hem perdut una gran oportunitat amb el darrer pacte nacional per la indústria, en què hem de recordar que vam aportar més de 3.000 milions d'euros. Però el conseller Torrent va agafar la conselleria que el pes de la indústria a Catalunya era del divuit per cent, el 2021, i ara, el 2024, ha baixat al disset, poc més del disset per cent, quan ens havíem fixat un objectiu del vint-i-dos per cent. Per tant, en lloc d'anar a millor hem anat a pitjor.

I per què no va bé la indústria? Doncs l'únic que hem de fer és parlar amb els industrials, amb els empresaris, amb el sector i ens diuen el perquè.

Primer, manca de personal qualificat. Quelcom que he repetit manta vegades en aquest faristol i a les comissions. Quan l'any 21 l'enquesta de clima ens deia que el vint-i-tres per cent de les empreses no creixien per manca de personal qualificat, el 2024 ja són un trenta-set per cent. És a dir, hem empitjorat del vint-i-tres al trenta-set, més d'un cinquanta per cent. I la solució del Govern, aquest i l'anterior, és l'FP. Però escolti'm, l'FP..., ahir es van anunciar 7.500 places. Al mercat falten de l'ordre de 200.000 places per cobrir. Per tant, així no anem bé. El que cal –i ho he repetit diverses vegades– és la col·laboració publicoprivada amb els gremis, amb les patronals, amb les cambres i amb els clústers. És l'única manera de formar a les empreses allò que els hi cal a les empreses. Però a la bancada de les esquerres, sempre, quan parlem de col·laboració publicoprivada, és un no.

La segona cosa que ens diuen: la burocràcia endèmica i que no hi ha suport al teixit industrial. Escolti'm, per què els empresaris de Lleida se'n van a l'Aragó? Doncs perquè allà els escolten, els cuiden, els ajuden i, en canvi, aquí –torno al mateix–, les esquerres sempre..., l'enemic de tot és l'empresari, quan és el que genera riquesa al país i, per tant, benestar.

Tercer aspecte, la fiscalitat abusiva. Les esquerres no paren de dir que no hi ha un infern fiscal, però tenim l'IRPF més alt de l'Estat; tenim impostos propis més que ningú; l'impost de successions, ja ho sabeu, també dels més alts. I, per tant, així no ajudem les empreses. I la clau d'això és l'infrafinançament. Però no ens trobem els dinou diputats del PSC a Madrid bloquejant el Congrés perquè no s'està millorant el finançament de Catalunya i portem dècades així –no ho veiem això. I, per tant, per això la indústria tampoc va bé.

I, en canvi, els qui sí que a Madrid fem la feina som els de Junts. Perquè si s'ha aconseguit abaixar l'impost de societats a les pimes, sobretot les que reinverteixen, és gràcies a Junts. Si s'ha portat al Senat la reducció de l'IAE és gràcies a Junts. I si s'ha aconseguit un decret que ha fet que les indústries químiques de Tarragona hagin invertit milers de milions d'euros és gràcies a Junts.

Quarta cosa, infraestructures. Tenim infraestructures del segle xx i hem passat una quarta part del xxi. El tema del Corredor Mediterrani va tard i malament;

les rodalies costen milions d'euros a les empreses amb endarreriments, i l'AP-7 col·lapsada, que també costa milions d'euros.

Per tant, si a tot això hi sumem uns polígons industrials deixats de la mà de Déu; un absentisme desbocat, amb unes lleis que cada cop faciliten que pugi més; que s'abandoni, per exemple, el *blockchain*, com el Centre Blockchain de Catalunya, que Esquerra va tancar-lo quan hi havia empreses del sector industrial que estaven animades per aquest fet, o quan el Centre de Formació Professional d'Automoció de Martorell, l'última licitació que va fer Esquerra es va equivocar –ja els hi vam dir– i ha sigut un desastre i han tornat a abandonar, doncs això no ajuda la indústria.

Resumint-ho. Si volem que la indústria vagi bé, s'ha de fer allò que necessita la indústria: els hem d'ajudar a créixer, no els hem de maltractar i hem de fer que vinguin noves indústries a Catalunya. Per tant, hem de posar les empreses al centre, i no anar en contra de les empreses, per facilitar que creixin. I ara se'ns ha presentat un nou pacte nacional per a la indústria, que en el moment que vam fer la moció no l'havíem vist, però ara que l'hem vist, estem preocupats, perquè no aborda aquells objectius estratègics que hem definit des de Junts, que estan inclosos en aquesta moció, aquests nou objectius estratègics que podran votar i que no els veiem en el pacte nacional per a la indústria.

I, a més a més, d'aquests nou objectius que han de permetre la transformació del model econòmic, del model industrial cap a la societat del coneixement, cap al valor afegit i, per tant, cap a salaris més alts i un atur europeu, doncs, en lloc d'això, veiem coses que no ens acaben de convèncer.

Què més hem afegit en aquesta moció? Doncs, òbviament, el que els hi deia: millora de fiscalitat per a les empreses, fer un pla de polígons industrials, fer un canvi en el SOC radical per posar per davant el deure de treballar al dret a rebre prestacions. No pot ser que a Catalunya es pugui viure i treballar..., viure sense treballar o rebent només prestacions socials.

I, per tant, tot això és el que nosaltres hem presentat i, en definitiva, si volem recuperar aquell pols industrial que tenia Catalunya amb la presidència del president Pujol o del president Mas, el que hem de fer és abandonar les polítiques del president Aragonès i ara, de moment, del president Illa.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha dos grups que hi han presentat esmenes i, en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Francesc Jesús Becerra Ramírez.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, president. Diputats, diputades, públic que ens escolta i ens segueix per les xarxes, encara que hi hagi el debat general a la tarda, aquest Ple també és important. Aquesta moció també és important en política industrial. Senyor Canadell, crec que la intervenció que vostè ha fet no és la voluntat o la finalitat que persegueix un pacte. Un pacte nacional per a la indústria, que es va començar a dur a terme fa uns anys –portem ja..., el 2017, el 2022, i ara s'està construint el pacte nacional del 26-30 per a aquest període, per intentar que sigui en vigor l'any que ve– bé, persegueix una transversalitat, una unió de coneixements, un pacte que englobi tots els agents i actors que amb el to o la situació que vostè planteja, catastròfica, és que les indústries, d'aquesta manera, no crec que vulguin aterrar a Catalunya.

I està sent el contrari. Som una regió europea exemplar, som una regió europea envejable. Hi ha moltes indústries que s'estan interessant per Catalunya. Tenim un teixit industrial grandios. I, per tant, primer li voldria encomanar o traslladar aquesta opinió de que crec que hauria de centrar-se en assolir un pacte –que segurament podem assolir-lo– en global, tots els grups i tots els agents i actors de Catalunya. En aquest sentit –vostè ho coneix–, el procés d'elaboració va més enllà de la seva mo-

ció; al procés d'elaboració hi participen molts més agents: hi participa el Consell Català de l'Empresa, hi participen representants d'organitzacions empresarials, d'organitzacions sindicals, cambres de comerç, etcètera, etcètera, inclús els grups parlamentaris. També, en aquesta elaboració hi participen diferents grups de treball que han estat convidats a assistir-hi.

I, per tant, la seva moció –ja l'hi vaig dir en privat–..., és que si vostè intenta encotillar o encaixonar massa el pacte, definint-lo o concretant-lo massa, aquest procés d'elaboració quedarà buit de contingut; o sigui, el buit de possibilitat de participació. I aquesta no ha de ser la voluntat. Ha de ser un pacte que tingui una certa cintura, un pacte viu, un pacte que convidi a participar-hi tot el teixit empresarial i industrial de la nostra...

Ha pogut veure el pacte. S'hi estableixen tres objectius molt clars. No m'hi estendré, perquè els té detallats. I també s'hi estableixen diferents àmbits: deu eixos d'actuació clars; 166, ja emmarcades, de pautes; però tot obert a que en aquest procés d'elaboració s'hi puguin incloure moltes més actuacions concretes. Productivitat, descarbonització, sostenibilitat, resiliència, tot això són marcs europeus que sorgeixen de l'informe Draghi, marcs europeus compartits per tots els estats. Nosaltres hem d'intentar marcar aquestes línies d'actuació, no?

Entraré una mica en matèria. En aquest sentit, com no volem encaixonar el procés d'elaboració, en molts punts li votarem abstenció –molts punts. Li votarem a favor, lògicament, del primer punt, que és portar a terme el pacte nacional, però li votarem abstenció en la majoria de punts, simplement per deixar pas al procés d'elaboració aquest, i participació, que li diem.

Però no vull deixar, aquests segons que em queden, de dir-li que, en el tema de l'afectació de l'IRPF, no diferencia vostè sobre rendes. La deflactació no és positiva en un marc general, perquè sobretot afavoreix les classes més altes. Vostè pot veure com les rendes de 35.000 euros o inferiors ja han tingut mesures idònies que han abaixat la pressió fiscal: els han abaixat l'IRPF. I, per tant, amb aquestes mesures vostè no està afavorint la majoria de Catalunya, sinó que està afavorint només uns percentatges ínfims –ínfims. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)*

I acabo, president. L'absentisme. M'agradaria que ens aclarís què entén per absentisme. L'absentisme és les vacances? És la incapacitat laboral? Els permisos? Les llicències? També ens ho hauria d'aclarir. I, per això, en molts punts, com que no ens aclareix aquest marc en què vol situar el debat, l'hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, senyor conseller... Hem abordat el tema de la indústria, que és un dels principals motors de l'economia catalana. I la indústria catalana es troba en un moment de grans reptes i transformacions –la globalització, la transició energètica, la digitalització–, però un context geopolític que afecta molt directament, perquè tenim països –la Xina, l'Índia, Estats Units– que avancen molt ràpidament en introduir innovació i introduir tecnologia en tots els processos industrials, i això fa que des d'Europa, i especialment a Espanya i Catalunya, haguem de millorar el que és tota la introducció de tota la transició digital i la transició, també, energètica, mediambiental.

Nosaltres considerem que tota aquesta transició s'ha de fer al ritme de la capacitat que tingui la indústria a l'hora d'introduir tots aquests elements, perquè, de lo contrari, el que farem serà enfonsar la indústria. I Catalunya ha d'estar en condicions per portar a terme la reindustrialització i també una transició cap a la digitalització

i la descarbonització de la indústria tradicional; impulsar la indústria 4.0 que fomenta la innovació, la tecnologia, el talent i la sostenibilitat. El Partit Popular entén com a sostenibilitat la sostenibilitat econòmica, la sostenibilitat social i la sostenibilitat mediambiental, perquè, si no, no avancem en la sostenibilitat. I, per tant, també tots aquests són factors de la competitivitat que hem d'introduir en tots els processos industrials.

Perquè hem de tenir un punt de partida, que sempre hem destacat –i fins i tot el conseller quan va comparèixer en la comissió–, i és saber el punt de partida de la indústria a Catalunya. És veritat que tenim un teixit productiu industrial molt rellevant, però també és cert que tenim una indústria molt tradicional, molt centrada en el sector terciari, que cal avançar i ajudar a transformar amb més celeritat, amb més velocitat del que la indústria..., com està avui en dia adaptant-se. Perquè és veritat que hem d'introduir tota la tecnologia en tot el procés productiu, però per a això es necessita finançament. I el teixit productiu de Catalunya està fomentat per pimes, algunes que no passen de nou treballadors i, per tant, els costa molt introduir la tecnologia en els processos productius i el finançament no el tenen garantit. I, per tant, això és un problema que hem de solucionar.

I també rebaixar costos –costos, senyor conseller. És imprescindible rebaixar costos. A més, tothom parla de l'informe Draghi, però ho diu molt clarament: «Eliminar totes les barreres que dificulten la transformació de la indústria.»

Burocràcia. Nosaltres hem introduït també una esmena per aprofundir en l'eix que ha proposat Junts de la reducció de les càrregues. La burocràcia és un element que..., és una gran barrera que dificulta la indústria. Valorem molt el punt de Junts, que ha incorporat les llicències per a les indústries, per a les autoritzacions o per a les ampliacions de les indústries. Tots sabem de casos que triguen dos anys a l'hora de poder ampliar una indústria, amb la qual cosa estàs frenant que contractin persones i que aquella empresa tingui una capacitat important a l'hora de tenir la productivitat que requereix.

I impostos, senyor conseller i senyores i senyors diputats. Hem de reduir impostos. El Grup de Junts ha deflactat l'IRPF. Jo li vull dir al portaveu dels socialistes que, escolti'm, a tots ens han de deflactar l'IRPF, perquè és un ingrés impropï que genera i que recapten la Generalitat i l'Estat a costa de la inflació. I, per tant, a tothom. És cert que les classes mitjanes baixes són les que més ho pateixen, però s'ha de deflactar a tothom. I eliminar impostos, perquè és que, si no, només estarem maquillant i no ho abordarem.

I nosaltres hem introduït un eix que considerem molt important dins dels eixos de la moció, que valorem positivament. És l'eix de la transformació i l'aplicació del coneixement perquè veritablement passi el producte. I aquest procés és una assignatura pendent que tenim a Catalunya i que hem d'afrontar.

I valorem molt positivament, també, el punt de la reinversió. S'ha de portar a terme una modificació de la llei de l'Estat, que el Partit Popular va regular, però el Govern del Pedro Sánchez la va eliminar, com és que la reinversió tingui un tractament específic perquè afavoreixi aquesta introducció de tots els elements de competitivitat i de la indústria i de tota la part de la inversió, no?, de les indústries, tan necessària, a més a més, per guanyar en dimensió empresarial. I això és un eix i una assignatura pendent.

Per tant, nosaltres, el pacte de la indústria l'abordem amb una visió àmplia. Hi hem de participar els grups parlamentaris, però sobretot hi ha de participar el sector. Hem de saber quines són les seves necessitats i quines són les condicions que requereixen per millorar. I ho hem de fer sense apriorismes i sense vetar baixades d'impostos, sense vetar la pròrroga de les centrals nuclears quan la necessiten, perquè és més del seixanta per cent de l'energia que consumeixen. I, per tant, tota aquesta reducció i tot el que necessita el sector ho hem d'abordar amb aquest pacte, que esperem que sigui fructífer i millor que l'anterior, que és un pacte que després abordarem

en la moció d'Esquerra Republicana, que per al Grup Popular va ser molt deficient perquè no s'ha complert en els termes que consideràvem que calia fer-ho.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A continuació poden fixar llur posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmena. I en primer terme, per fer-ho, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

Diputades, diputats, conseller... Tots els *hits* del senyor Canadell, no n'ha faltat ni un, eh? Primer, l'obsessiva obsessió amb l'anterior Govern. Jo entenc que li faci com ràbia –i em sap greu que li'n faci– que anessin tan bé les dades econòmiques a l'època que estava al capdavant de la conselleria el conseller Torrent: màximes dades d'ocupació, d'exportació, d'inversió estrangera, etcètera. Per tant, des d'aquest punt de vista, em sap greu que no ho valori positivament, perquè és bo per a tots; és bo per a l'economia i és bo per a tots.

I després podem dir allò de «roda el món i torna al Born», no?, en el sentit de que finalment reivindica les retallades del 2011, del 2012, del 2013 com les mesures i com la fórmula que vostè estima més adequada –perquè ha reivindicat aquella època i aquella política–..., com la fórmula i la manera de tirar endavant l'economia i la indústria del nostre país. Em sembla un error. Em sembla un camí equivocat. De fet, és un camí que va rebutjar Europa. Primer va començar amb aquestes mesures i les següents crisis les va afrontar d'una manera diferent.

I, naturalment, les obsessions, les obsessions amb l'esquerra. Vostès sempre diuen que no són un partit ni de dretes ni d'esquerres, que tenen gent d'esquerres. Es deuen posar les mans al cap quan vostè permanentment acusa genèricament l'esquerra de tots els mals. Em sembla que això és absolutament contradictori. Però, bé, cadascú fa les coses com considera millor.

Amb relació al pacte nacional –i, per tant, votarem favorablement al primer punt–, ens sembla que ha començat malament. No ens sembla raonable que el dia 25 de setembre es convoquin els grups, i *online*, en aquell mateix moment, el rebem els grups parlamentaris –parèntesi: li recordo que és un pacte d'investidura també–..., el rebem tots els grups parlamentaris el dia 25 i que pretengui el dia 10 presentar-lo i ens digui que, entremig, si volem, doncs ja fem unes aportacions i les valoraran. Perquè al diputat Becerra se li ha escapat. Ha dit: «I fins i tot poden participar els grups.» S'han estirat, diguem-ne. Haurien de participar-hi els grups plenament, perquè em sembla que si és un pacte nacional no pot ser un pacte només de la conselleria. I si ho és, endavant, perquè les conselleries han de tenir plans també. Però aleshores no vulguem donar-li una dimensió col·lectiva que en aquests moments no té ni ha començat amb aquesta vocació. La veritat és que ens va sorprendre a tots, o almenys així al meu grup, assabentar-nos-en d'aquesta manera. Després tindrem oportunitat, a la següent moció, de parlar-ne més detingudament, amb la moció que presentarà el diputat Jordi Albert.

Respecte al conjunt de la moció, doncs hi ha una part que, naturalment, hi donarem suport, perquè ens sembla que hi ha mesures molt necessàries, i no les explico perquè són prou conegudes, perquè han llegit la moció. I, en aquest sentit, els punts primer, segon, tercer, cinquè i vuitè els votarem favorablement. La resta els votarem en contra, perquè pensem que és un programa polític conservador i caduc, des de la nostra mirada, i que, per tant, de cap manera nosaltres el podem abonar. Però, hi insisteixo, em sembla que el que planteja són uns horitzons els quals el pacte nacional els ha de recollir. Hi han molts més àmbits, òbviament, però els que plantegen en la seva moció, alguns d'ells són molt necessaris i, per tant, nosaltres els abonem. I, amb aquesta vocació de col·laboració i de contrast amb tots els sectors i també

amb tots els grups, treballarem perquè aquest pacte nacional per a la indústria esdevingui una realitat i que ajudi a fer caminar la nostra indústria, a continuar fent caminar la nostra indústria pel bon camí.

Moltes gràcies.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Debo reconocer que, señor Canadell, ustedes han pasado por un proceso curioso: sus mociones, sus propuestas de resolución, han pasado de aborrecer a irritar.

Y digo que suena profundamente irritante... ¿Cómo puede ser que ustedes obvien cualquier tipo de responsabilidad política y de gobierno? Es decir, el partido que ha gobernado la Generalitat de Cataluña, que ha gobernado las diputaciones provinciales, ahora los municipios, los consejos comarcales..., ¡si es que ustedes por gobernar han gobernado hasta los consejos de barrio! Pero es que, además, han gobernado hasta la *cambra de comerç*. Ustedes, que han puesto a disposición del *procés* todos esos entes privados, porque se lo han hecho a su imagen y semejanza, me viene usted a decir que cómo está Cataluña.

Es decir, ese partido que ha puesto a disposición de sus entes en vez del bien común, de mejorar la industrialización de Cataluña, mejorar nuestras infraestructuras, nos viene a decir que ahora hay que hacer un gran esfuerzo económico y potenciar la industria. Claro que sí, debemos potenciarla, debemos mejorarla, debemos fomentarla, pero sobre todo debemos protegerla, protegerla de todos ustedes: protegerla de ese fanatismo climático; protegerla de aquellos que han expulsado a más de siete mil empresas; protegerla de aquellos que lo que han hecho, nada más y nada menos, es ahuyentar cualquier tipo de inversión privada y pública; protegerla de aquellos que lo que han hecho durante todos estos años ha sido empobrecer la economía catalana.

Fíjense, en 1955, entre 1955 y 2025, la economía catalana, especialmente la industria catalana, ha perdido dos terceras partes de su potencia económica. ¿Y por qué? Porque ustedes han gobernado. Pero ustedes han gobernado igual que todos estos partidos que vienen aquí a aplaudir. Mire, señor Canadell, ¿sabe qué le pasa a la industria en Cataluña? ¿Sabe qué le pasa? Que hay un problema que es fundamental, y es el siguiente: es el pacto verde europeo. Sí, sí, usted se ríe, pero es el pacto verde europeo. Es su agenda climática, es el mercado de emisiones. Ese fanatismo climático que lo que ha hecho es que, mientras la industria catalana no puede avanzar –no puede avanzar–, otras industrias de otros países nos adelantan por la derecha. Eso es lo que ustedes han provocado.

Y durante todos estos años, en vez de intentar hacer esa industria más productiva, más competitiva, lo que han hecho es..., más pobre, más regulada, más sanciones, más imposiciones. Y eso es lo que han hecho todos ustedes. (*Alguns aplaudiments*.) Por tanto, la industria en Cataluña no necesita sus medidas mágicas que no sirven absolutamente para nada. Lo que necesita es estabilidad política, estabilidad financiera y el bien común. Y, mire, si usted realmente lo que quiere es venir aquí con un plan para recuperar la industria en Cataluña, lo primero que tiene que hacer es apartarse –pero apartarse de verdad, de manera total, de manera directa– y dejar directamente a los que tienen un plan.

Mire, medidas concretas. No venir aquí a vender humo como usted ha hecho; medidas concretas. ¿Quiere usted reindustrializar Cataluña? Muy fácil, oiga, apoye una ley nacional –nacional–, española, para industrializar Cataluña; una ley que lo que permita es rechazar la competencia desleal; una ley que lo que permita es evitar la deslocalización, una ley que permita aumentar en I+D+i; una ley que permita

augmentar la productivitat nacional; una ley que permeti dir a Bruselas: «Por el mercado de emisiones no pasamos.»

Porque no es normal que, mientras nosotros estemos aguantando como estamos aguantando –estamos intentando descarbonizar nuestra industria–, nos estén apretando de esta manera cuando el señor consejero nos dice: «Bueno, no pasa nada, que China no compita con nuestras medidas. No pasa nada, que Brasil no compita con nuestras medidas. No pasa nada, que otros países del mundo no compitan con nuestras medidas. Ya se vendrán a las nuestras.» No, señor consejero, no. Mientras ustedes toman esas medidas, lo que están haciendo es empobrecer la industria en Cataluña.

Y, por tanto, ante eso, ¿qué van a hacer? ¿Seguir? Mire, al final, es una cuestión de «ellos o nosotros», de intentar pensar en la industria catalana y española o la de otros sitios. Les pongo un ejemplo. Ustedes tendrán que elegir. Ustedes deben elegir, deben elegir realmente lo que vale la pena: entre el coche chino o el coche que se fabrica en Martorell; entre el plástico de la petroquímica de Tarragona o el plástico de Corea del Sur; entre la energía de las nucleares de Vandellòs y Ascó, que suministran el cincuenta y uno por ciento de electricidad en Cataluña, o la que compramos a precio de oro en Marruecos.

Y, mire, ¿sabe lo que le digo, señor Canadell? Que, ante los acuerdos con Marruecos, con China, con Sudáfrica o con Túnez, yo le digo que en VOX lo que hacemos son acuerdos con los españoles, con la industria española, con los trabajadores españoles y con las empresas españolas.

Muchas gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies de nou, i bon dia a totes; conseller, també. Primer de tot, vull manifestar el meu suport a la plantilla d'MM Fiber Packaging, de Montcada, que estan en vaga per un ERO que fa l'empresa, un ERO encobert que en realitat suposa un tancament i que, per tant, envia noranta-una famílies a l'atur. I, per tant, des d'aquí manifestar aquest suport.

Bé, permeteu-me començar... Senyor Canadell, permeti'm començar amb una declaració de principis molt clara: no hi pot haver un pacte sense condicions, evidentment, però tampoc hi pot haver cap indústria sense retorn social. Dit d'una altra manera, els Comuns no avalarem cap pacte nacional per a la indústria que no asseguri drets laborals, arrelament al territori i transició ecològica. I això no és anar en contra de ningú, no és anar en contra de l'empresari, és anar a favor d'aquests valors.

Volem un model que tingui lideratge públic, que tingui també condicionalitat social i climàtica, que tingui governança democràtica. I això és el que ens diferencia ideològicament d'aquesta moció, tot i que li avanço que, evidentment, no pot ser d'una altra manera, votarem a favor molts dels punts perquè són de sentit comú.

En primer lloc, el lideratge públic i la sobirania estratègica. Coincidim que cal un pacte dialogat amb tots els actors, incloent-hi els grups parlamentaris; també agents socials, polítics, econòmics, amb el territori. Però volem anar més enllà. Parlem de model de país i de com el fem més resilient en un món cada cop més complex. No podem deixar la reindustrialització només en mans de les dinàmiques de mercat o de l'atzar de les inversions privades. Ens cal una Generalitat proactiva, capaç d'invertir i de condicionar el rumb del model productiu. Ho hem après per experiència: si l'ajut públic és un xec en blanc, qui paga el compte és el territori i la gent que hi treballa.

Nosaltres no volem ser espectadors passius d'una globalització que decideix per nosaltres. Volem sobirania estratègica, energia neta i pròpia, indústria arrelada, ca-

denes de proximitat i capacitat tecnològica sota control democràtic. Compartim la necessitat d'augmentar productivitat, innovació, internacionalització, agilitat administrativa. Qui no voldria més competitivitat i més exportacions? Ara bé, trobem a faltar dues peces clau: la descarbonització i la qualitat de la feina. Qualsevol política industrial del segle XXI ha d'incorporar la transició ecològica i la dignificació del treball com a eixos centrals. Sense energia neta, assequible i pròpia, no hi ha indústria ni país viable. I sense feina digna, estabilitat i bons salaris, tampoc hi ha futur industrial que pagui la pena.

En segon lloc, la condicionalitat social i climàtica. Cada euro públic de suport a la indústria ha d'anar lligat a compromisos explícits: reducció d'emissions, estalvi i eficiència energètica, economia circular. I també a compromisos laborals: estabilitat, salaris dignes i igualtat. Ens preocupa un enfocament que se centri sobretot en incentius fiscals o subvencions, sense parlar de condicions.

En tercer lloc, la governança democràtica i la participació. Parlar d'indicadors de seguiment i de treball amb clústers, col·legis i gremis és positiu, sí, però ens preocupa qui decideix i com es rendeixen comptes.

En quart lloc, la justícia territorial i la reindustrialització amb retorn social. Compartim l'objectiu d'incrementar el VAB industrial a totes les comarques. La reindustrialització no és un codi postal, és un projecte de país. Per aconseguir-ho, però, cal planificació i una inversió pública intel·ligent. Quan als polígons de moltes comarques hi ha naus buides, antics complexos, solars abandonats, prioritzem recuperar aquests espais amb criteris ambientals i socials. Abans de consumir nou sòl, aprofitem el que ja està construït o projectat.

En cinquè lloc, una feina digna. I aquí la diferència amb Junts és especialment clara. Quan es parla de prioritzar el deure de treballar per davant del dret a la prestació, diem «no». El treball és un dret i la funció de l'Administració no és culpabilitzar qui està aturat, sinó oferir formació, oferir acompanyament i donar oportunitats reals. Millorem la intermediació i el reciclatge professional, sí, però sense estigma i garantint prestacions perquè la recerca de feina es faci amb dignitat. La millor manera de prioritzar el treball és crear feina de qualitat arreu.

Respectem l'objectiu d'impulsar la inversió industrial, però no compartim la recepta de Junts: més deduccions a l'impost de societats. Això acaba beneficiant, sobretot, a qui ja té múscul i sense garantir el retorn social ni territorial. El que cal no són rebaixes fiscals. El que cal és lideratge públic i condicionalitat clara. Només així tindrem una indústria verda amb drets i arrelada, i no més privilegis fiscals per a qui ja en té.

I acabo. El pacte 26-30 només serà de debò un pacte de país si porta noms i cognoms, lleis amb calendari, tensió energètica, economia circular, polígons, capital públic estratègic, condicions socials i climàtiques exigents, un mur antideslocalitzacions que protegeixi el teixit productiu, infraestructures i energia per a una indústria neta, talent i igualtat a l'alçada, i una governança transparent. Per a això hi serem amb lleialtat exigent.

I acabo ja, president. No ens trobaran demanant més indústria a qualsevol preu. Ens trobaran exigint aquesta altra indústria.

Gràcies. I salut i bon treball.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Hem fet un canvi per despistar-lo.

Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, que ha declinat fer la seva intervenció. I, per tant, seria el torn del Grup Mixt i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, vicepresidenta. Quan vostès parlen d'un pacte nacional per a la indústria, ho fan des de la lògica autonomista que fa que Catalunya segueixi subordinada

a l'Estat espanyol. Vostès proposen, en l'últim punt de la seva moció, que el Parlament insti el Govern a pregar al Govern espanyol modificar l'impost de societats. No demanen la delegació de competències de la gestió d'aquest impost de societats a l'Agència Tributària Catalana.

Catalunya, en el terreny industrial, en les últimes dècades ha perdut moltíssima força, i això que la nostra nació havia estat històricament un motor industrial d'Europa. L'any 2023 el pes de la indústria catalana en el valor afegit brut de l'economia era poc més del divuit per cent, quan la mitjana de la Unió Europea se situava sobre el 20,5 per cent. Només dos anys abans, el 2021, a Catalunya encara superàvem la mitjana europea.

Aquesta desindustrialització ens hauria d'amoïnar, i molt. Per què? Doncs perquè la indústria ofereix feina estable i millor remunerada que altres sectors. Això comporta famílies amb més capacitat d'arrelament. Per aquest motiu, Aliança Catalana ens marquem un objectiu, un objectiu en què la indústria catalana representi el vint-i-cinc per cent del PIB l'any 2030, com ja ho portava el nostre programa electoral. I, per aconseguir-ho, cal una transició energètica nacional i no punitiva que protegeixi les nostres empreses en lloc de castigar-les amb impostos verds; una fiscalitat competitiva; reduir les càrregues fiscals a la seguretat social i incentivar les empreses que formin treballadors per poder-se'ls quedar; un sistema educatiu orientat al mercat laboral amb més formació professional; formació professional dual gestionada de la mà de les empreses, i un urbanisme intel·ligent, amb habitatge digne prop dels llocs de treball per facilitar així la vida als treballadors.

Per altra banda, quan a la moció parlen de competitivitat industrial, obvien un punt molt important: l'energia. La indústria catalana pateix uns costos energètics elevats que llastren la seva competitivitat, un sobrecost que els impedeix créixer, retallar preus i invertir en innovació. Catalunya, a més, pateix dependència energètica. L'any 2023 vam haver d'importar més de 5.500 gigawatts, un 12,4 per cent de la demanda elèctrica, que el 2024 va créixer fins als 15,4.

La nostra producció es basa majoritàriament en fonts renovables, amb la nuclear representen més del cinquanta per cent de la demanda elèctrica. Això ens fa vulnerables als preus i a les decisions externes, i més encara si continuem amb la folia de voler tancar les nuclears de casa. Aliança Catalana defensem el manteniment i l'aprofitament de l'energia nuclear com a font segura, estable i competitiva.

Aliança Catalana donarem suport a tots aquells punts de la moció que vagin a favor de crear riquesa, generar llocs de treball i incrementar el pes de la indústria dins l'economia catalana. Però això ha d'incloure: reduir el dèficit històric de mà d'obra especialitzada i apostar per personal qualificat, incrementar el valor afegit brut industrial a totes les comarques, agilitzar els tràmits d'obertura i ampliació d'activitats, millorar la productivitat i els salaris, potenciar la innovació i, per situar Catalunya com a motor de capacitat d'innovació d'Europa, impulsar el creixement de les pimes i autònoms catalans, perquè ells són el veritable motor del nostre país. Reforçar la digitalització en noves tecnologies (intelligència artificial, big data, robòtica, impressió 3D i moltes altres), fomentar la internacionalització per poder tornar a fer de Catalunya un país de referència europea i atraure grans inversions.

També exigim polítiques que blindin la nostra indústria davant el dúmping laboral, fiscal i ecològic de tercers països. Catalunya no pot continuar estant desprotegida d'aquesta competència deslleial ni acceptar que les nostres empreses hagin de competir amb productes vinguts de llocs on els estàndards laborals, ambientals i de qualitat són més baixos que els que s'exigeixen aquí. Això no és lliure competència.

En definitiva, la reindustrialització és una necessitat vital si volem que Catalunya tingui futur, llocs de treball dignes i sobirania econòmica.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, vicepresidenta. Bé; primer de tot, senyor Becerra, per què ha de servir aquest pacte nacional per a la Indústria? Ha de servir per transformar el model industrial de Catalunya cap a l'economia del coneixement, del valor afegit, dels salaris més alts? Sí? Doncs llavors sí que ho hem entès, nosaltres. El que potser no ho ha entès és vostè, perquè per fer això no posen cap objectiu a aconseguir. Posen 166 accions, que ja estan fent la majoria d'elles i que no serviran per transformar, igual que no han servit les dels darrers quatre anys. Perquè o de veritat ens proposem transformar la indústria o no ho farem, eh? Invertirem 4.000 milions d'euros més i d'aquí quatre anys o cinc tornarem a estar igual com fins ara. Per tant, crec que vostès no han entès l'esperit de la moció.

I vostè diu: «No, l'economia va molt bé, l'economia catalana va molt bé.» Sí? La indústria ha anat bé aquest darrer any?, aquests darrers quatre anys? Ja li he donat les dades. Hem baixat, no hem pujat. Per tant, d'això ens queixem. La productivitat ha anat bé? No, ha anat..., ha pujat, però no lo que ens esperàvem. Per tant, parlem de les coses amb coneixement.

I, escolti'm, l'absentisme, em pregunta què entenem per absentisme. Hem portat aquí més de quinze compareixences. Si encara no ho entenen, si vol, en portarem quinze més, però jo crec que ja tots ho tenim clar.

Al PP, gràcies per les esmenes; també gràcies al PSC. Vostès sí que han entès el transfons de la moció, l'hi agraeixo. I és veritat, hem de reduir, hem de millorar l'impost de societats per a la reinversió, com hi havia abans, perquè és la manera de que les empreses segueixin creixent.

Senyor Elena, a mi em sap greu, però..., les dades econòmiques, en general, deuen ser les que siguin, però les dades de la indústria han anat a pitjor. I tant és així que la ciutadania no els hi ha valorat positivament; de fet, han perdut un terç dels vots en les darreres eleccions.

I al senyor Ramírez: escolti'm, vostè diu que no li agrada el pacte verd europeu. Potser vostè vol el pacte blanc i negre per tornar al franquisme; nosaltres aquest no el volem.

I finalment, senyor Mijoler, vostè ens diu que està d'acord amb oferir formació i donar oportunitats a la gent. Escolti'm, totalment d'acord. Però com explica que hi hagi més de 200.000 persones de vacants a les empreses, i hi hagin més de 300.000 aturats? Alguna cosa no quadra. Potser hi ha gent que no vol treballar o vol treballar d'una manera que no ens convé i seguir cobrant subsidis.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat.

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt número 9 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria

302-00149/15

I passem tot seguit al novè punt de... *(La vicepresidenta primera continua parlant sense fer ús del micròfon.)* Avui amb el micro no l'acabo d'encertar. Al novè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria, en aquest cas presentada pel Grup Parlamentari

d'Esquerra Republicana de Catalunya. I per exposar-la té la paraula, per un temps de cinc minuts, el diputat Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa... Bé, em sembla que és la darrera moció, no? Començarem..., quan acabem ja anirem a votar, la primera votació del dia, i després a la tarda ja tindrem un altre sarau.

Pacte nacional per a la indústria. Abans, en el debat anterior ja ho hem comentat, però, en qualsevol cas, nosaltres li volíem donar un enfocament diferent. Li volíem donar un enfocament respecte a com s'està construint aquest pacte, com s'està elaborant i s'està treballant aquest pacte. Ja ho saben, des d'Esquerra Republicana hem estat molt crítics, perquè aquest pacte –ho hem anunciat també en la interpellació i també ho vam fer a la compareixença del conseller– creiem que s'està construint a esquena d'aquest Parlament. I, per tant, el primer element que volem posar damunt de la taula és que aquest pacte és un pacte de país i, per tant, també ha de comptar amb el Parlament de Catalunya. Tot i que no hagi d'aprovar-se aquí, ha de comptar amb la participació activa dels grups parlamentaris i de les organitzacions polítiques. Però, d'altra banda, com a pacte de país, ha de comptar amb la participació de tot el teixit econòmic que tenim al país i, per tant, també amb aquells que també se senten més interpellats, no només treballadors i empreses, també, i molt important, el món local. I, per tant, nosaltres hem fonamentat bona part dels nostres punts de la moció en aquest punt.

Fixin-s'hi, avui mateix, 9 d'octubre, davant del carrer Sepúlveda, davant del Departament de Treball, concentració d'una empresa de Montcada i Reixac, els seus treballadors, noranta-una famílies que se n'aniran al carrer. Ara mateix això està passant: noranta-una famílies que se'n van al carrer perquè una empresa austríaca, multinacional, decideix emportar-se la producció a Madrid. Qui està insistint més en la defensa de la indústria al nostre país no és cap altra que la classe treballadora, que és la que busca el manteniment de l'ocupació, que és la que busca la millora dels llocs de treball, que és la que treballa dia a dia per fer que les empreses tirin endavant. Són els que s'hi deixen la pell. I ho saben vostès, diputats i diputades, que quan hi ha un conflicte laboral, els qui ens venen a veure són els treballadors i les treballadores. I això passa sempre.

Aquest pacte nacional ha de tenir aquesta mirada necessàriament, perquè ha de ser un pacte que necessàriament ha de buscar la millora del sector industrial, però alhora també que aquesta millora sigui una millora que compleixi amb els objectius que tenim plantejats com a país, que no són altres que la sostenibilitat i fer de la nostra economia una economia competitiva però que s'allunyi dels estàndards del capitalisme neoliberal. I, per tant, el pacte nacional per a la indústria també ha d'obeir aquests objectius. I aquí és on ens hem de dirigir, a una economia que sigui justa, a una economia que realment estigui al servei de les persones, i no a una economia que sigui depredadora. Necessitem un treball digne i de qualitat en el nostre país, un treball digne i de qualitat que substitueixi el treball depredador que es fonamenta en la precarietat, que es fonamenta en el màxim benefici per als qui ja tenen les butxaques plenes i amb la precarització dels qui posen el seu treball, dels qui posen el seu esforç per guanyar-se el pa cada dia. Per tant, aquests són els objectius que ens hem de plantejar amb el pacte nacional.

Però, d'altra banda, aquest pacte nacional ha d'obeir també al canvi de model productiu, com els estava dient, però ha d'obeir també al progrés econòmic de les empreses. Catalunya ha de ser un pol d'atracció. De fet, el pacte nacional 2022-2025 ja va arrencar per aconseguir que Catalunya fos un pol d'atracció –i, de fet, hi han hagut inversions que hem tingut en el nostre país–, però alhora hem de fomentar la proximitat, hem de fomentar l'arrelament. Necessitem que les empreses que venen

i inverteixen al nostre país s'arrelin al nostre país, que no vegin els seus treballadors i treballadores com a simples peces d'un tauler d'escacs, que vegin els seus treballadors i treballadores com l'actiu principal, i, per tant, que aquestes empreses, quan vinguin a Catalunya, siguin empreses que es comprometin, també, amb el progrés social i econòmic del nostre país. I el pacte nacional per a la indústria això ho ha de blindar. De fet, el darrer pacte –i aquest era el primer punt de la moció– ja estableix que va complir els seus objectius; de fet, compliment, l'any 2024, del 100,2 per cent en la inversió que estava pressupostada, més del que s'havia pressupostat.

És evident que necessitem continuar avançant i és evident que Esquerra Republicana s'arremangarà per fer-ho, però alhora també és evident que fins ara no s'ha fet gens bé per part de l'actual Govern.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara té la paraula per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, el Grup Parlamentari dels Comuns. Té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia de nou a tothom. Bé, seguim, una mica, amb la moció d'abans. Bé, parlar d'indústria..., quan parlem d'indústria no és únicament i exclusivament parlar d'economia, com dèiem abans, és parlar de país, de com volem viure, de com volem treballar, de com volem relacionar-nos amb el territori; és parlar de sobirania; és parlar de justícia social, de canvi climàtic, de serveis públics, de democràcia econòmica. Per això celebrem aquesta moció, i evidentment la votarem a favor, perquè assumeix que cal una nova etapa de política industrial al nostre país i perquè també recull alguna de les aportacions que hem fet per fer-la més ambiciosa, més arrelada, més compartida.

Ara bé, per nosaltres el pacte nacional per a la indústria no pot ser només una renovació formal del passat i ha de ser un pacte transformador. I per això els Comuns proposem construir aquest pacte sota un nou contracte social i ecològic, perquè venim d'un model econòmic que no ha funcionat; això també ho recull la moció, gràcies, també, a l'esmena transaccionada. Es tracta de que durant anys hem tingut un creixement econòmic que –ho deia el ponent– s'ha basat massa sovint en la precarietat, en l'externalització, en el dúmping laboral, en deslocalitzacions impunes; un model que ha permès que empreses que rebien ajuts públics tanquessin i marxessin sense deixar-ne ni el record; un model que ha acumulat riquesa, però que ha empobrit, en molts casos, vides. La diferència entre el PIB *per capita* i la renda disponible de la ciutadania, doncs, hi ha un gap o una plusvàlua massa alta.

Per això, quan parlem de valor afegit, no podem limitar-nos a parlar de tecnologia o innovació. El valor també és social i també és ambiental. El valor és fer una activitat que crea llocs de treball de qualitat, que redistribueix riquesa, que respecta el territori i que respecta el planeta. El valor és que les empreses estiguin arrelades, que formin, que cuidin, que apostin pel futur del lloc on estan. No volem només fàbriques que produeixin més, volem empreses que construeixin país. Volem aquest compromís. El factor competitiu per a les empreses és l'energia neta i barata, no són els salaris baixos. És una qüestió de quina indústria volem fer créixer. No pot ser una indústria bruta, extractiva, depredadora del territori, ha de ser una indústria verda, amb valor afegit, amb retorn públic i amb drets laborals garantits. I per això no n'hi ha prou amb desitjos, calen eines.

Des del Comuns hem proposat dues idees, que reitem al conseller cada cop que en tenim l'oportunitat, que considerem estratègiques, que també sortiran a les propostes de resolució. La primera, el fons sobirà per a l'economia, que permeti que el sector públic no només ajudi, sinó que també decideixi, que pugui participar com a actor en empreses estratègiques i que no es limiti a fer de banc o d'avalador. I la

segona, la llei d'arrelament i contra la deslocalització, que obligui a retornar si es reben ajuts, que blindi la continuïtat d'activitats i llocs de treball i que posi fre a la impunitat d'alguns actors privats. Si el sector públic hi posa diners, ha de tenir veu i ha de tenir capacitat d'exigir.

I si parlem de política industrial, hem de parlar –no és indestriable– també d'equitat territorial. L'activitat econòmica no pot continuar concentrant-se només a la primera corona o als pols habituals. Si volem veritable desenvolupament, cal que la indústria arribi arreu. Això vol dir rehabilitar i modernitzar polígons existents i programats, vol dir apostar per energies renovables compartides, serveis públics mancomunats i planificació territorial amb criteri. I vol dir, sobretot, garantir que hi hagi recursos perquè les comarques que viuen processos de reconversió o pèrdua industrial puguin tenir alternatives.

Ara bé, perquè tot això sigui possible, cal governança, no n'hi ha prou amb pactes signats entre conselleries i agents socials. Cal que el Parlament també hi tingui un paper actiu. Cal que hi hagi un seguiment. Cal que hi hagi compareixences públiques, dades obertes, dictàmens anuals. I és per això que valorem especialment que la moció incorpori la creació d'una comissió parlamentària de seguiment del pacte.

Per tot això, hi votarem a favor. I ho fem amb voluntat constructiva, però també amb voluntat exigent. Volem un pacte que no sigui una simple suma d'interessos. Volem un pacte, també, que sigui un projecte col·lectiu de país. I el que decidim en aquest pacte condicionarà durant dècades el model, que ha de ser una eina real de transformació per a la sobirania econòmica, per a la justícia social, per a la dignitat de la feina, per a la sostenibilitat del territori, ni per sota de la dignitat ni per sobre dels límits.

Salut i bon treball.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Señores de Esquerra, curioso, ¿no?, esto de presentar una moción que precisamente lo único que pretende es sacar pecho de su gran pacto nacional para la industria, de su gran ejecución presupuestaria, de su gran y buen resultado de ese plan. Pero paralelamente nos vienen aquí a denunciar que noventa y un trabajadores se van a la calle por culpa de que deslocalizan esa empresa; es decir, por culpa de sus políticas, por culpa de su resultado económico, por culpa de su resultado laboral e industrial. (*Alguns aplaudiments.*) Por tanto, ¿en qué quedan ustedes, señor Albert? ¿En qué quedan ustedes? Mucho más de hacer siempre el paripé de extrema izquierda radical neomarxista, de sacar el puño, etcétera, tal cual, ¿qué es lo que ustedes les aportan a los trabajadores de esa empresa? No se rían. ¿Qué es lo que les aporta? Se lo voy a decir: miseria.

¿Saben por qué? Porque ustedes, cuando se reúnen con esas empresas, cuando se reúnen con el comité de empresas, cuando se reúnen con los sindicatos, no les dicen que esas empresas se ahogan por el pacto verde europeo; no les dicen que esas empresas se ahogan fruto de la agenda 2030; no les dicen que ustedes, con sus políticas de fanatismo climático, las están ahogando. Eso no lo dicen, pero mucho menos dicen que, gracias a sus políticas, a su seguridad jurídica y a su falta de estabilidad económica y política, les permiten deslocalizar. Y esto no lo dicen. ¿Saben por qué? Porque ustedes solo viven de la foto, de la imagen y del relato, pero en absoluto de mejorar la vida de los catalanes. (*Alguns aplaudiments.*)

Hablemos de industria. Mire, en ese plan nacional de industria que ustedes presentan como bueno..., un plan nacional de industria que lo que ha hecho es que ni es un plan ni es nacional ni es industria. Primero porque no se pactó absolutamente con

nadie. Segundo, que no busca vender la marca España –no, en absoluto–, busca vender no sé bien el qué. Porque cuando tenemos un marco regulado europeo, ustedes van por libre, ¿no, señor consejero? –ustedes van por libre–, igual que los señores de Esquerra.

Y, por último, tampoco es industrial, porque ustedes no han buscado la productividad de la industria, la competitividad de la industria, rechazar ese mercado miserable de emisiones que lo que están haciendo es empobrecer a nuestra industria. Lo que están haciendo es una competencia desleal ante otras industrias de otros países que, como he dicho anteriormente, nos adelantan por la derecha, por la izquierda y por todos los lados. Eso ustedes no lo dicen. Ustedes lo que dicen es lo siguiente: y es que no pasa nada. «China, Brasil, cualquier otro país –como Marruecos–, ya vendrán a esos requisitos medioambientales.» No, no vendrán. Lo que harán es que nos van a invadir, como están haciendo y que ustedes permiten.

Por tanto, oiga, yo le recomiendo lo siguiente: sean coherentes. Hablen de fiscalidad, hablen de proteger. Y nosotros vamos a hablar de fiscalidad y vamos a hablar de proteger. Oiga, lo que no es normal es que haya departamentos enteros en fábricas como Dow, como Repsol, como SEAT, como muchas otras, únicamente para gestionar los impuestos propios que están impuestos por ustedes, únicamente para gestionar la burocracia, que es quilométrica. ¿Y para qué? ¿Para qué? ¿Para seguir perdiendo recursos? Oiga, bajemos los impuestos. Reduzcamos la burocracia. Fomentemos el I+D+i. Dejemos trabajar a las empresas.

Pero no. Ustedes han entendido cómo ese eje productivo industrial es una máquina de recaudar y, por tanto, lo que hacen es lo siguiente: y es que sacan un falso pachtillo nacional por la industria, diciendo: «Oiga, vamos a invertir 4000 millones en la industria.» Oiga, no, no es que inviertan; es que primero se lo quitan, para luego regalarlo. ¿Y cómo? ¿Cuáles son los requisitos para poder acudir a esos fondos? La autodestrucción de la propia industria: la descarbonización, las políticas de género. Eso es lo que ustedes aportan.

Por tanto, ¿cuál va a ser el resultado? Coger un mero hecho muy preocupante, como fue la pandemia, para decir que han ejecutado cien por cien del pacto. Oiga, ¿cuál es el pacto ahora? Mire, yo iba a poner como anécdota un caso que me llamó poderosamente la atención –y para acabar mi exposición. Y es, fíjense, ¿cómo puede ser que el mismo pacto que se ha ejecutado durante estos cuatro años..., que es el mismo que ahora sacan a concurso público, porque van a decir que..., van a hacer incluso hasta una exposición pública. El señor Albert se arrodillaba ante el consejero de Empresa, en la Comisión de Empresa, para decir: «Por favor, déjennos trabajar e incluir nuestras propuestas.» Cuando realmente es el mismo pacto del 2022, 2023 y 2024, porque incide en las mismas políticas: en el fanatismo climático, en la destrucción de la industria y, lo que es más duro y más preocupante, en abrir la puerta para aquellos que nos quieren invadir.

Muchas gracias.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Bon dia, conseller, diputades i diputats. En primer lloc, permeti'm transmetre l'escalf també des del Parlament a l'empresa Comforsa, als seus treballadors i directius, per l'incendi que ahir va afectar la planta de Ripoll, i també agrair als cossos d'emergències i bombers, en especial, doncs, la tasca, i demanar al conseller que, des de l'empresa pública Avançsa, s'hi estigui al costat per poder recuperar l'activitat, al més aviat possible, d'aquests més de tres-cents treballadors del Ripollès i rodalia. També expressar, des de Junts per Catalunya, el suport i la solidaritat amb la vaga indefinida de MM Fiber, de Montcada, en aquesta deslocalit-

zació, doncs, en la qual estan afectats i, per tant, des d'aquí fer-los arribar també tot l'escalf.

Bé, parlem del pacte nacional per a la indústria. No repetiré el que ja ha dit el company Canadell, doncs, tant avui, com el dia de la interpellació, com el dia de la comissió. Però, en qualsevol cas, sí que, en els punts que presenta el Grup d'Esquerra Republicana, veig que són molt cofois amb el seu pacte quan hi havia el conseller Torrent, i, en canvi, són molt crítics amb el pacte que ara presenta, en aquest cas, el Govern, un govern al qual vostès han donat suport. Home, el senyor Albert ha set molt crític i, en canvi, el conseller ha set molt cofoi amb el conseller Torrent. Crec que els hi caldria una mica més d'esperit crític, eh?

Nosaltres hem vist..., diu: «S'ha gastat tota la inversió amb un 102,2 per cent.» Sí, sí, però el senyor Canadell va fer un repàs exhaustiu, que jo no faré, però dels objectius plantejats pràcticament només es va poder donar compliment a dos. El primer, les polítiques digitals; el segon, el tema de la internacionalització i exportació. Però un dels objectius principals, que era fer créixer el percentatge del pes del PIB de la indústria, doncs no ha set així. I, per tant, un dels objectius principals, creiem que no s'ha aconseguit i, per tant, nosaltres, en aquest punt 1, no els hi donarem suport.

En tot cas, reiterar el que també ha dit el company Canadell. Hi ha temes claus que en l'anterior pacte quedaven una mica difuminats i que no s'han abordat plenament. Ja s'ha dit: la manca de personal qualificat. Moltíssimes empreses ens reclamen, ens comenten, doncs, que els hi falta personal per poder-se consolidar, poder créixer, poder fer productes de més valor afegit. Falta personal qualificat. El tema de la simplificació administrativa. És un tema que en parlem fa molts anys i que s'ha d'abordar plenament en aquest nou. L'absentisme laboral, ja se n'ha parlat. I l'altre és el salari mínim de referència català que ja fa mesos, fins i tot anys, que en parlem. Sense abordar aquests punts, no podrem fer créixer el sector industrial a Catalunya.

I encara un altre tema, en aquest pacte nacional: tant en l'anterior, en els dos anteriors, com en el que se'ns planteja en aquests moments en l'esborrany que ens han fet arribar, hi trobem a faltar un actor principal. Hi ha un actor principal que té competències en molts temes que afecten la indústria, però que ni se l'espera ni hi és en el conjunt del pacte, no? Parlem de l'Estat. Un estat que, malgrat que a nosaltres ens agradaria no dependre'n, encara en depenem, molt lamentablement: infraestructures, rodalies; ja se n'ha parlat a bastament en aquest Parlament. Infraestructures de comunicació: els camions passen per l'AP-7, passen per la N-260, per l'N-2, per l'N-340. És un drama –un drama–, el transport de mercaderies. Del ferrocarril ja no en parlem. El Corredor Mediterrani no sé si mai arribarà o si al final..., no sé si el faran passar per Canfranc una altra vegada.

Després, el dèficit fiscal, el dèficit que acumula el Govern de Catalunya respecte a l'espòli estatal i que no permet, per tant, la inversió en infraestructures pròpies. Parlem també de ports i aeroports. Parlem també de la patent única europea, que l'Estat espanyol no en va voler subscriure el conveni i, per tant, les indústries i empreses catalanes també pateixen una decisió, en aquest cas, estatal. També parlem de que l'Estat està impulsant una nova llei d'indústria i autonomia estratègica per sobre de les competències catalanes. També parlem de fiscalitat; n'ha parlat el senyor Canadell: s'ha aconseguit més en fiscalitat amb l'acció dels set diputats del nostre grup parlamentari a Madrid, amb el tema de l'IAE o amb el tema de la reinversió dels guanys de les empreses, que no pas amb el pacte nacional per a la indústria.

I un altre tema clau encara: parlem d'energia. L'Estat fixa els preus de l'energia i, per tant, la competitivitat industrial i de les empreses ve regulada per l'Estat a través de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En aquests moments, l'Estat també apunta a incrementar un 6,45 per cent la retribució a les elèctriques, que recaurà sobre la factura també de les empreses i indústries. L'Estat des de l'any 2020 no subhasta els nusos; ahir sembla que es van alliberar algunes connexions. Però tot això

frena el desenvolupament de la indústria. Moltes empreses ens demanen que tenen demandes d'ampliació de subministrament de potència i no se'ls hi atorga.

Amb el 155 en vigor es va trencar un conveni que permetia a la Generalitat competències a la xarxa de 380 quilovolts. Això no s'ha recuperat. L'Estat manté el preu de la xarxa de vint-i-cinc quilovolts per sobre de la de trenta-cinc quilovolts, per exemple, del País Basc; per tant, sobre la línia de flotació de la competitivitat de les empreses a Catalunya. L'Estat manté la competència en projectes de més de cinquanta megawatts o l'edifica marina. L'Estat posa barreres a les comunitats energètiques solars i eòliques amb distància que puguin compartir l'energia, etcètera.

Per tant, un pacte nacional per a la indústria sense aquestes competències que encara són de l'Estat..., nosaltres defensarem i argumentarem o que siguin traspasades plenament a la Generalitat o que, com a mínim, l'Estat s'assegui i també aporti tot allò que ens deu i tot allò que hauria de contribuir perquè Catalunya tiri endavant.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, finalment, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Tornem a parlar del pacte per a la indústria. Amb aquesta moció i l'anterior interpellació, el Grup d'Esquerra Republicana anteposa el seu pacte a l'actual; a l'actual que encara ha de néixer, perquè al final hem de començar a treballar respecte a aquest pacte. Valoren molt positivament el seu pacte i asseguren i asseveren que l'han complert pràcticament en la seva integritat. El Partit Popular li va presentar una esmena per tal de que s'avalués aquell pacte i me l'han rebutjat, quan és imprescindible saber quines són les accions, els projectes i la inversió que ha sigut efectiva i quins canvis s'han produït gràcies a aquest pacte, i quins són els dèficits o els hàndicaps que no han arribat al pacte, per poder fer una avaluació i poder encertar més en aquest pacte. I vostès me l'han rebutjada. En canvi, asseveren –així ho diuen– que s'ha complert íntegrament. Per tant, jo li agrairia que ens passés, en aquest cas, tota aquesta informació, perquè nosaltres hem demanat l'avaluació del pacte i no la tenim. Per tant, des d'aquesta visió vostès el que fan és valorar el seu pacte.

Nosaltres discrepem de la seva moció; entre d'altres raons, per les esmenes que s'hi han incorporat. I llavors vostès ja venen aquí a dir que hi ha d'haver un nou pacte. Per descomptat, s'ha de treballar en un nou pacte. El Partit Popular..., el seu punt de partida és un nou pacte que estableixi un marc, un nou marc que reformi estructuralment tota la part de l'estructura de la política industrial; també els marcs reguladors, els marcs fiscals i els marcs estructurals, amb una visió àmplia, sense apriorismes ni dirigismes ideològics.

I vostès, en la seva interpellació i en la seva moció, ja tenen dirigismes ideològics, ja condicionen la finalitat de tota la política d'indústria establint uns criteris de finalitat ideològics, al marge de si són convenients o no per a la indústria. Per tant, nosaltres el que diem és: «Escolti'm, una cosa: s'ha de valorar quina és la situació actual, quins són els factors de competitivitat que hem d'introduir en la indústria perquè veritablement hi hagi una transformació de la indústria.» Podem reindustrialitzar, podem transformar la indústria perquè veritablement sigui una indústria d'alt valor afegit, que tinguem un projecte que apliqui la innovació. Aquesta és la clau del Grup Popular. Des de la nostra visió, és l'objectiu que persegüim. I vostès, en canvi, ja diuen com ho hem de fer: intervenint-hi amb una sèrie de condicionaments. Quan tots vostès saben que la indústria, els treballadors de la indústria són els que estan més qualificats, els que tenen millor remuneració, i a través de la indústria es

creen llocs de treball ben qualificats i llocs de treball amb uns salaris més alts que la mitjana. Per tant, hem d'anar cap a aquest camí, però no condicionant, sinó afavorint, incentivant, perquè vostès després es queixen. I nosaltres donem tot el suport a tots els treballadors d'aquestes empreses que es troben amb deslocalitzacions o amb EROs, perquè nosaltres considerem que el que s'ha de veure és per què aquestes empreses se'n van. Vostès ja ataquen l'empresa.

Nosaltres, en aquest sentit, donem tot el suport als treballadors. Però vostès, en canvi, no valoren el perquè se'n van, quines són les raons per les quals una empresa es deslocalitza. I per part de l'àmbit de la Generalitat i de les polítiques, hem de corregir això que fa que l'empresa se'n vagi, per afavorir que en vinguin. Atreure empreses, atreure capital i fer que les empreses tinguin la capacitat de créixer, la capacitat d'exportar i la capacitat de competir en un món cada vegada més global. I aquesta és la raó per la qual nosaltres iniciarem aquests treballs amb les reunions que puguem tenir, afavorint, sobretot escoltant què necessita l'empresa perquè, políticament, la política es dirigeixi cap a aquest camí i puguem tenir uns bons resultats.

I quin és el bon resultat que vol el Partit Popular? La reindustrialització de Catalunya, que augmentem el PIB de la indústria, arribar a un vint-i-cinc per cent. I per això hem de fer la política que requereix la indústria, no la que vostès tenen en el seu ideari polític, que l'únic que fa és decreïxer, l'únic que fa és empobrir les empreses, fer que les empreses hagin de tancar. Perquè vostè, senyor Albert, es queixa molt, però és fruit de les seves polítiques. Vostès han governat la Generalitat quatre anys, i el resultat és el que avui en dia tenim, comissió rere comissió: empreses que tanquen, empreses que se'n van, empreses que fan EROs. Aquest és el resultat de les seves polítiques. Per tant, com a mínim, obri la ment, introdueixi factors que necessiten les empreses per quedar-se a Catalunya, per tenir més competitivitat, per introduir la tecnologia en els processos i que el producte pugui tenir valor afegit i poder competir en el món.

Aquest és el motiu pel qual el Partit Popular abordarà aquest pla, amb la mentalitat oberta per escoltar tothom i afavorir l'empresa, afavorir la indústria, afavorir els treballadors i, sobretot, també corregir aquesta disfunció que hi ha entre la necessitat de mà d'obra de moltes empreses i també la formació i el capital humà, perquè es faci, es consolidi i puguem créixer tots plegats. I això serà lo millor que podem fer.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. A continuació poden intervenir els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. El Grup Parlamentari de la CUP renuncia a utilitzar el seu torn. I, per tant, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. La moció no inclou cap dada socioeconòmica rellevant, cap pla legislatiu concret ni calendari, tampoc cap xifra de compromís pressupostari. És un text buit, genèric, cosmètic i, el més greu, silenciós. Silenciós sobre la realitat laboral del país; silenciós sobre la precarització creixent; silenciós sobre el fet de que molts joves catalans formats a casa nostra es veuen obligats a emigrar per trobar un futur millor. Amb aquesta dinàmica, com pretenen que la indústria catalana es consolidi?

Aliança Catalana defensem la reindustrialització del país com a pilar fonamental de la Catalunya sobirana, no subordinada ni al règim econòmic espanyol ni a l'agenda de Brussel·les. Volem una indústria forta, estratègica, amb mà d'obra catalana, al servei del territori i del benestar de la nostra gent. Sí, no caparregi; cadascú té la seva opinió. El discurs del pacte és una participació multilateral en què plantegen només, d'una manera polida, renunciar a la capacitat d'exercir una política industrial pròpia.

En canvi, celebrem que es parli de participació territorial. Si aquesta moció ha de servir d'alguna cosa, que sigui per exigir un veritable equilibri territorial amb mesures per a les comarques oblidades. Una política industrial justa no pot continuar centralitzada al voltant de l'àrea metropolitana com si la resta del país no existís.

Esquerra presenta una moció que ni concreta ni exigeix ni transforma. Una pàgina –una pàgina. Aquesta és tota la feina que han fet per a una moció sobre la indústria catalana. Un grup de vint diputats, de quinze assessors, incapaç d'elaborar una diagnosi sòlida per proposar mesures o exigir compromisos als governs que han sostingut durant els anys.

Catalunya mereix molt més rigor i respecte institucional, i Aliança Catalana no som aquí per aplaudir més pactes buits. Som aquí per dir prou al model dependent i submís que ha condemnat la nostra indústria a la submissió. No podem menystenir els valents que han arriscat de crear empreses i generar llocs de treball amb impostos insostenibles ni fiscalitzar-los indiscriminadament. Nosaltres apostem per una indústria catalana sobirana, equilibrada territorialment i amb futur. Només salvarem la indústria amb un govern català propi que governi per als catalans. Tot el suport als empresaris i als autònoms.

Moltes gràcies, president.

El president

Finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez Cruz.

Conchi Jiménez Cruz

Bon dia. Gràcies, president. Conseller, consellera, diputats i diputades, primer de tot, el nostre recolzament des del Grup Parlamentari Socialistes, com no pot ser d'una altra forma, als treballadors i les treballadores que estan concentrats al carrer Sepúlveda mentre els seus representants sindicals estan negociant al departament, perquè el Govern s'ho pren «en sèrio», el nostre Govern. El Govern de la Generalitat s'ha dedicat a mediar, i realment avui estan a Sepúlveda perquè estan negociant amb un mediador per arribar als millors acords, perquè els treballadors i les treballadores puguin tenir una sortida digna dintre de la seva desgràcia. *(Aplaudiments.)*

El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, incloses totes les esmenes que ens han presentat. Jo vull ser molt constructiva, jo m'he ficat a política per ser constructiva i per fer coses en positiu. Perquè, per no fer res, em quedo a casa. Per tant, jo penso que hem de treballar. S'estan posant tots els pilars i tots els valors, i hem de tirar cap endavant, sense «enfado», sense res.

Per tant, fa unes setmanes..., jo poso en valor la reunió que es va tenir amb el director general d'Indústria, que ens va fer una primera explicació de com estava estructurat tot aquest pla i com es volia treballar aquest pacte nacional per a la indústria. I a continuació d'aquesta reunió, que es va presentar a tots els grups parlamentaris que van venir, perquè van haver-hi alguns que no van venir, com sempre, es va fer la compareixença del conseller Sàmpser, i jo vull posar en valor tot això. La indústria ha estat històricament un dels pilars fonamentals del progrés econòmic i social de Catalunya, i en aquest nou pacte nacional per a la indústria del 2026 es vol posar en valor que és una de les prioritats d'aquest Govern, del Govern de la Generalitat, com va dir el conseller a la compareixença que va fer davant la Comissió d'Empresa. Parteix d'aquesta idea per definir una estratègia de país orientada al futur.

El document proposa un full de ruta a cinc anys vista, amb la voluntat d'enfortir el teixit industrial català i fer-lo més productiu, sostenible i resilient. A més de ser una eina de planificació econòmica, el pacte també vol ser un espai de concertació i diàleg entre el Govern, empreses, sindicats, agents socials i grups parlamentaris, mantenint la tradició catalana d'acords compartits en matèria industrial. Es reconeix la importància de la indústria com a generadora d'ocupació de qualitat, d'innovació

i de cohesió social. I això és lo que sempre parlem: prosperitat compartida. Això és lo que volem, una indústria forta, però una indústria que reverteixi en tothom. La defensa d'una indústria forta és sinònim d'una economia més equilibrada, capaç de mantenir bons salaris, reduir desigualtats i afrontar millor les crisis globals.

El nou pla, el projecte que es presenta del pacte nacional d'indústria 2026-2030 s'articula al voltant de tres grans objectius, com ja van explicar tant el director general d'Indústria com el conseller Sàmpere. Els tres objectius són: augmentar la productivitat, accelerar la descarbonització i la sostenibilitat, i enfortir la resiliència del sistema industrial català. Per assolir aquests objectius, el pacte s'estructura en deu eixos repartits en cinc àmbits: sostenibilitat i energia, ocupació de qualitat, innovació i competitivitat, infraestructures i sòl industrial, i un àmbit transversal dedicat al marc institucional i social i la construcció industrialitzada. Aquest àmbit és el que es va posar des del Govern. El conseller i el director ens van traslladar a tots els grups parlamentaris que seria l'àmbit on tots els grups parlamentaris podem participar i aportar-hi tota la nostra..., a aquest pacte. Igualment, també se'ns va fer arribar –i jo ho vull posar també aquí en coneixement de tots els diputats i diputades– que podem participar, tots els diputats que estem a la Comissió d'Empresa..., podem participar en qualsevol dels cinc àmbits d'actuació.

Per tant, és un pacte que s'ha de treballar i que tenim, com a mínim, la possibilitat de poder fer la nostra i de dir-hi la nostra. El pacte nacional d'indústria, l'esborrany inicial, preveu cent setanta actuacions. La proposta que ens han presentat inicialment és fruit d'una tasca col·lectiva treballada de forma transversal –que per mi és molt important això–, treballada en nou departaments del Govern. Treballar de forma transversal garanteix una visió molt coordinada. I jo vull posar en valor aquesta transversalitat. El pacte vol mantenir un model participatiu flexible i es defineix com un document viu, que també és una de les coses que jo vull destacar. Per què? *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Perquè ens hem d'adaptar –perdó, eh?, acabo en dos segons–..., s'ha d'adaptar als possibles canvis que puguin venir a futur i totes les qüestions que..., els canvis inesperats que ens puguin passar.

I res, només dir que, bé, aquest pacte és una aposta per una Catalunya forta, moderna i compromesa amb el futur.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Molt ràpid. Donar les gràcies a tots els grups que han presentat esmenes. Agrair també la seva disposició a la negociació. Hem arribat a acords amb Junts i amb els Comuns per tal de transaccionar alguns punts.

Respecte als Comuns, hem incorporat la comissió de seguiment, que és una proposta que han posat damunt de la taula i que crec que és molt pertinent, precisament perquè ajuda a fer un seguiment i avaluació i compliment *on time* dels objectius i, per tant, d'aquesta manera també preparar molt millor l'escenari de cara al futur pacte nacional per a la indústria a partir del 2030.

D'altra banda, no hem incorporat l'altra esmena que han presentat, que anava en la línia de poder blindar els llocs de treball a partir de les ajudes i subvencions públiques que rebessin les empreses. Nosaltres estem molt d'acord amb la proposta, però l'hem de treballar en el marc d'incorporació directament en el pacte, i enfocàvem des de l'àmbit metodològic aquesta moció.

D'altra banda, Junts ens han també presentat, lògicament, alguna esmena que no podríem acceptar en relació amb l'avaluació de l'anterior pacte. Però sí que hem ar-

ribat a un acord per incorporar alguns elements, també, en l'àmbit de la participació en la construcció del pacte nacional actual.

I finalment, la del PP no l'hem acceptat, entre altres coses, perquè si ara, a aquestes alçades, ens hem de començar..., hem de donar tres mesos perquè s'avalui el pacte anterior..., no té cap sentit. Per tant, des d'aquest punt de vista, aquesta feina està feta. El que ha de fer el Govern és explicar-la i ja està. Però incorporar ara..., donar tres mesos al Govern per fer una feina que en teoria ja ha d'estar feta, per tal de poder construir el futur pacte, no té cap tipus de sentit.

I d'altra banda –i amb això acabo–, de l'extrema dreta, cap lliçó –cap lliçó. Voten sistemàticament en contra –en contra– de les normes i les lleis que afavoreixen les persones treballadores d'aquest país; voten sistemàticament a favor de les grans multinacionals. Que sap què passa? Que les grans multinacionals són les que lideren aquests processos de deslocalització. I aquestes, aquestes són les que els financen a vostès.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Començarem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern... Sí? El Grup Parlamentari del Partit Popular demana la paraula.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, president. És per demanar votació separada a la moció sobre les competències exclusives sobre la dependència, que és el punt 6 de l'ordre del dia. Votació separada del punt 2.

El president

Perfecte. Doncs prenem nota d'aquesta votació separada del punt 2. Cap altra petició? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els equipaments educatius (continuació)

302-00146/15

Doncs procedim a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els equipaments educatius.

Comencem votant el punt 1.

S'inicia la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 65 vots a favor i 2 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 3, 10, 10 bis, 10 ter i 16.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem també de manera conjunta els punts 4 i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 81 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Votem conjuntament els punts 5, 6, 8 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 55 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta votarem els punts 13 i 13 bis.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 93 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

I finalment votarem els punts 14 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 93 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea (continuació)

302-00144/15

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea.

Iniciarem la votació amb el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 109 vots en contra, 15 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 103 vots en contra, 21 vots a favor i 11 abstencions.

A continuació votarem el punt 3.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 108 vots en contra, 26 vots a favor, cap abstenció, i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Passem a votar conjuntament els punts 3.b, 3.c, 3.f, 5.a, 5.b, 7.a i 7.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 109 vots en contra, 26 vots a favor i cap abstenció.

Votem conjuntament també els punts 3.d, 3.e, 4.a, 4.b, 4.c i 6.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

I finalment votarem als punts 4.d i 6.a.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 107 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència (continuació)

302-00145/15

Passem, a continuació, a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència.

Iniciem la votació amb els punts 1 i 4, votats conjuntament.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 102 vots a favor, 12 vots en contra i 21 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 61 vots a favor, 26 vots en contra i 48 abstencions.

Votem el punt 3 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 4 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 82 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 92 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

I finalment votarem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital (continuació)

302-00147/15

Passem a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital.

Votarem de manera conjunta els punts 1, 2, 3, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat aprovada per 109 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya (continuació)

302-00148/15

Votem, a continuació, la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya.

Comencem votant el punt número 1.

S'inicia la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 126 vots a favor, 9 vots en contra i cap abstenció.
De manera conjunta votarem els punts 2.a, 2.b, 2.f i 2.g.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 89 vots a favor, cap vot en contra i 46 abstencions.

Votem ara el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 83 vots a favor, 6 vots en contra i 46 abstencions.
De manera conjunta votarem els punts 2.d, 2.e i 2.i.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 89 vots a favor, cap vot en contra i 46 abstencions.

Votem el punt 2.h.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, cap vot en contra i 48 abstencions.

Votem el punt 2.j.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap vot en contra i 46 abstencions.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 78 vots a favor, 15 vots en contra i 42 abstencions. Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 72 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, 6 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 79 vots en contra, 52 vots a favor i 4 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 7 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 71 vots en contra, 64 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, 4 vots en contra i 42 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 84 vots en contra, 51 vots a favor i cap abstenció.

El diputat Pellicer demana la paraula. L'ha demanada enmig de la votació, que és com una raresa.

Xavier Pellicer Pareja

Només era per fer constar que volíem mostrar el suport als punts 2.a, 2.b, 2.f i 2.g d'aquesta moció, malgrat que ens haguem abstingut.

Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs que en quedi constància en l'acta de la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria (continuació)

302-00149/15

Finalment, votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pacte nacional per a la indústria.

Iniciem la votació amb el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 72 vots a favor, 61 vots en contra i 2 abstencions.

De manera conjunta votarem els punts 2 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 74 vots a favor, 26 vots en contra i 35 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 110 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió d'aquest Ple ordinari.

Tanmateix, recordin que a les cinc de la tarda reprendrem el Ple vinculat al debat de política general. Gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i tres minuts.

Sessió 32.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les cinc de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Anna Casas Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

El president

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Govern (continuació)

255-00008/15

A continuació, procedirem a la presentació de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre l'orientació de política general del Govern, el debat sobre l'estat de la nació. Per a la defensa de les propostes de resolució seguirem l'ordre d'entrada a registre, tal com va acordar la Mesa, segons allò que estableix l'article 155.2 del Reglament. El torn d'intervenció serà per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari.

Té la paraula en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Bona tarda, senyors diputats. Miren, la Catalunya actual no es la que prometia Illa –está ausente en las elecciones– ni la que describió el *president* el pasado martes. Illa y el PSC venden palabras vacías, programas, planes, estructuras, pero sin hechos ni soluciones reales y valientes. Dicen que Catalunya va en marcha. Y desde VOX afirmamos que Catalunya no marcha, porque la prosperidad está destruida..., i a Catalunya qui la fa no la paga, i a qui acaba d'arribar se li dona una paga.

La realidad de los catalanes es que el catalán medio sufre, sufre mucho. Miedo, robos, inseguridad, trabajos precarios, vivienda inaccesible, restricciones a la movilidad, al coche familiar, ideología de género que ataca a la familia, fracaso escolar, falta de libertad educativa, infierno fiscal..., més conselleries, més subvencions, discriminació a la llengua espanyola, que també és una llengua catalana. Política dictada por Puigdemont desde Bruselas. Y ustedes se refugian en temas como Gaza. Que, por cierto, veo caras tristes; alégrense, que la paz siempre es una buena noticia.

Después de cuarenta años de socialismo, bipartidismo y separatismo, han destruido la unidad, la igualdad entre españoles, la seguridad, la industria, el campo, la natalidad, la libertad; lo han destrozado todo y han degradado nuestros barrios. ¿Y en un año de Illa qué ha pasado? ¿Han cambiado las cosas? Nada. Los mismos problemas y las mismas políticas. Fiscalidad, mismos impuestos, mismo despilfarro –o más, si cabe. Vivienda. Desde que ustedes gobiernan con la influencia de los Comuns y tal, adquirir una vivienda cuesta un diez por ciento más caro en un año –un diez por ciento más caro–, una auténtica barbaridad. El alquiler se ha desplomado, la oferta inmobiliaria; han desaparecido cuarenta mil inmuebles de los portales, el veinticinco por ciento, por la culpa de sus leyes, precisamente. Transportes. Caos y bloqueo. Campo e industria. Seguimos con la competencia desleal. Educación. Ya lo hemos dicho: menos libertad, peores resultados. Sanidad. Doscientos mil pacientes en listas de espera; esto es lo importante. Servicios sociales. Veintiséis muertos al día que mueren sin ver aplicada la ley de dependencia. Seguridad. Más barrios sin ley, triplicadas las violaciones, las puñaladas, más agresiones a la policía. ¡Un auténtico escándalo! Y un PSC convertido en un partido separatista más, que está

comprando el golpe de estado, pero de manera paulatina, poco a poco, el golpe de estado 3.0.

Y, lejos de lo que Illa dijo el martes, el gran problema en Cataluña es la inmigración masiva y descontrolada. En veinticinco años los inmigrantes se han multiplicado por siete. Y, eso sí, la natalidad nacional bajo mínimos. Y la inmigración descontrolada pone en riesgo muchas cosas. Vamos a comentar qué cosas pone en riesgo la inmigración descontrolada y que ustedes se niegan a reconocer, y la gente lo ve en la calle. El acceso al estado del bienestar, a los servicios públicos, CAPs colapsados por inmigrantes recién llegados, aulas obligadas a bajar el nivel educativo porque hay alumnos que no entienden el idioma.

El acceso a la vivienda, desbordado. Miren, una cifra: veinte años para atrás. Han venido un millón y medio de extranjeros. ¿Cuántas viviendas más han hecho? ¿Un millón seiscientos, un millón...? Doscientas mil, solo doscientas mil, frente al millón y medio que han venido. Justamente la cifra que ustedes prometen. Porque ni para soñar ustedes, los socialistas, son ambiciosos.

Con la inmigración descontrolada también aumenta la precariedad laboral. Dicen: «¡Faltan más inmigrantes! ¡Más madera!» Tenemos 4 millones de parados en España; un millón ya son extranjeros. ¿Hacen falta más inmigrantes? No. (*Alguns aplaudiments.*) Y se pone en riesgo la seguridad. Y cifras oficiales –cifras oficiales–, no son cifras de VOX. Cifras oficiales: el ochenta por ciento de los detenidos en 2024 en Barcelona, extranjeros; el cincuenta y dos por ciento de los prisioneros en las cárceles catalanas, extranjeros, y en las de jóvenes llega hasta el noventa por ciento. Un auténtico escándalo.

Y el avance del islamismo pone en peligro nuestra identidad, de nuestros barrios, nuestras tiendas, el respeto a la mujer, esa identidad catalana, española, europea, occidental, cristiana, como la quieran llamar. Y esta es nuestra casa, y tenemos el derecho y el deber de defenderla. (*Alguns aplaudiments.*)

Por eso proponemos seis ejes de propuestas. Primer eje: propuestas claras en inmigración y seguridad. Endurecer penas, también a menores; desalojos exprés, refuerzo policial. Fuera –fuera– quien ha entrado ilegalmente, fuera quien delinque, fuera el que no se integre y fuera al que viene a vivir de nuestro sistema. Y no al islamismo, un no radical al islamismo, que oprime a las mujeres. Hay que prohibir el velo, el burkini, las festividades islámicas en los espacios públicos. Y los menores, los menores extranjeros no acompañados, a sus países de origen; son menores, con sus padres. Y, si no, en los países del entorno, pero no aquí. Y no es racismo, es defender nuestro hogar. Nadie habla de raza, no es racismo; es sentido común, lo mismo que ustedes aplican en sus propios domicilios. Y España, Cataluña, nuestra región, nuestra nación, es nuestra, nuestro hogar en grande.

Segundo eje: unidad e igualdad. Propuestas: devolver competencias al Estado para buscar la igualdad y la eficiencia en Interior, en Justicia, en Sanidad, en Educación. Unidad fiscal en España. Fuera. Rechazo total a financiación singular y exclusiva para algunas regiones: Navarra, País Vasco, Cataluña, la que sea. No. Unidad e igualdad para todos. Fin a que el fugado Puigdemont marque la agenda de los catalanes en Bruselas. Derogación de la ley de amnistía. Defensa del bilingüismo..., sense discriminar una llengua tan catalana como es la llengua espanyola.

Eje tres: ante el drama de la vivienda, las propuestas de VOX. Las vamos a repetir ochenta veces. Tres ejes fundamentales de propuestas: construir, construir y construir. Con libertad. Y segundo, que las administraciones no hagan negocio ni con la construcción de las viviendas, ni con la venta de las viviendas, ni con la compra de la vivienda habitual. No, no hay que hacer negocio. Basta de que las administraciones hagan negocio con el ITP, con el AJD, con todo tipo de impuestos, con el IVA, cuando compras tu vivienda habitual o cuando quieres construir viviendas. Es un tema esencial. (*Alguns aplaudiments.*) Y tercero, vivienda social. Vivienda social con perspectiva de familia. ¡Basta, basta! No puede ser, no se puede hacer vivienda

social de una habitación; no caben las familias en una habitación. Queremos vivienda social con perspectiva de familia y prioridad nacional. Repetimos: prioridad nacional. (*Alguns aplaudiments.*) ¡Basta! ¡Basta de regalar pisos a extranjeros que acababan de llegar! ¡Basta!

Cuarto eje: servicios públicos de calidad. Dedicar el dinero a lo importante, a Seguridad, a Salud, a Educación, ayudas sociales para nacionales. Sé que cuesta entenderlo, pero es normal. Primer els de casa. Defender la vida, la familia, la libertad educativa desde las administraciones públicas es necesario. Hay que liderar ese tema de la libertad y de la defensa de la vida desde las administraciones. Ya sé que les suena a chino, pero es importantísimo. Y mejorar infraestructuras, que van muy lentos. Con el aeropuerto van muy lentos. Hay que ampliar el aeropuerto de Barcelona, finalizar la B-40 y acelerar el Corredor Mediterráneo.

Quinto eje: reforma fiscal y económica. Hay que hacer una rebaja fiscal sin precedentes, eliminando impuestos propios, bonificando tributos cedidos, los que afectan al poder adquisitivo –el IRPF–, los que afectan al ahorro de las familias –patrimonio, sucesiones, donaciones–, y los que afectan, por supuesto, como hemos dicho, a la vivienda –el ITP, el AJD y todos los que afectan a la construcción. ¿Cómo? Con presupuestos con déficit cero –como las familias: no se puede gastar más de lo que se ingresa; es algo básico–, auditorías externas y eliminando todo el gasto que sobra, que es muchísimo.

Sexto: recuperación de la soberanía. Adiós a las políticas globalistas –adiós–; destrozan nuestra industria y nuestro campo. Esa es nuestra línea. Medidas clave: derogar la agenda 2030, el pacto verde, mantener las nucleares. Hoy ya estaban diciendo que iba a haber otro apagón. Nos hemos de poner las pilas; no podemos cerrar las nucleares. Eliminar las zonas de bajas emisiones que discriminan a los más humildes. Plan estratégico del campo, prioridad nacional que proteja nuestros productos. Sí a la poma de Girona, i no a la poma del Marroc. (*Alguns aplaudiments.*)

En conclusión, VOX es una alternativa real y útil. Cincuenta y una páginas de propuestas, sesenta y seis propuestas, trabajadas con el esmero y con todo el empeño de todo el Grupo Parlamentario de VOX, al cual quiero aprovechar este momento para felicitarles por su gran trabajo. Pensadas para abordar los grandes problemas, grandes problemas que tenemos de unidad, de igualdad, de trabajo, de vivienda, de seguridad, de inmigración. Y los más sectarios y totalitarios –yo lo entiendo– ni se las van a leer; les da igual, ni se las leen. Altres buscaran excuses: que si no estan en català, que si són solucions fàcils per a problemes complexos, que si han de fer masses canvis legals, que si s'ha de tocar la Constitució... L'excusa dels covards. Pero ante el sufrimiento, ante ese sufrimiento del catalán medio por la desunión, la desigualdad, la inseguridad, la falta de vivienda y el no llegar a fin de mes, hay que ponerse a trabajar y hay que plantear propuestas a veces duras, pero necesarias. Hay que hacerlo con determinación, con ilusión, con valentía, con lo que representa VOX, recuperando el cinturón rojo, y esa Cataluña islamizada.

Y hoy no se aprobarán estas sesenta y seis propuestas de VOX, pero acabaremos ganando y se implementarán todas y cada una de estas propuestas. Y lo siento; mientras, vamos a seguir trabajando con un lema: primero lo nuestro. Primer els de casa.

Gracias.

El president

En nom del Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Aliança Catalana ha presentat vint propostes de resolució, amb les que bàsicament pretenem optimitzar els recursos dels catalans. Com ja vaig avançar ahir, pro-

posem suprimir les subvencions als grups parlamentaris i partits polítics, i redirigir els 13 milions d'euros anuals a millorar els serveis públics d'aquest país.

Volem també reforçar la seguretat als carrers, potenciant la presència del Cos de Mossos d'Esquadra, organismes internacionals com Europol i Interpol, sense la tutela de l'Estat espanyol, per tenir més informació i recursos en la prevenció d'atemptats terroristes. Volem estendre l'operatiu Kanpai a la resta del territori, fora de l'àrea metropolitana, per evitar el desplaçament de la delinqüència que s'està produint i, sobretot, garantint la tramitació dels expedients sancionadors; no pot ser que el vuitanta per cent caduquin als calaixos.

Volem reforçar la seguretat a les presons, dotant d'eines de defensa personal els treballadors dels centres i garantint l'ús de les contencions mecàniques davant de conductes violentes, installant inhibidors de freqüència per evitar comunicacions il·lícites i reconeixent la condició d'agent de l'autoritat als funcionaris de presons, tot garantint-ne la jubilació anticipada als cinquanta-nou anys, atesa la perillositat de la feina que exerceixen.

Volem protegir la pagesia creant un fons de sobirania alimentària catalana dotat amb recursos propis per donar suport directe a agricultors i ramaders que treballin productes locals, promovent mesures que evitin la competència deslleial d'aquests països tercermundistes que no compleixen les mateixes normatives sanitàries, laborals, ambientals i de benestar animal a les que són sotmesos els nostres pagesos, i combatent amb més patrullatge i fermesa els robatoris que pateixen agricultors i ramaders.

Volem facilitar l'emancipació del nostre jovent revisant els criteris d'adjudicació d'habitatge públic i estipulant clàusules d'arrelament, com, per exemple, l'acreditació de divuit anys de residència al país.

Defensar les comarques d'interior. Hem posat el Ripollès, però podria ser qualsevol altra comarca amb unes característiques semblants, on cal potenciar els serveis sanitaris i socials; no pot ser que tinguem hospitals comarcals desballestats sense, amb prou feines, especialistes. Cal millorar també notablement el seu transport públic per evitar l'aïllament i millorar també, evidentment, la connectivitat per garantir que ningú quedi enrere.

Volem fer respectar i fer imprescindible la nostra llengua, la natural i pròpia del país, la llengua catalana. Com? Eliminant aquesta xacra que és el llenguatge inclúsiu —«veïns, veïnes», «diputats, diputades», «nens i nenes»— de tots els centres escolars i també de l'Administració. Cal ser respectuosos amb les normes gramaticals i no culpabilitzar la llengua dels complexos o prejudicis que puguin tenir quatre il·luminats. Volem també exigir la superació d'un examen de català per obtenir permís de treball, i volem que es persegueixi implacablement la catalanofòbia que prolifera arreu del país.

Volem també erradicar les zones de baixes emissions, instant els ajuntaments a aturar la seva implementació i procedint a la devolució de les sancions econòmiques interposades fins ara, establint alhora mesures d'incentiu per renovar voluntàriament el parc mòbil.

Cal millorar el finançament local dels municipis. Com? Doncs incorporant criteris de justícia territorial i sobirania fiscal, augmentant la dotació pressupostària del PUOSC i prioritzant aquells projectes i actuacions que afectin serveis públics bàsics o que contribueixin a la preservació de la nostra llengua i cultura.

Millorar la mobilitat, desplegant un pla estratègic per reactivar l'aeroport de Lleida-Alguaire, impulsant la interconnexió ferroviària d'alta velocitat entre aquest aeroport i els de Barcelona, Girona i Reus, consolidant una xarxa aeroportuària catalana interconnectada, eficient i equilibrada territorialment. Exigim el traspàs immediat i complet de la gestió dels aeroports situats al Principat, ara mateix sota control d'AENA.

Volem obtenir el control migratori, instant l'administració competent a decretar una moratòria total en immigració per protegir la llengua, reduir l'atur, frenar la in-

seguretat, millorar els resultats acadèmics i garantir la integració real i efectiva a la nostra cultura, als nostres valors i al nostre mercat de treball de tots aquells que ja viuen a casa nostra i que van entrar-hi de forma regular i legal, instant també l'administració competent a deportar tots els immigrants que van entrar il·legalment, inclosos els MENA, o que han gosat delinquir damunt aquest territori, i restringint, evidentment per raons de seguretat, la política d'asil per evitar l'entrada de fonamentalistes o de llops solitaris del terrorisme islàmic.

Cal reindustrialitzar el país. Com? Estipulant l'objectiu d'assolir el vint-i-cinc per cent de pes de la indústria en el PIB català per a l'any 2030 i establint polítiques fiscals favorables a les empreses que generin ocupació estable, dotant l'Institut Català de Finances dels recursos i capacitat jurídica per obtenir llicència bancària i convertir-lo així en una eina de finançament nacional. Dotar amb habitatge públic les zones més properes als polígons industrials.

Volem facilitar la connexió ferroviària amb el nord de Catalunya, promovent una estratègia ferroviària integral amb la Catalunya del Nord i impulsant la modernització integral de l'R3, que arriba fins a la Tor de Querol, millorant freqüències i coordinació amb les estacions nord-catalanes. Volem també garantir la neutralitat dels espais públics, assegurant que cap espai públic, acte o servei contribueixi a la normalització de simbologia o de pràctiques contràries als valors democràtics i a les lleis civils, i declarant incompatibles amb els valors democràtics i els drets fonamentals els símbols, vestimentes o pràctiques que impliquin la submissió, la segregació o el control de les dones, rebutjant així la seva exposició i normalització en administracions, centres i institucions públiques.

Cal millorar part de l'ensenyament, reduint evidentment les ràtios de les aules, reforçant el català com a llengua vehicular única, establint mecanismes d'inspecció i sanció que en garanteixin el compliment efectiu. No pot ser que hi hagi escoles al país on no es fan les classes en la llengua del país. Incorporar un currículum nacional que inclogui la història, la geografia, la cultura, els símbols i les institucions de Catalunya, fomentant així la consciència nacional i la responsabilitat cívica en el conjunt de l'alumnat.

Cal reduir la pressió fiscal, reduint el tràmit autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques, protegint així la capacitat econòmica de les famílies catalanes. I cal, evidentment, eliminar l'impost de successions i donacions.

Volem també, evidentment, condemnar els atemptats de Hamàs, condemnar-los rotundament. Van morir més de 1.300 israelians innocents, i centenars van ser segrestats. Exigim el retorn immediat dels ostatges i donem suport a les negociacions per assolir aquest acord de pau. Un acord que sembla, de fet, imminent i que interpella tots aquells que no s'han cansat de dir-nos aquests dies que el poble palestí no és Hamàs. Bé, doncs, qui signa acords de pau en nom de Palestina és Hamàs. Si no són el mateix, no entenc per què l'accepten com a interlocutor.

Reobrir la delegació d'Israel, perquè no té cap sentit boicotejar un estat democràtic només per la pressió que exerceix l'extrema esquerra. Cal restablir immediatament les relacions institucionals i econòmiques, fomentant la cooperació en matèria d'innovació, recerca i cultura, donant suport a les empreses i institucions catalanes que hi operen.

Tot aquest reguitzell de propostes beneficien el conjunt de catalans, i preguem que no s'amaguin rere cap cordó sanitari per eludir la seva responsabilitat vers la ciutadania ni per mantenir, evidentment, els privilegis que com a casta política han anat adquirint els darrers anys.

Nosaltres votarem les seves propostes amb seny i ordre, sense mirar qui les formula i basant-nos només en la voluntat de servir els catalans i de beneficiar-los. Tombarem –ja els hi avanço– totes aquelles propostes que pretenen criminalitzar Israel, qualificant de genocidi la seva resposta militar als terribles atemptats terroristes del 7 d'octubre.

I tombarem també la proposta de fer un nou referèndum, perquè els catalans el referèndum ja el tenim guanyat. De fet, el que necessitem ara és una majoria independentista dins el Parlament per poder-ne aplicar el resultat. Avui l'independentisme és certament minoritari, molt minoritari, en aquesta cambra, però continuarem lluitant per dotar-lo de la força legal i democràtica necessària per tirar-ho endavant. I recordar a Junts i a ERC que qui va executar el 155 no va ser el PSOE; van ser vos-tès. L'Estat espanyol es va limitar a enviar un fax.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Bona tarda, president. Consellers, diputats, diputades... Aquest debat hauria de ser un punt d'inflexió, un moment per mirar de cara la realitat i preguntar-nos: Catalunya està millor avui que fa un any? La resposta és clara i evident: no. A Catalunya tenim més inseguretat, més burocràcia, més llistes d'espera, més impostos i, desgraciadament, més desconfiança i menys esperança.

Per això, el primer que hauria de fer aquest Parlament és reprovar el Govern per la seva incapacitat de governar i per governar d'esquenes a aquest Parlament. Aquest Govern es mereix una reprovació, un missatge clar, un toc d'atenció, una esmena a la totalitat de la seva gestió, una esmena a la Catalunya de l'immobilisme de Salvador Illa. Ara el president s'ha inventat un nou lema. Com que això de la prosperitat compartida, «el Govern de tothom» i «Catalunya lidera» no s'ho empassa ningú, hem passat al «Catalunya en marxa». Sí, Catalunya en marxa costa avall i sense frens. El Govern de Salvador Illa ha aconseguit una fita històrica: convertir la inacció en el seu full de ruta.

Des de que és president, Catalunya sembla condemnada a una anestèsia institucional, atrapada entre la seva pròpia por a governar i la dependència absoluta i constant dels partits que volen desfer allò que ell diu que vol preservar. Un govern que proclama governar per a tothom, però que en realitat viu agenollat davant dels seus socis independentistes, amb l'ull posat a Waterloo i amb l'altre tancat davant dels problemes reals dels catalans. Cada decisió passa per un peatge d'Esquerra Republicana o de Junts, una oposició que exigeix i bloqueja, però que queda curta de valentia per a allò que realment preocupa els catalans. No hi ha projecte ni valentia; massa por a perdre el relat nacionalista per atrevir-se a afrontar la realitat social.

I, mentre ells fan equilibris entre el simbolisme i la irrellevància, Salvador Illa s'incomoda. Prefereix la quietud d'un govern que no molesti a ningú, encara que això signifiqui no resoldre res. Catalunya necessita lideratge, no submissió; necessita governar, no administrar l'apatia. Entre la covardia d'uns i el buit dels altres, Catalunya no avança, resta sense rumb.

El Partit Popular ha presentat vint-i-dos propostes de resolució sobre diversos temes, però deu minuts, evidentment, no són prou per explicar l'alternativa que mereix Catalunya. Però en són prou per sintetitzar algunes propostes i explicar les que creiem que són més importants. I començo.

La seguretat, el primer dret dels catalans. No hi ha llibertat sense seguretat. Les dades ens mostren una onada de delictes que creix, una multireincidència que desborda els jutjats i uns carrers on massa gent comença a tenir por. I aquí els interpel·lo directament, als senyors del Govern. De veritat poden mirar els ulls i mantenir la mirada dels catalans i treure pit de la gestió que fan de la seguretat? De veritat? Ho poden fer mentre coneixem l'increment d'un vint-i-dos per cent de delictes sobre agressions sexuals i un 38,3 per cent d'incidents amb arma blanca? De veritat poden mantenir la mirada als catalans?

Prou de polítiques bonistes i permissives. Proponem un canvi real, un canvi radical: reforçar l'autoritat i la protecció dels cossos policials, actualitzar els seus equips,

augmentar el nombre d'agents i coordinar tots els nivells de seguretat. És hora de restablir l'ordre i el respecte i de garantir que qui incompleixi la llei en senti les conseqüències amb contundència. La convivència a Catalunya no és negociable, no pot ser-ho.

La immigració: ordre, legalitat i integració. Catalunya ha estat històricament una terra d'acollida, però acollir no vol dir desordre. Proposem una immigració legal, controlada i ordenada, basada en tres pilars. Que contribuir sigui condició per rebre ajudes públiques. No podem permetre que vingui ningú a aprofitar-se del nostre sistema. Que hi hagi més control i més seguretat als barris amb alta conflictivitat. Que es gestioni amb responsabilitat i serietat la situació dels menors no acompanyats, amb garanties, però també amb fermesa, perquè no pot ser benvingut a Catalunya qui mostri nul·la voluntat per integrar-se. Catalunya ha de ser una terra de drets i de deures, i qui vingui només a beneficiar-se dels drets no és benvingut a Catalunya.

Recuperar el prestigi i la neutralitat de les nostres institucions. Les institucions de Catalunya han de ser respectades per tots, no propietat de ningú. Proposem mesures per assegurar la transparència, l'eficiència i la lleialtat institucional. Les institucions, quan funcionen bé, generen confiança; quan es degraden, generen desafecció. I no hi ha pitjor enemic de la democràcia que la desafecció.

L'economia. Parlem d'economia, però no per enganyar-nos ni per enganyar els catalans. Parlen vostès de prosperitat compartida, i aquesta prosperitat compartida és una estafa política. No es pot parlar de prosperitat compartida quan avui costa més que mai comprar-se un pis, quan avui costa més que mai omplir la cistella de la compra i quan avui costa més que mai encarar el principi de curs de l'escola, amb compra de llibres i de material, per exemple.

L'esquerra governa a Espanya des de fa vuit anys i a Catalunya des de fa uns quants també. Per tant, ha quedat palès, sobradament palès, que les seves polítiques han fracassat de forma rotunda. I aquesta vegada, i cada vegada que parlen d'històries de prosperitat compartida i d'avenços socials, semblen vostès telepredicadors que intenten estafar la gent. Això o semblen representants de l'IBEX 35 explicant dades macroeconòmiques i grans resultats que no es veuen ni de prop a la realitat dels carrers de Catalunya.

Prou d'enganyar la gent, la ciutadania, i més suport als autònoms i a les pimes, als que aixequen la persiana cada dia. Redueixin la pressió fiscal i eliminin els impostos propis. Posin fre també a la burocràcia. Menys impostos també i menys burocràcia per al sector primari, per als ramaders i per als pescadors, a qui tenen ofegats en paperassa. Deixin que Catalunya sigui terra d'acollida per a inversors. Prou de sobreregulació i d'espantar els inversors amb la cultura del «no a tot», i dediquin menys temps a criticar comunitats que sí que ho fan bé i emprin el temps en posar-se les piles.

Sanitat: una prioritat que no pot esperar. Catalunya té professionals excel·lents, però el sistema està saturat. Per això proposem un pla urgent per reduir les llistes d'espera, garantir la igualtat territorial en l'accés i reforçar el diàleg amb professionals sanitaris. I també respectar la seva llibertat, que puguin atendre en qualsevol de les llengües oficials, sense imposicions, amb un únic objectiu: oferir la millor atenció possible. La salut no pot dependre del codi postal ni de la llengua.

Educació: llibertat, qualitat i equitat. L'educació és el motor de futur, i no pot continuar encallada en debats estèrils. Gratuïtat real de l'etapa zero-tres. Pla per dignificar totes les aules i acabar amb els barracons. Equiparació de condicions laborals entre docents de l'escola pública i l'escola concertada, i una aposta ferma per la llibertat educativa i la qualitat. Educar és donar oportunitats, no adoctrinar. Catalunya ha de ser capdavantera en educació, no en fracàs escolar, com ho és ara.

Els serveis d'ajuda i de protecció a les persones. El sistema de protecció social ha de servir per ajudar, no per desesperar. Avui més de noranta mil persones –noranta mil persones– esperen una ajuda de dependència. Massa famílies viuen atrapades en

tràmits interminables. I els serveis públics no poden ser un laberint; han de ser una xarxa de seguretat i, sobretot, de confiança.

L'habitatge, el gran fracàs de Salvador Illa. I el seu fracàs el vol amagar darrere d'un anunci més gran del que va fer l'any passat. Però res pot amagar la incapacitat d'un govern per millorar l'accés a l'habitatge, i la solució desesperada no pot ser intervenir-lo més, perquè el problema de l'habitatge, precisament, és que està massa intervingut, massa regulat. I les solucions són fàcils: abaixar impostos per incentivar la compra i el lloguer per a joves i famílies, permetre la construcció de més habitatges potenciant la col·laboració publicoprivada i generar confiança, protegir els propietaris enfront d'aquells que han fet de l'ocupació el seu mode de vida i que vostès han tolerat *de facto*; protegir el propietari i desocupar l'ocupa. Aquest ha de ser l'objectiu principal d'una nova llei catalana d'antiocupes, que, dins les competències de la Generalitat, ha de desplegar totes les seves capacitats per revertir la injusta situació actual.

En conclusió, aquest conjunt de propostes parteix d'una idea simple però fonamental: Catalunya pot fer-ho millor. Diputats, diputades, votin pensant en les famílies que esperen una plaça en escola bressol, votin pensant en els pacients que esperen una trucada de l'hospital o en els joves que volen emancipar-se i en els policies que treballen amb materials insuficients. Aquestes propostes no són d'un color polític, són de sentit comú. I Catalunya, més que mai, necessita sentit comú, responsabilitat i coratge per dir les coses pel seu nom. Catalunya necessita una alternativa. I avui el Partit Popular presenta les seves propostes com una alternativa per deixar enrere la decadència i perquè Catalunya torni a liderar.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, és el torn del Grup Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada senyora Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, president. Membres del Govern, diputats, diputades... Ens trobem a poques hores de finalitzar aquest segon debat de política general, un debat que ens ha de permetre principalment dues qüestions.

La primera: fer una mirada enrere per veure d'on venim i fer balanç d'allò en el que hem avançat. I, si es tracta de fer balanç, aquí permetin-me que faci un petit incís. És per tots i totes vostès coneguda la nostra posició sobre la llei d'amnistia. Hem reclamat en reiterades ocasions –i continuem reclamant-la– la seva aplicació íntegra. Avui també volem deixar clar que ens abstindrem en els punts que presenta el Grup Parlamentari de Junts i en el punt que presenta el Grup d'Esquerra Republicana, únicament perquè el text contempla altres qüestions que no són objecte del preàmbul d'aquesta llei.

Continuant amb la qüestió, deia que avui hem de parlar de dues qüestions principals. La segona, deia, i per nosaltres essencialment rellevant, i on volem fixar tots els esforços, que és per mirar endavant, per mirar cap al futur i decidir conjuntament el rumb de Catalunya per al proper any i identificar els reptes que té el Govern en aquest segon any de mandat, consolidant les transformacions que ja ha iniciat. Un debat, com dic, que ha de parlar de futur, de rumb, de compromís i especialment de responsabilitat.

I amb responsabilitat avui el nostre grup parlamentari presenta seixanta-sis punts en aquest conjunt de propostes de resolució. Unes propostes que responen a tres conviccions que defineixen la nostra manera de fer política, la nostra manera d'entendre la política: la primera, la convicció del diàleg i el pacte com a instruments útils per transformar la realitat; la segona, la convicció de la política en majúscules, que no és altra que aquella que serveix per col·laborar i solucionar problemes, i no pas per crear-ne de nous, i la tercera, la convicció en Catalunya, en una Catalunya que encara té molt marge de maniobra per desplegar tot el seu potencial, en una Catalunya que vol

ser oberta, solidària i plural, en una Catalunya que vol continuar mirant cap al futur i no fer cap pas enrere.

Fa poc més d'un any, aquest Parlament va donar llum verda a un nou govern presidit pel president Illa, un govern amb un mandat clar cap a la ciutadania: garantir estabilitat i començar una nova etapa de progrés i convivència. Ha estat un any intens, un any que ha posat les bases d'un projecte de país construït des de l'acord, la concòrdia i la voluntat de servir a tothom; un any que ha servit per fer moltes passes endavant, però sabem que encara queda molt per fer. I, per això, les nostres propostes, les que avui presentem, volen continuar en aquesta direcció: fer de Catalunya un país més just, més pròsper i més unit; un país que no es resigna, que escolta, que treballa i que mira al futur amb esperança; un país que lidera, que innova, que cuida i que creu en el poder transformador de la política. Les nostres són propostes que volen donar continuïtat a aquest primer any del Govern socialista; propostes realistes, ambiciosos i orientades a millorar la vida de la gent. Propostes que hem agrupat en cinc blocs diferents.

El primer bloc, l'habitatge. L'habitatge és la principal preocupació dels catalans i les catalanes, així també com el principal indicador de desigualtats al nostre país. Cal actuar amb valentia. Ens ho deia el president: l'habitatge és una missió de país. Plantegem mesures per ampliar el parc d'habitatge amb protecció pública, també per impulsar la rehabilitació d'edificis ja existents, incidint en la rehabilitació energètica i l'accessibilitat, i adaptar les polítiques d'habitatges a la realitat dels municipis petits i mitjans. Volem una Catalunya on tothom pugui viure amb dignitat. I per això proposem un acord de país per a l'habitatge que mobilitzi sòl, recursos en col·laboració entre administracions. Continuarem també impulsant mesures específiques per als joves, amb préstecs d'emancipació, ajuts al lloguer i deduccions fiscals perquè puguin construir el seu projecte de vida sense haver de renunciar a viure al seu país.

El segon bloc: lideratge econòmic i model de prosperitat compartida. Volem liderar i volem ser estratègics. I per això apostem per un nou pacte nacional per a la indústria, per impulsar sectors estratègics com els semiconductors, la digitalització o la intel·ligència artificial. També un pacte nacional per al talent digital que tingui per objectiu duplicar el nombre de professionals TIC i reduir la bretxa de gènere en l'àmbit tecnològic.

I, com que som plenament conscients de que el progrés econòmic només té sentit si arriba a tothom, si es tradueix en salaris dignes, en ocupació estable i en igualtat d'oportunitats, proposem reforçar també el Servei d'Ocupació de Catalunya, amb més recursos per a la formació i la intermediació laboral, especialment per als joves, per a les dones i per a persones en situació de vulnerabilitat. Proposem també una estratègia per reduir la temporalitat i la precarietat, i per reconèixer la feina dels treballadors autònoms i de les petites empreses, perquè són motor del creixement del país. També apostem per mesures per millorar la qualitat de l'ocupació, amb una actuació decidida contra la sinistralitat laboral, que continua encara sent una assignatura pendent, i amb la promoció de la salut mental i el benestar a la feina. En definitiva, apostem per una economia que generi riquesa sense deixar ningú enrere, una economia productiva, sostenible i humana.

El tercer bloc: reforçar els serveis públics per mantenir les persones al centre de l'acció política. Perquè una societat justa no només es mesura pels seus nivells de riquesa, sinó per la manera com cuida els seus ciutadans. Les nostres propostes volen enfortir els pilars de l'estat del benestar –la salut, l'educació, els serveis socials i la igualtat d'oportunitats– amb polítiques que posin la vida i la dignitat humana al centre. Defensem una educació pública, inclusiva, de qualitat i en català, que formi ciutadans crítics i preparats. Volem que l'educació sigui l'eina més poderosa per trencar desigualtats.

Volem continuar reforçant el sistema públic de salut, millorant el seu accés sobretot a l'atenció primària i reduint les llistes d'espera. Apostem per una sanitat de proximitat, amb més professionals, més recursos i més coordinació amb els serveis socials.

I, respecte als serveis socials, proposem consolidar el model de l'atenció a la dependència, així com reduir terminis, llistes d'espera i millorar la seva accessibilitat. Volem una Catalunya que no deixi ningú enrere, que acompanyi i que protegeixi, i ho volem fer amb una mirada feminista i transversal, perquè cuidar també és una responsabilitat política i perquè el futur de Catalunya es construeix des de la cura, la coresponsabilitat i la igualtat.

El quart bloc: la seguretat, seguretat per garantir la convivència i la protecció. En matèria de seguretat, aquesta és una de les màximes prioritats del Govern i també del nostre grup parlamentari. I que el Govern ja està decidit en aquesta qüestió no és que ho diguem nosaltres, és que ho evidencien les dades, que ens indiquen que, tot i que encara ens queda un llarg camí per recórrer..., ens demostrin que la seguretat avui a Catalunya és millor que fa un any. Les propostes que presentem intenten aportar solucions a problemes concrets que té el país.

L'augment de les violències masclistes és inadmissible. Per això proposem com a solució invertir per reforçar la prevenció i millorar en la gestió de denúncies i d'atenció a la víctima.

El model de policies locals presenta alguns problemes. I per això proposem com a solució unificar els processos de selecció i promoció de les policies locals i vigilants municipals.

I, per últim, els incendis són avui un problema a Catalunya. I per això també presentem solucions per incrementar el nombre de bombers funcionaris fins a arribar als quatre mil, incrementar al trenta per cent els bombers voluntaris, arribant als dos mil l'any 2030, a més de l'adquisició de nous mitjans.

Aquestes també són les nostres propostes, perquè compartim la necessitat de consolidar i reforçar el model d'emergències del país.

I el cinquè i darrer bloc: les infraestructures. Hem presentat un recull de propostes per modernitzar les infraestructures del país i fer-les més sostenibles, consolidant el pla de barris i viles com a eina estratègica per reduir desigualtats territorials i revitalitzar espais urbans, culminar els treballs per l'acord nacional per al transport públic, amb la integració tarifària i la T-mobilitat a tot el territori, i una estratègia ferroviària 2025-2050 per garantir una mobilitat segura i neta.

També apostem per la transició energètica amb el Pineccat 2030, noves dessalinitzadores i una millor gestió de l'aigua i els residus. Tot plegat, amb una mirada posada en garantir unes infraestructures al servei de la ciutadania, del territori i del planeta.

En resum, un total de seixanta-sis compromisos concrets amb el futur del país, perquè Catalunya ha de tornar a ser líder en moltes qüestions, però sobretot ho volem ser en la resposta a les desigualtats, arribar des d'allò públic a resoldre les necessitats dels ciutadans i ciutadanes.

I perquè volem fer efectiva aquesta millora dels serveis públics també proposem continuar impulsant un nou acord de finançament singular per a Catalunya, un acord que ens permeti guanyar capacitat de gestió, disposar de tots els instruments i també de més recursos. Les propostes que avui presentem tenen una finalitat molt clara: enfortir les nostres institucions, enfortir els nostres serveis públics i enfortir la confiança dels ciutadans en la política.

Nosaltres ho tenim clar: davant de l'odi, triem dignitat, i davant la por, triem esperança, esperança en construir unes institucions fortes, serveis públics eficients i per fer front a aquells que volen dividir-nos, a aquells que viuen de la por, de la mentida i el ressentiment.

I ja acabo, president. Les nostres propostes van dirigides a la majoria social de Catalunya, a la majoria de Catalunya que aposta per la serenor, que aposta pel diàleg i que aposta per l'acord, a la majoria que reclama més polítiques transformadores, més polítiques progressistes i, sobretot, més justícia social.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades... Els Comuns volem una Catalunya justa, una Catalunya forta. Aquest és el país que volem els Comuns, aquesta és la Catalunya que volem construir, una Catalunya justa i una Catalunya forta. Si m'activa el temps..., perquè, si no, després el senyor Batet el renyarà. *(Rialles.)* Com deia, els Comuns volem una Catalunya justa i una Catalunya forta. Una Catalunya justa és una Catalunya on tothom pugui pagar el seu lloguer i la hipoteca d'on vol viure. Una Catalunya justa és una Catalunya amb uns serveis públics forts, i una Catalunya justa és una Catalunya amb més transport públic i amb trens que funcionin. L'hi hem dit per activa i per passiva al Govern del president Illa: aquesta legislatura són habitatge i trens, trens i habitatge, i aquí és on es juguen el seu balanç.

L'habitatge és el principal problema que té avui el país, és la principal amenaça a la igualtat. I es contraposen clarament dos models: qui creu que l'habitatge és un negoci i qui creu que l'habitatge és un dret. I, malauradament, avui a Catalunya, l'habitatge encara és un negoci, i cal posar-hi remei.

Mirin, els donaré una dada: el vint-i-cinc per cent dels habitatges de lloguer a Catalunya estan en mans només de l'u per cent de propietaris. L'u per cent dels propietaris té 160.000 habitatges a Catalunya, una mitjana de trenta-cinc habitatges per cap. Són petits propietaris? Són petits estalviadors? Només Blackstone, un fons voltor, en té 5.500. Suposo que Blackstone són uns catalans de tota la vida –vuit cognoms catalans. Ho dic perquè mai he sentit els titelles de Trump i de Milei, VOX i Aliança criticar, en aquest cas, Blackstone i a qui sí que realment està comprant els nostres barris i qui realment sí que està envaint les nostres viles i ciutats.

I, mirin, a Catalunya es desnona –a Catalunya es desnona–: més de set mil desnonaments a l'any –a l'any–, set mil persones que perden el seu lloc on viure a Catalunya. I a Catalunya es desnona, però no es sanciona: set mil desnonaments, zero sancions a qui incompleix la llei del dret a l'habitatge a Catalunya. Zero sancions a qui se salta la llei. Zero sancions a qui fa frau de llei, en aquest cas, utilitzant el lloguer de temporada. I la pregunta és: la llei s'ha de complir o no? Nosaltres diem que sí.

I, mirin, a nosaltres ens encanta planificar. Si està molt bé planificar! Sempre diuen que nosaltres som els de l'economia planificada. I està molt bé construir habitatge protegit de lloguer. Cinquanta mil, concretament, n'han de fer segons el nostre acord d'investidura. I és veritat que anem tard, molt tard, perquè Catalunya ha estat un desert en habitatge protegit de lloguer. Mirin, sis-cents pisos van fer en dotze anys els consellers d'Habitatge de Junts per Catalunya i de Territori –sis-cents pisos–, cinquanta per any. De Recoder a Puigneró, diguéssim que no es van cansar gaire, no es van esllomar, en aquest sentit. Sort que eren el govern dels millors. Uns cracs! Cinquanta habitatges de protecció fets per la Generalitat a l'any.

I deia el senyor Batet que en habitatge manen els Comuns. Tant de bo! Tant de bo manessin els Comuns, perquè com a mínim faríem complir la llei. El que sí que és una sort... *(Remor de veus.)* Ja els hi dic: el que sí que és una sort és que no manen vostès.

El president

Silenci, si us plau.

David Cid Colomer

Perquè fent cinquanta habitatges a l'any... (*Alguns aplaudiments.*) Sort que no manen vostès, perquè, clar, passarien anys i panys i anys i panys i encara estaríem on estem. Però, mirin, la gent –i això ho ha de saber el Govern–, no viu d'anuncis el 2030. Jo crec que va en camí de ser...

Era difícil superar el Govern Aragonès, però crec que ho estan aconseguint amb les seves campanyes de publicitat. Són molt bons, en aquest cas, amb els anuncis, però la realitat de la gent és avui, a l'octubre del 2025. I els hi dic clarament: on es juga la negociació de pressupostos del 2025 és en complir els acords dels suplements de crèdit en matèria d'habitatge, i cal que compleixin la paraula donada i l'acord signat. Els hem donat 4.000 milions d'euros. Tenen la caixa d'eines. I, per tant, ja els hi dic com a toc d'atenció i també per dir-los que no van prou de pressa i no van prou a fons: nosaltres no donarem suport a les seves propostes en aquest debat de política general en matèria d'habitatge, perquè, com deia, crec que el que cal resoldre no és només el que passarà el 2030, sinó el que passarà avui, el 2025.

I cal valentia. I el Govern ha de ser valent, primer, per fer complir la llei. S'ha de fer complir la llei a Catalunya. I segon, també per posar límits, per posar límits a les compres especulatives en matèria d'habitatge. L'habitatge és un dret o l'habitatge és un negoci? I encara no sabem on està el Govern.

I en trens –en trens– no anem bé. Jo crec que és palmari i és una realitat. Mirin, la prioritat ha de ser construir la Catalunya del tren, i vostès estan en la Catalunya dels avions. Tenim un govern que clarament està descentrat.

I, mirin, l'aeroport del Prat té cinquanta-set rutes intercontinentals, rècord de passatgers aquest any. I saben en què té rècord rodalies? En pèrdua de passatgers i en incidències que afecten milers de treballadors i treballadores que esperen i desesperen a les andanes.

Avui publicava –avui mateix– *Crític*: 740.000 persones a Catalunya han patit una incidència a rodalies aquest any 2025, més del doble que l'any passat i més del triple que en fa tres. Per tant, en tot cas, mirin, la realitat és aquesta. I, sincerament, el Govern en rodalies suspèn, ras i curt; en trens suspenen. I crec que no es pot dir una altra cosa.

I la gran novetat que ens van plantejar ahir són sancions, en aquest cas, per a qui fa bretolades als trens. Però expliquin per què es poden fer bretolades als trens. Perquè no han fet els deures: perquè no tenen construïts encara els tallers on han de dormir els nous trens que arribaran a Catalunya, perquè no tenen llocs segurs on deixar els trens a la nit a Catalunya. I això és un dèficit que vostès no estan entomant, en aquest cas, amb el Ministeri de Foment.

I, mirin, no ho diem nosaltres. Si és que només cal que parlin amb els seus alcaldes. Parlin amb Vilanova, amb l'alcalde de Vilanova, parlin amb l'alcalde de Mataró. Rodalies és un caos. I en aquest cas tenim tots els serveis d'autobusos directes col·lapsats.

I la meva pregunta és: què afecta més la competitivitat i la generació de prosperitat el 2025: la situació de l'aeroport del Prat o el caos que patim cada dia a rodalies? El que està llastant la competitivitat de Catalunya avui es diu rodalies i són els trens. (*Alguns aplaudiments.*) I això és on vostès han de posar l'ull i les banyes.

I, mirin, serveis públics. Serveis públics forts? Jo els hi reconec. És a dir, a mi..., jo ja sé que vostès no volen posar el retrovisor; jo crec que de tant en tant l'haurien de posar. És a dir, és evident que la situació dels serveis públics avui, especialment, per exemple, en sanitat, no és responsabilitat del seu Govern. Jo crec que hi ha, evidentment, qui hi té responsabilitat directa. Ara, estaria bé –estaria bé– que no anés-sim a pitjor. I no anem a millor, perquè en un any –en un any– hem passat, per exem-

ple, en aquest cas, que la llista d'espera o, en tot cas, els dies que cal esperar per a la visita d'un especialista..., hem passat de cent quatre dies a cent divuit. Per tant, jo els que els dic és que no pot ser que anem enrere com els crancs. Jo no dic que sigui culpa seva. Però el que cal és que com a mínim millorin.

I, mirin, una Catalunya justa i forta necessita més recursos. I és evident: nosaltres batallarem i donarem la batalla també per un nou sistema de finançament singular just per a Catalunya. I això és imprescindible i és una de les claus de volta. Però l'altra també és la lluita contra la desigualtat. I l'altra també, evidentment, és la fiscalitat justa, i això vol dir enfortir els pressupostos.

Mirin, deia: no sé si manem ara més que abans, però, no ho sé, el 2020 vam aprovar un acord de pressupostos en el qual, no?, els Comuns vam aconseguir reformar l'impost de successions. Devíem manar molt, senyora Romero, perquè fins i tot ens va votar a favor el senyor Batet la reforma de l'impost de successions. Manàvem potser més abans que ara. Però, en tot cas, jo els hi diré una cosa: Catalunya no és un infern fiscal, i el que volem és que sigui un infern fiscal per als defraudadors.

Hi insisteixo, Catalunya no és un infern fiscal. (*Veus de fons.*) Sí, senyor Canadell, si és que la frase no és meua. Sap de qui és la frase? Del senyor Jaume Giró, del seu conseller d'Economia. La frase de que «Catalunya no és un infern fiscal, i volem que sigui un infern fiscal per als defraudadors» és del seu darrer conseller d'Economia. Miri com estan vostès de despistats. Així de clar els hi dic.

Mirin –i acabo també amb unes qüestions que volia situar–, Catalunya volem que sigui un país fort. I això vol dir un país que defensa el dret de les dones, i això vol dir garantir el dret a l'avortament; un país que defensa la memòria democràtica, i això vol dir que Via Laietana, 43, ha de ser només i només només un espai de memòria; vol dir un país que protegeix i defensa el català, i vol dir, sí, un país que defensa el dret internacional i els drets humans.

I, miri, acabo amb una imatge: al juliol de 1991, Nelson Mandela era aclamat a plaça Catalunya –el president que va fer front a l'apartheid. Jo crec que aquest és l'exemple que ha seguit Catalunya. La mateixa Catalunya que va estar en contra de l'apartheid a Sud-àfrica és la mateixa Catalunya que sortirà als carrers a estar en contra de l'apartheid a Palestina. I cal que el Govern faci més. I, de la mateixa manera que es va aïllar Sud-àfrica, cal que el Govern, amb les federacions esportives i les federacions internacionals, treballi perquè l'esport no sigui una coartada, en aquest cas, per blanquejar l'estat genocida d'Israel. Perquè això és el què és: Israel avui és un estat genocida.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. Membres del Govern, diputades, diputats, senyores i senyors... Deia el president Companys: «Els pobles no es construeixen amb resignació, sinó amb esperança i coratge.» Catalunya passa un d'aquells moments en el que un país ha de decidir què vol ser. Després d'un any del Govern socialista, Catalunya continua esperant respostes, respostes per al sistema de finançament que li cal i el que ens mereixem; respostes per com reforcem i garantim l'estat del benestar, com enfortim els drets i, sobretot, com resollem el conflicte polític. I la política és i ha de ser l'eina que transformi. El Govern –vostès– hauria d'aspirar a transformar i, per tant, no instal·lar-se en el qui dia passa any empeny. Any rere any, Catalunya aporta més del que rep. Tenim un sistema de finançament caducat i que accentua les seves deficiències cròniques.

Per tant, això no és un número, no és una estadística, sinó que són 22.000 milions d'euros anuals que marxen i que no tornen. Són hospitals que no s'acaben. Són els mestres que no incorporem. Són les famílies que no arriben a final de mes. És un

jove que no veu el futur a prop. Són els habitatges dels que no podrem disposar. És la garantia dels drets dels ciutadans d'aquest país. Nosaltres no volem més que ningú. No volem privilegis; volem el que ens toca, el que ens pertoca, i no acceptarem rebre menys del que ens toca.

I, sobretot, no acceptem ni acceptarem que el futur de Catalunya depengui de la voluntat del Govern espanyol de torn. És per això que exigim un nou sistema de finançament per a Catalunya, que ha de ser just i singular. Perquè això sigui possible, els partits polítics catalans hi han de ser. Han de votar a favor també de les modificacions legislatives que calen per permetre l'habilitació de la Generalitat de Catalunya per poder recaptar l'IRPF i tots els impostos.

Avui no hi és el president, però ahir no va respondre al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, al senyor Jové. L'hi tornem a preguntar: què faran els diputats del PSC a Madrid davant de la proposta d'Esquerra? Passin d'una vegada de les paraules als fets. No podrem aconseguir un finançament just i singular mentre estiguem subordinats a una ministra que pensa més en la presidència d'Andalusia que en els interessos de Catalunya.

President, senyor Illa, no ens demanin més paciència, perquè a qui està demanant paciència no és a Esquerra Republicana, sinó a les catalanes i als catalans, que estem cansats d'esperar tenir els serveis públics que ens mereixem. President, qui espera desespera. I enfortim l'estat del benestar, que és la nostra raó de ser.

Per això, totes les propostes d'Esquerra Republicana van en la línia de garantir drets, els drets dels infants, garantint la seva protecció, l'equitat i la igualtat d'oportunitats. I per això proposem la gratuïtat universal dels menjadors escolars a partir del curs 26-27, la gratuïtat de les activitats extraescolars i un transport escolar més accessible. Drets del jovent i dret a la seva mobilitat, i posant-los en el centre de les polítiques públiques. Drets sanitaris, garantint i transformant el nostre sistema sanitari amb més professionals, amb més hospitals, amb més salut mental i reduint d'una vegada per totes les llistes d'espera. Dret a l'habitatge digne, assequible i accessible, que no passa únicament per construir –no construir, construir i construir–; passa per rehabilitar; passa, doncs, per frenar l'existència de pisos buits. I també, parlant de rodalies, passa per prioritzar –aquest Govern– la dignitat, el respecte i l'atenció a les persones usuàries del servei de rodalies.

Les nostres propostes són propostes de resolució que van de drets, perquè tot plegat va de drets, dels drets individuals que al mateix temps són drets col·lectius; va de la llibertat individual de cadascú, que és la llibertat col·lectiva.

President, si volen solucionar els desastres de rodalies, han d'acabar de defensar, d'estar defensant Adif i Renfe. No facin servir l'excusa de les obres per justificar el tracte indigne i el maltractament que pateix la gent. Planificar i executar obres es pot fer bé o malament. El tracte i l'atenció als usuaris es pot fer bé o malament. Però nosaltres els hi diem que baixin del tren del que ho fa tot malament i es posin al costat de la gent. *(Alguns aplaudiments.)*

Volem decidir i exercir la sobirania en totes les infraestructures de Catalunya, des de les vies del tren, passant pels ports i sobretot per l'aeroport, també el del Prat. Un aeroport que no ha d'ampliar la seva tercera pista. Perquè nosaltres defensarem i defensem la garantia de la salut de les persones, de l'equilibri dels ecosistemes i de la descarbonització.

I aprofito: que la descarbonització sigui innegociable no vol dir que s'hagi de fer a qualsevol preu. Renovables, per descomptat, però d'acord amb el model de desplegament que Esquerra Republicana ha defensat sempre, participat en la seva governança, amb el consens territorial i respectuós amb el sòl agrari i el paisatge.

Exercir la sobirania també és protegir la llengua i la cultura catalanes, l'element de màxima cohesió de la nostra societat i el pal de paller de la nostra escola. Aquí, si m'ho permeten, em sorprèn la proposta de Junts per enfortir el pacte nacional per

la llengua, que és a través d'un monogràfic al Parlament de Catalunya, quan lo fàcil seria que s'adhereixin vostès on hi ha el consens de país.

I, per cert, parlant també de Junts, deixin que els hi digui que ens ha sorprès molt el seu punt denunciant un munt d'incompliments –déu-n'hi-do, una pàgina sencera; sort que vostès també cobren per avançat. I, tornant a la llengua, a Esquerra, volem garantir que ningú es quedi sense poder parlar el català i que el Govern incrementi els cursos perquè tothom que el vulgui aprendre tingui una plaça per poder-lo aprendre. I és necessari i imprescindible que aquest Parlament doni suport als mitjans públics i als seus professionals i que tots plegats no els utilitzem ni per guanyar vots ni per guanyar titulars. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals és el puntal del català.

El president del Grup d'Esquerra li preguntava ahir al president i feia una anàlisi molt acurada del moment polític que travessa Catalunya. Els hi deia: «President, vostè va accedir a la presidència amb vint vots independentistes, i la voluntat política d'aquests diputats i diputades és la independència de Catalunya. L'independentisme ha perdut la majoria parlamentària de la que havia gaudit les darreres dècades, per descomptat, però això no farà que nosaltres deixem de treballar per aquesta idea. I, per tant, continuarem parlant de conflicte polític entre Catalunya i Espanya mentre aquest continuï existint. De la mateixa manera que continua existint» –li deia també el president del meu grup parlamentari– «la voluntat majoritària perquè Catalunya decideixi el seu futur lliurement.»

Per això cal que siguem capaços de traslladar aquesta majoria social aquí al Parlament, passar del carrer a la política i fer-la transitar. Deia el president Josep Irla: «Cap poble pot ser lliure si renuncia a ser responsable del seu propi destí.»

Nosaltres volem exercir aquesta responsabilitat a través d'una gran entesa de país en defensa de la democràcia, per la resolució del conflicte polític i per avançar en la sobirania nacional i social de Catalunya. Una entesa que interpella el conjunt de la societat catalana. Per això els hi deia: del carrer al Parlament. I que, per tant, hem de ser també capaços d'interpellar el conjunt d'aquesta cambra.

I vaig acabant, president. Esquerra Republicana li diu al Govern que Catalunya no pot esperar, que el país i la seva gent no poden esperar, que no podem viure de promeses, i hem de decidir si volem ser un país que administra la seva escassetat o un país que exerceix la seva plenitud.

Esquerra Republicana ho hem tingut sempre clar i ho tenim clar: volem viure en plenitud en un país lliure, en un país just, en un país pròsper, en un país que s'estima, que no renuncia a res i que no es subordina i que és un país d'esperança i per l'esperança.

Gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Mirin, ahir vam escoltar la falta de propostes del president, la falta de rumb i de projecte de país, i avui del grup del PSC. Va donar la sensació, president –encara que no hi sigui, Govern–, que encara estan situats en aquell govern alternatiu de fa uns anys, i no pas en el Govern de Catalunya.

Per això avui hem posat sobre la taula les nostres propostes, no per a la suposada Catalunya en marxa de la qual ens parlen, sinó de la Catalunya que marxa; que marxa del caos ferroviari, que marxa de l'infrafinançament, que marxa de les imposicions, de la repressió, del model de porcs i turistes, però també que marxa de la privatització de serveis públics.

Volem un país que continuï la via oberta l'1 i el 3 d'octubre del 2017, perquè encara avui res està pacificat. Encara avui tenim aquí seients buits en aquest hemicicle,

i tenim moltíssima ciutadania esperant l'amnistia. I, com saben, una majoria de ciutadania continua apostant pel dret a exercir l'autodeterminació com a única via per resoldre el conflicte polític entre el poble català i l'Estat espanyol. I els del PSC no poden continuar amagant-se o anant de bracet amb el rei i l'article 155, quan el poble té esperança i vostès prefereixen fer pinya amb els de la por.

I sí, ens cal esperança. Esperança per avançar en drets com el de l'habitatge, que aquest Govern no està garantint. Però el moviment per l'habitatge està aturant desnonaments, està exigint mesures, plantant cara al rendisme i als fons voltor. I mentre passa això, president, ve aquí i passa de prometre cinquanta mil habitatges a 200.000 per al 2030. Però, i demà què? Ens preguntem.

Doncs nosaltres li posem sobre la taula propostes. Una constructora pública que permeti materialitzar la funció social del nou habitatge, desplegar un marc normatiu que eviti que milers d'habitatges vagin destinats a usos no residencials, com els habitatges d'ús turístic, o d'altres propostes com prohibir l'acumulació de pisos en poques mans. Vivim un moment d'emergència habitacional, i cal que tothom es posi a l'altura. L'habitatge o és per especular i fer negoci o és un dret. Nosaltres ho tenim molt clar.

A més, també patim una crisi climàtica. I, sorprenentment, vostès ens proposen ampliar l'aeroport? Per augmentar el trenta-tres per cent de les emissions de gasos d'efecte hivernacle? Per portar 15 milions més de turistes en un país que ja ha sobrepassat el seu límit?

Escoltin, el que la ciutadania demana al carrer no són avions. Demanen trens que arribin a l'hora, nous trens tram o la integració tarifària a tot Catalunya. Demanen una sanitat pública que redueixi les llistes d'espera, que s'enforteixin els CAP, que l'educació pública estigui ben finançada, que les escoles bressol s'integrin en el sistema educatiu públic i s'obrin places arreu i per a tothom. Un salari mínim català superior a l'actual que permeti afrontar l'elevat cost de la vida, acabar amb les llistes d'espera a les residències per a la gent gran o les persones amb dependència. Aquestes són les nostres propostes, aquestes són les propostes de la ciutadania de Catalunya.

Però també cal que posem sobre la taula propostes per combatre l'elevada desafecció política i la desconfiança cap a lo públic. Per això continuem proposant el mateix que quan vam entrar el 2012 en aquest hemicicle: la reducció dels sous dels diputats i les diputades, que només s'abonin les despeses i desplaçaments justificats o que s'impedeixi la duplictat de càrrecs. Aquí tothom cobra per exercir les funcions de diputats i diputades de Catalunya, i no pas per exercir d'altres càrrecs.

I fer net de casos de presumpta corrupció i mala gestió com el de la DGAIA. Perquè, més enllà de canvis de noms, cal aclarir què va passar i legislar per garantir que no torni a repetir-se mai més. Per exemple, creant un òrgan de control que fiscalitzi de manera regular que els diners públics que reben les empreses, però també les entitats del sector, serveixin només i exclusivament per garantir uns bons serveis a la infància i l'adolescència d'aquest país.

President, Govern, perquè la política torni a ser creïble cal que es tirin endavant les lleis aprovades en aquest Parlament; cal que ens exigim el mateix que s'exigeix a qualsevol treballador públic o privat, fer la feina per la qual, en aquest cas, ens ha designat la gent i per la qual cobrem.

És lamentable que avui tornem a proposar que s'aprovi l'impost sobre les emissions portuàries de grans vaixells –lleis del canvi climàtic, 2017–, el conservatori del litoral, l'agència catalana de la natura o que s'aprovi d'una vegada per totes la planificació d'implantació de les renovables a Catalunya amb la participació ciutadana. Totes, propostes que s'han aprovat amb majories parlamentàries claríssimes en els darrers vuit anys i que encara avui no són una realitat. Això genera desafecció política, això genera que la ciutadania no cregui en els polítics que dirigeixen el país.

I també cal que parlem de la situació del català, perquè nosaltres tenim molt clar que cal blindar el model d'immersió lingüística davant dels atacs de la judicatura es-

tatal, però també de la ultradreta arreu dels Països Catalans. Per això cal impulsar una estratègia conjunta amb tota la comunitat educativa i les entitats en defensa de la llengua per garantir aquesta immersió lingüística, per garantir la supervivència del català.

I, per anar acabant, dos temes més. La pagesia. Aquest Parlament ha aprovat per majoria parlamentària oposar-se a l'acord de lliure comerç entre Europa i els països del Mercosur. I l'hi recordem al president perquè ell en va fer esment, d'aquest acord, però en va fer esment com una oportunitat, i no pas com un acord que genera rebuig per molts motius, i no només en aquest hemicle, en aquest Parlament de Catalunya, sinó que també genera rebuig en la pagesia, perquè posa en risc la supervivència de certs sectors de la pagesia, i en cap cas conté cap clàusula mirall. Una pagesia que pateix històricament totes les bombolles especulatives que van venint, siguin polígons, creixements urbanístics, macroinfraestructures, i ara es veu amenaçada per l'onada energètica i del biogàs.

Nosaltres el que proposem és que s'aturi ja la destrucció del sòl agrícola per garantir el futur de la pagesia i la poca sobirania alimentària que encara ens queda. No podem oblidar el sector a la que deixen de mobilitzar-se, no podem oblidar la pagesia a la que tornen els tractors cap a les seves granges. Cal aturar el que està passant al pla de Balasc, a Santa Susanna, com a exemple del que està patint la pagesia. Perquè, si deixem que aquest espai agrari protegit caigui, s'obrirà la veda a tot el país, i això no ho permetrem.

També cal parlar dels ajuntaments, l'administració pública més propera a la ciutadania, la que realment dona resposta a les necessitats reals dels veïns i veïnes, i la tenim totalment abandonada. I no només abandonada, sinó que mal finançada. I a sobre l'omplim de lleis, paperassa impròpia que la satura i la col·lapsa.

Per tant, el que hem de fer des d'aquí és legislar una nova llei de finances locals de Catalunya, una reforma estructural del finançament local, una modificació de la llei de contractes del sector públic per agilitzar la burocràcia i els procediments. Alhora, tenim uns ajuntaments que s'omplen de serveis que no els són competència, però que realment són necessaris per als veïns i les veïnes. Però no tenen aquest finançament per part de la Generalitat, i menys de l'Estat.

També podríem parlar de les lleis imposades, com la llei de residus de l'Estat, que marca les directrius a seguir de tots els ajuntaments, però alhora es deixa la feina més important: dir com s'han de reduir els residus, passar la responsabilitat als productors o posar mesures per reduir els productes que surten al mercat. Per això ens cal una llei pròpia, una llei de prevenció de residus que fixi les regles del joc per a tothom a Catalunya, amb l'ecodisseny i el sistema de devolució i retorn.

I, per acabar, aquest Parlament ha avançat, i molt, en el reconeixement dels drets dels palestins, i ha condemnat el genocidi. Però no n'hi ha prou. Cap negoci armamentístic, cap participació en esdeveniments esportius, cap relació diplomàtica fins que Palestina no sigui lliure de la violència brutal. L'Estat espanyol i l'Estat francès han reconegut l'Estat de Palestina. Ja era hora.

I recordin-ho: qualsevol nació té el dret a determinar el seu estatus polític. Catalunya i els Països Catalans, també.

Gràcies.

El president

I, finalment, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales i de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Consellers, diputats... Abans de començar, m'agradaria poder apropar primer la mirada i després allunyar-la. Apropar-la cap al País Valencià, que avui celebra la seua diada nacional. Som germans de llengua, d'identitat i de cultura, i ho volem continuar sent. *(Alguns aplaudiments.)*

I també allunyar-la, aixecar-la, just avui, perquè aquest Parlament no pot ser aliè a l'anunci de l'acceptació del pla de pau a Gaza per part dels principals actors implicats. És ben cert que alguns se senten còmodes enmig del conflicte, però aquest conflicte està arribant a la fi, i ho celebrem.

Nosaltres hem treballat una proposta de declaració institucional per posicionar el Parlament de Catalunya a favor de la pau, però lamentem que no haja prosperat, possiblement per electoralisme i politiqueig.

I, ara sí, acabem aquest debat de política general preocupats, més preocupats, fins i tot, de com el vam començar. Perquè el president, a qui m'hauria agradat poder apellar aquí directament en un debat tan important com aquest, és qui ha de conduir el país, però escoltant el seu discurs vam tornar a constatar que té el GPS desconfigurat. Les coordenades no li funcionen i sembla que ha perdut el nord.

El president va dir que ha posat Catalunya en marxa, quan en realitat l'únic que ha fet és posar Catalunya contra direcció. No està fent avançar Catalunya, està fent retrocedir el país a marxes forçades. I és així perquè en el seu cotxe no hi ha un bon conductor, però tampoc hi ha bons companys de viatge. Pedro Sánchez no és un bon copilot, perquè incompleix sistemàticament amb els catalans, que ja patim prou les conseqüències del dèficit fiscal: 22.000 milions d'euros que cada any marxen a Madrid i no tornen. I els Comuns tampoc no són uns bons acompanyants. Les polítiques d'habitatge que han imposat a Barcelona durant anys i la seua dèria pel decreixement porten el president Illa cap a una carretera on els catalans no disposaran del progrés i del benestar que mereixen.

Les classes mitjanes i treballadores tenen problemes per arribar a final de mes; el lloguer és més car que mai; el sistema de salut està tensionat; l'educació ha tocat fons; la llengua retrocedeix, també en el seu Govern; els trens no funcionen, i la seguretat preocupa, i molt. Ja veuen que la realitat és tossuda. Un govern feble, amb desavinences amb els socis, i sense pressupostos, incapaç de fer prosperar el país o de plantar-se davant de Madrid.

Però certament compartim que molts dels problemes estructurals del país no van començar abans-d'ahir. No van aparèixer de cop i volta el dia que el president Illa va ser investit, i això també ho hem de poder dir. De fet, en campanya electoral, ja fa un any i mig, vam advertir que Catalunya havia tocat fons en molts àmbits. Però l'acció del Govern del president Illa, lluny de posar-hi remei, ho ha empitjorat. Els problemes del país cada cop són més i són més greus, perquè, en lloc de solucionar-los, l'únic que fan és agreujar-los. El país va pitjor i circula en sentit invers.

I és així per dues raons. Aquí el Govern no funciona, i allà tenim un estat que ens va a la contra. Aquí, a més de les poques competències que exercim i dels pocs recursos de què disposem, tenim un govern que no està a l'altura i que a sobre no té projecte per a Catalunya; només té projecte per a Espanya. «Unir i servir», diu sempre el president en relació amb Catalunya. Però en realitat ho fa per unir Espanya i per servir La Moncloa. És un govern que gestiona malament, que està sotmès a Pedro Sánchez, que es deixa arrossegar pels Comuns i que desnacionalitza el país. I allà, a Madrid, tots els poders de l'Estat espanyol, inclosos els governs espanyols de tots els colors, actuen sistemàticament contra Catalunya.

Per això aquí el Grup Parlamentari de Junts hem presentat un pla de xoc per revertir els greus problemes estructurals que té el país. Un pla de xoc que té com a principal objectiu recuperar l'ascensor social, que a Catalunya s'ha espatllat. Només una economia forta permetrà tenir un estat del benestar fort. I en destacaré els deu primers eixos.

El primer, un salari mínim adaptat al cost de vida de Catalunya, unes pensions dignes d'acord amb l'IPC real del país, una reducció fiscal a les classes mitjanes i treballadores, i la bonificació de l'impost de successions i donacions.

Segon, una inversió de 1.100 milions d'euros anuals per donar resposta a la falta d'habitatge, la bonificació de l'impost de transmissió patrimonial en l'adquisició

d'habitatges per als joves, i el requisit mínim de deu anys d'empadronament per accedir a un habitatge de protecció oficial.

Tercer, la creació de l'oficina de protecció dels drets lingüístics abans d'acabar l'any; fer complir les normatives lingüístiques i els canvis necessaris per garantir el coneixement del català de la població que ve a viure a Catalunya; potenciar el català a la salut com a llengua d'atenció garantida, i defensar la llengua i el model d'escola catalana dels atacs i les ingerències judicials.

Quart, més recursos per al sistema educatiu, lluitar contra el fracàs i l'abandonament escolar i aplicar un pla per alliberar el professorat de tantes tasques de gestió.

Cinquè, desenvolupar el pla nacional per a la salut mental i reforçar la sanitat pública i eliminar el districte únic universitari o fer la reserva del vuitanta per cent de places per a estudiants catalans, sobretot de medicina.

Sisè, definir una estratègia nacional d'emancipació per garantir la igualtat d'oportunitats dels joves, establir beques salari per eliminar les barreres econòmiques per accedir a la universitat i impulsar un pla nacional contra la precarietat laboral juvenil.

Setè, exigir el traspàs real de rodalies Renfe i, mentrestant, forçar el Govern espanyol a executar aquelles obres necessàries al conjunt de la xarxa ferroviària amb un calendari específic i el traspàs conjunt dels aeroports catalans d'AENA.

Vuitè, combatre la multireincidència i crear el consell català de la justícia.

Novè, dissenyar una estratègia nacional de reindustrialització, consolidar un model d'innovació i societat del coneixement propi i incrementar el pressupost de recerca.

I desè, aturar el pla premeditat de desnacionalització del Govern per preservar la identitat catalana: des de l'associacionisme a la defensa de l'art o a la idiosincràsia dels mitjans públics.

El nostre objectiu és clar: oferir respostes reals per tornar a posar Catalunya en la bona direcció. I perquè això siga possible cal un govern que funcione. I, com que ara no passa, Junts hem fet, fem i farem tota la faena possible des de l'oposició, i confiem, més prompte que tard, si els ciutadans ho volen, poder-ho fer des del Govern. Però no ens enganyem, perquè això tampoc no serà suficient. Necessitem disposar de totes les competències i de tots els recursos que generem. Necessitem la independència per gaudir d'un estat del benestar com el mereixem i d'un progrés com el mereixem.

Per això, fa gairebé dos anys vam signar l'acord de Brussel·les amb el PSOE, per contribuir a resoldre el conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol, per aconseguir el nostre reconeixement nacional. I els avenços amb aquest acord no van bé; és públic i notori. I un dels motius pels quals no van bé és perquè el PSC ha votat en aquest Parlament en contra de diverses qüestions relacionades amb l'acord de Brussel·les. Ho ha fet més de vuitanta vegades en l'últim any de la mà del PP i de l'extrema dreta de VOX. Això no pot ser; no es pot jugar a dues bandes. O comparteixen i actuen en coherència sobre les decisions que pactem amb el PSOE a Suïssa, o vostès segueixen al costat del PP i de VOX.

I en les votacions d'avui s'hauran de mullar en unes propostes de resolució que recullen l'esperit i la lletra de l'acord de Brussel·les: des del reconeixement del conflicte polític, passant per l'amnistia o el concert econòmic. I el seu vot tindrà conseqüències: o surten de la lògica bloquejadora o ja n'hi ha prou. No els demanem que compartisquen el que negociem a Suïssa; només els demanem que no ho bloquegen. *(Alguns aplaudiments.)* No poden frenar-ho. No poden frenar els avenços nacionals, socials i econòmics amb el PP i amb VOX i fer veure que a Suïssa volen negociar, mentre a Catalunya volen destruir.

Ja n'hi ha prou, d'ambigüitats i de mitges tintes. No acceptarem més maniobres per guanyar temps ni per fer equilibris impossibles. Estan avisats de fa dies i ho saben perfectament. Sobreviure dins Espanya? No, gràcies. Nosaltres sabem què vo-

lem: per una bona governança, per l'esperança i per la nació, per Catalunya, que serà lliure o no serà.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada a registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament. Les propostes de resolució tenen incorporades les correccions d'errades admeses per la Mesa. Les sis propostes transaccionals es votaran al final, un cop s'hagin fet totes les votacions. Lògicament, les propostes transaccionals substitueixen punts de diferents propostes de resolució. Aquests punts han estat eliminats del guió de votacions.

Com bé saben, les votacions s'han agrupat per grups parlamentaris seguint les peticions de votació separada que s'han anat recollint fins avui al migdia. Si cap grup parlamentari vol sol·licitar alguna votació separada que no hagi indicat prèviament o vol que algun punt sigui llegit, si us plau, que ho faci ara mateix. Ho farem per ordre de gran a petit. Comencem pel Grup Socialistes i Units per Avançar.

Elena Díaz Torrevejano

Sí, president; era per demanar votació separada de tres punts. El primer és de les propostes de resolució dels Comuns.

El president

Esperi's un moment, que busquem Comuns. Sí?

Elena Díaz Torrevejano

De la proposta de resolució número 12, el punt 1.

El president

Proposta de resolució 12.1. Perfecte. Votació separada. Molt bé.

Elena Díaz Torrevejano

De les propostes de la Candidatura d'Unitat Popular.

El president

Un moment. Sí?

Elena Díaz Torrevejano

El punt... La PR 6, el punt 3.

El president

Un moment. Esperi's, que no la trobem. Quina votació? Sí, CUP, 6.3, eh?

Elena Díaz Torrevejano

De la CUP, el 6.3.

El president

6.3, eh? *(Pausa.)* L'hem trobada, està a la votació 3. Si poden també indicar en el seu guió quina votació... Però no pateixi. I l'última?

Elena Díaz Torrevejano

La darrera és la del Grup Parlamentari de Junts.

El president

Sí.

Elena Díaz Torrevejano

La proposta de resolució, la primera... És la votació número 2. La proposta de resolució 1 del punt 2.

El president

1.2, eh?

Elena Díaz Torrevejano

Sí, gràcies. De la 1, el punt 2.

El president

2.1.

Elena Díaz Torrevejano

No.

(Remor de veus.)

El president

1.2. De la votació 2, la proposta de resolució 1.2.

Elena Díaz Torrevejano

A la votació 2, hi ha la PR 1; el punt 2.

El president

Efectivament, és el que ha dit. Molt bé, Perfecte. Grup Parlamentari de Junts?

Mònica Sales de la Cruz

Sí, president. Nosaltres voldríem demanar la lectura en veu alta dels punts 1.2 i 8.3.

El president

De quin?

Mònica Sales de la Cruz

Nostres, de Junts.

(Rialles.)

El president

1.2. i 8.3. Molt bé. El Grup Popular demana alguna votació separada? *(Pausa.)*

No. *(Veus de fons.)* Sí, el Grup d'Esquerra Republicana. Disculpin.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. De les propostes de resolució de la Candidatura d'Unitat Popular, la proposta de resolució 5.2 i la proposta de resolució 15.2, i que és de la votació 7.

El president

Espera, 5.2... A quina votació està la 5.2?

Ester Capella i Farré

La 7.

El president

La 7.

Ester Capella i Farré

Les dos estan a la 7.

El president

Molt bé, 5.2 i...?

Ester Capella i Farré

La 15.2, que les dos estan a la 7.

El president

Perfecte.

Ester Capella i Farré

I després, la lectura de... De les propostes de resolució d'Esquerra Republicana, doncs, la proposta de resolució 1.3.

El president

Perfecte. VOX en Catalunya?

Joan Garriga Doménech

Sí; gràcies, president. Miri, disculpi. Primer, l'última alteració de votació separada no l'he retingut. Quina era?

El president

Esquerra Republicana ha demanat la votació separada... Si ho pot tornar a repetir, senyora Capella, perquè ho hem pres...

Ester Capella i Farré

En la votació 7, el punt 5.2...

El president

De la CUP.

Ester Capella i Farré

...la PR 5.2, i la proposta de resolució 15.2.

El president

Estem parlant de la CUP, eh?

Ester Capella i Farré

De la Candidatura d'Unitat Popular.

El president

Molt bé. Perfecte.

Joan Garriga Doménech

Llavors, el meu grup parlamentari demana votació separada amb relació a les propostes del Partit Popular, d'acord?, que són al tercer bloc, lo que és la votació quarta; votació separada del 2.2.

El president

Molt bé.

Joan Garriga Doménech

I ja està. Gràcies.

El president

Molt bé. Després, els Comuns?

David Cid Colomer

President, a la votació 21 dels Comuns demanaríem la lectura en veu alta del punt 17.3.

El president

Si ho pot tornar a dir, si us plau...

David Cid Colomer

Sí. És: de la votació número 21 de les propostes de resolució dels Comuns, la lectura en veu alta del punt 17.3 Sí?

El president

Molt bé. Ara anem a la Candidatura d'Unitat Popular.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Demanem la lectura, si pot ser, del punt 1.1 i del 5.3.

El president

Seva, eh? 1.1 i 5.3.

Dani Cornellà Detrell

Sí, nostra. Gràcies.

El president

1.1, lectura, i 5.3. Perfecte. I acabarem amb el Grup Mixt.

Sílvia Orriols Serra

Sí; gràcies, president. Volíem demanar votació separada del punt 13.2 dels Comuns. Ho hem demanat amb antelació, però no sé si consta.

El president

Ja n'hem pres nota.

Sílvia Orriols Serra

Sí, perfecte. I voldríem la lectura de la nostra proposta de resolució 1.3.
Gràcies.

El president

Perfecte. Si hi hagués cap element que ens haguéssim deixat, en temps real els demanaríem que ens ho adverteixin. En qualsevol cas, demano a les secretaries de la Mesa: ens ho anirem distribuint o ho assumeix directament...? *(Pausa.)* Doncs el diputat secretari segon, l'honorable senyor Juli Fernández... *(Pausa.)* Ens ho anirem repartint, perquè tenim un torn entre les secretaries. Començarà el diputat secretari segon, i a partir d'aquí demanaria a les secretaries que estiguessin alerta. A mesura que anem demanant que es vagi llegint anirem passant de secretaria en secretaria i ho farem col·lectivament i de manera harmònica.

Molt bé. Comencem les votacions. I ja els adverteixo que això serà llarg. Calculem una hora i mitja aproximadament de votacions. Per tant, comencem.

I comencem amb les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

I comencem votant de manera conjunta les propostes 1.1 i 17.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 124 vots en contra, 11 vots a favor i cap abstenció.

Procedim ara a votar conjuntament les propostes 1.2, 1.3, 4.3, 9.1, 9.2, 9.3, 10.3, 11.1, 14.1, 14.2, 14.3 i 21.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 109 vots en contra, 26 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara les propostes 8.1, 8.2, 15.1 i 20.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 107 vots en contra, 11 vots a favor i 17 abstencions.

Votem ara les propostes 12.3 i 13.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 109 vots en contra, 11 vots a favor i 15 abstencions.

I ara procedim a votar la resta de les propostes de resolució.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució del Grup parlamentari Mixt.

I començarem amb les propostes 1.1, 2.1, 2.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 6.1, 6.3, 7.2, 7.3, 8.1, 8.2, 9.1, 9.2, 9.3, 10.1, 10.3, 11.1, 11.2, 14.2, 14.3, 16.3, 18.1, 18.2, 18.3, 20.1, 20.2 i 20.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 107 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Ara procedim a votar les propostes 1.2 i 1.3. I el Grup parlamentari Mixt ha demanat la lectura de la proposta 1.3.

Demano al diputat secretari segon, l'honorable senyor Juli Fernández, que procedeixi a la lectura d'aquesta resolució.

El secretari segon

«Suprimir les subvencions als grups parlamentaris i partits polítics atorgades pels pressupostos del Parlament de Catalunya –3,9 milions d'euros, 2024– i al Departament de la Presidència –9 milions d'euros, 2024–, respectivament.»

El president

Votem, doncs, les propostes... (*Sílvia Orriols Serra demana per parlar.*) Sí, senyora Orriols?

Sílvia Orriols Serra

Sí; li diria que ho llegís amb una mica més de ganes, perquè és que no hem entès l'enunciat. (*Remor de veus.*)

Gràcies.

El president

Demano a la diputada secretària primera que llegeixi aquesta proposta de resolució.

La secretària primera

«Suprimir les subvencions als grups parlamentaris i partits polítics atorgades pels pressupostos del Parlament de Catalunya –3,4 milions d'euros, 2024– i al Departament de la Presidència –9 milions d'euros, 2024–, respectivament.»

El president

Procedim a la votació de les propostes de resolució 1.2 i 1.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 122 vots en contra, 13 vots a favor i cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes de resolució 2.3 i 3.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 117 vots en contra, 2 vots a favor i 15 abstencions.

Votem les propostes 3.2, 10.2 i 13.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 107 vots en contra, 17 vots a favor i 11 abstencions.

Votem les propostes, de manera conjunta, 5.1, 5.2, 5.3, 6.2, 12.1, 12.3, 13.3, 15.1, 15.2, 15.3, 16.1, 16.2, 17.1, 17.3, 19.1, 19.2 i 19.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 133 vots en contra, 2 vots a favor i cap abstenció.

Ens permeten un segon, que tenim un dubte?

(*Pausa.*)

Disculpin. Les propostes 3.2, 10.2 i 13.1 les hem fetes? (*Veus de fons.*) Sí? Les hem votades, eh? La votació número 4. (*Veus de fons.*) Sí. És que teníem un dubte.

Passem a votar conjuntament les propostes 7.1, 12.2 i 14.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 106 vots en contra, 2 vots a favor i 26 abstencions.

Votem ara la proposta 13.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 118 vots en contra, 17 vots a favor i cap abstenció.

I, finalment, votarem la proposta 17.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 107 vots en contra, 13 vots a favor i 15 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

I començarem amb la proposta de resolució 1.1.

S'inicia la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 61 vots a favor i 6 abstencions.

Votem de manera conjunta les propostes 1.2 i 1.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 72 vots en contra, 61 vots a favor i 2 abstencions.

Votem la proposta de resolució 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Votem ara la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 107 vots en contra, 15 vots a favor i 12 abstencions.

Votem la proposta 2.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 107 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Votem la proposta 3.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 102 vots en contra, 29 vots a favor i 4 abstencions.

Votem la proposta 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 105 vots a favor, 30 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta votarem les propostes 3.3, 5.3, 10.3, 16.2, 20.1 i 22.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 109 vots en contra, 26 vots a favor i cap abstenció.

Votem també de manera conjunta les propostes 4.1, 6.1, 7.2, 7.3, 8.1, 8.2, 8.3, 9.1, 12.2, 15.3, 16.1 i 18.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 72 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Votem les propostes 4.2, 14.2, 14.3, 19.2 i 21.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 72 vots en contra, 28 vots a favor i 35 abstencions.

Votem les propostes 4.3, 5.1, 7.1, 13.1, 13.2 i 13.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 107 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 61 vots a favor, 30 vots en contra i 44 abstencions.

Votem de manera conjunta les propostes 6.2 i 19.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 68 vots a favor, 65 vots en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta 6.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 70 vots a favor, 30 vots en contra i 35 abstencions.

Votem la proposta 9.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 52 vots a favor, 43 vots en contra i 40 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 9.3 i 18.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 63 vots a favor, 30 vots en contra i 42 abstencions.

Votem les propostes 10.1 i 22.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 131 vots a favor, cap vot en contra i 4 abstencions.

Votem ara la proposta 10.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 46 vots en contra, 35 vots a favor i 54 abstencions.

De manera conjunta votarem les propostes 11.1, 11.2 i 11.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 69 vots en contra, 66 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 12.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 63 vots a favor, 4 vots en contra i 68 abstencions.

Votem les propostes 12.3 i 16.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 63 vots a favor, 52 vots en contra i 20 abstencions.

Votem, tot seguit, les propostes 14.1 i 21.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 30 vots en contra, 28 vots a favor i 77 abstencions.

Votem ara la proposta 15.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 62 vots en contra i 6 abstencions.

Votem la proposta 15.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 105 vots a favor, 20 vots en contra i 10 abstencions.

Votem, tot seguit, la proposta 17.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 125 vots a favor, cap vot en contra i 10 abstencions.

Votem la proposta 17.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 90 vots a favor, 6 vots en contra i 38 abstencions. Hi ha hagut un diputat o una diputada que no ha votat.

Votem la proposta 17.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 72 vots a favor, 46 vots en contra i 17 abstencions.

Votem la proposta 18.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 52 vots a favor, 30 vots en contra i 53 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 19.1.

Comença la votació.

Aquesta votació ha estat aprovada per 52 vots a favor... (*Remor de veus.*) Rebutjada –disculpin. Ha estat rebutjada per 72 vots en contra, 52 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 20.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 68 vots a favor, 30 vots en contra i 37 abstencions.

Votem la proposta 20.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 60 vots en contra, 26 vots a favor i 49 abstencions.

Votem ara la proposta 21.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 69 vots a favor, 24 vots en contra i 41 abstencions.

I, finalment, votarem la proposta 22.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 93 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

A continuació, votarem les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Començarem votant les propostes 1.1, 1.3, 18.3 i 21.1.

S'inicia la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 100 vots a favor, cap vot en contra i 35 abstencions.

Votem les propostes 2.1 i 2.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 96 vots a favor, 34 vots en contra i 5 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 85 vots a favor, 11 vots en contra i 39 abstencions.

Votem la proposta 3.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 62 vots a favor, 19 vots en contra i 54 abstencions.

Votem ara la proposta 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 60 vots a favor, 14 vots en contra i 61 abstencions.

Votem, a continuació, la proposta 3.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 64 vots en contra, 42 vots a favor i 29 abstencions.

Votem la proposta de resolució 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 66 vots en contra, 54 vots a favor i 15 abstencions.

Votem ara la proposta 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 68 vots a favor, 61 vots en contra i 6 abstencions.

Votem la proposta 4.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 42 vots a favor, 16 vots en contra i 77 abstencions.

Votem la proposta 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 72 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 85 vots a favor, 4 vots en contra i 46 abstencions.

Votem la proposta 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 102 vots a favor, 31 vots en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta 6.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 100 vots a favor, 35 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 6.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 130 vots a favor, 5 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta votarem les propostes 7.1 i 16.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 68 vots a favor, 32 vots en contra i 35 abstencions.

Votem la proposta 7.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 120 vots a favor, 11 vots en contra i 4 abstencions.

Votem la proposta 8.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 121 vots a favor, 11 vots en contra, 2 abstencions i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Votem la proposta de resolució 8.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 78 vots a favor, 26 vots en contra i 30 abstencions.

Votem la proposta de resolució 8.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 76 vots a favor, 28 vots en contra i 30 abstencions.

Votem la proposta 9.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 83 vots a favor, 13 vots en contra i 39 abstencions.

Votem la proposta 9.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 77 vots a favor, 2 vots en contra i 56 abstencions.

De manera conjunta votarem les propostes 9.3, 11.2 i 19.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 89 vots a favor, 11 vots en contra i 35 abstencions.

Votem la proposta 10.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 59 vots a favor, 35 vots en contra i 41 abstencions.

Votem la proposta de resolució 10.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 66 vots en contra, 63 vots a favor i 6 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 10.3, 13.2, 18.1, 19.2, 20.2 i 20.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 89 vots a favor, cap vot en contra i 46 abstencions.

Votem la proposta 11.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 69 vots a favor, 66 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 11.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 87 vots a favor, 46 vots en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta 12.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 88 vots a favor, 46 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta 12.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 89 vots a favor, 35 vots en contra i 11 abstencions.

Votem la proposta 13.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 92 vots a favor, cap vot en contra i 43 abstencions.

Votem la proposta 13.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 109 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 14.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 68 vots a favor, 65 vots en contra i 2 abstencions.

De manera conjunta votarem les propostes 14.2, 14.3, 15.1 i 16.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 74 vots a favor, 26 vots en contra i 35 abstencions.

També de manera conjunta votarem les propostes de resolució 15.2 i 22.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 35 abstencions.

Votem la proposta 15.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 70 vots a favor, 61 vots en contra i 4 abstencions.

Votem la proposta 16.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 72 vots a favor, 61 vots en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta 17.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 80 vots a favor, 55 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 17.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 66 vots en contra, 65 vots a favor i 4 abstencions.

Votem la proposta 18.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 98 vots a favor, cap vot en contra i 37 abstencions.

Votem la proposta 19.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 85 vots a favor, 50 vots en contra i cap abstenció.

Votem de manera conjunta les propostes 20.1 i 22.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 26 vots en contra i 37 abstencions.

Votem la proposta 21.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 89 vots a favor, 35 vots en contra i 11 abstencions.

Votem la proposta 21.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 83 vots a favor, cap vot en contra i 52 abstencions.

Votarem de manera... Ara passem... Hem acabat amb el Grup Socialistes, i ara comencem la votació de les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari Comuns.

Començarem votant, de manera conjunta, les propostes de resolució 1.1, 2.3, 3.2 i 9.2.

S'inicia la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 63 vots en contra i cap abstenció.

Votem, a continuació, les propostes 1.2, 1.3, 3.1 i 22.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 62 vots en contra, 30 vots a favor i 43 abstencions.

De manera conjunta també votarem les propostes 2.1, 2.2, 3.3, 16.3, 17.1, 18.1 i 21.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 60 vots en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta de resolució 4.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 53 vots en contra, 47 vots a favor i 35 abstencions.

Votem les propostes de resolució 4.2, 5.1 i 13.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 74 vots a favor, 11 vots en contra i 50 abstencions.

Votem les propostes de resolució 4.3, 6.1, 6.3, 8.2, 9.1, 10.2, 13.1 i 14.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem les propostes 5.2 i 16.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 90 vots a favor, 45 vots en contra i cap abstenció.

Votem les propostes de resolució 5.3 i 18.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 61 vots en contra, 30 vots a favor i 44 abstencions.

També de manera conjunta votarem les propostes 6.2, 7.1, 7.2 i 8.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 89 vots a favor, 11 vots en contra i 35 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 7.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 105 vots en contra, 10 vots a favor i 20 abstencions.

Votem la proposta 8.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 80 vots a favor, 11 vots en contra i 44 abstencions.

Votem la proposta de resolució 9.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 65 vots a favor, 53 vots en contra i 17 abstencions.

Votem ara la proposta 10.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 30 vots a favor i 37 abstencions.

Votem la proposta 10.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 65 vots a favor, 55 vots en contra i 15 abstencions.

Votem de manera conjunta les propostes 11.1 i 15.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 107 vots a favor, 13 vots en contra i 15 abstencions.

Votem conjuntament les propostes de resolució 11.2, 12.2, 14.3, 18.3 i 21.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 107 vots a favor, 26 vots en contra i 2 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 12.1.

Comença la votació. *(Pausa.)* 12.1.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 70 vots a favor, 26 vots en contra i 37 abstencions.

Votem les propostes 11.3, 20.1, 20.2 i 20.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 35 abstencions.

Votem la proposta de resolució 13.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 35 abstencions.

Conjuntament votarem les propostes 19.1, 19.2, 19.3 i 21.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 74 vots a favor, 26 vots en contra i 35 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 15.1 i 15.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 107 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 17.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, 64 vots en contra i 2 abstencions.

Abans de procedir a votar les resolucions, les propostes 17.3... Sí, la diputada Mònica Sales, del Grup Parlamentari de Junts, demana la paraula.

Mònica Sales de la Cruz

Sí, president. Voldríem que constés en acta que hem comès una errada al votar el 12.1, el punt separat dels Comuns. Hem votat abstenció i que conste en acta que hauríem volgut que fos un sí.

El president

Doncs constarà en aquests termes en el diari de sessions.

Passem a votar les propostes 13, 17.3 i 22.1, però el Grup Parlamentari Comuns demanaven..., han demanat la lectura del punt 17.3. Té la paraula per llegir-la la diputada secretària tercera, la senyora Rosa Maria Ibarra.

La secretària tercera

«El Parlament de Catalunya manifesta el seu suport a les iniciatives ciutadanes i legislatives que promoguin el benestar animal i una cultura lliure de crueltat, reconeixent i posant en valor la tasca de les entitats i moviments socials. Així mateix, el Parlament lamenta que la iniciativa legislativa popular, signada per més de 700.000 persones per eliminar el blindatge legal de la tauromàquia, no hagi prosperat al Congreso de los Diputados i reitera el compromís de Catalunya amb una cultura respectuosa amb el benestar animal. La cultura no és tortura.»

El president

Recordin que és una votació conjunta de les propostes de resolució 17.3, que és la que acabem de llegir, i 22.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 67 vots a favor, 26 vots en contra, 41 abstencions i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Passem ara a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Començarem votant conjuntament les propostes 1.1, 3.1, 3.3, 11.2, 12.1, 12.2, 12.3 i 15.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 107 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Votem, tot seguit, les propostes de resolució 1.2 i 15.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 65 vots a favor, 28 vots en contra i 42 abstencions.

Votem, tot seguit, la proposta 1.3, però el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en demanava la lectura. Per tant, prego a la diputada secretària quarta, la senyora Judit Alcalá, que procedeixi a fer-ne la lectura.

La secretària quarta

«Constatar la necessitat d'impulsar una gran entesa de país en defensa de la democràcia per la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol i per avançar en la sobirania nacional i social de Catalunya, una entesa que interpel·la el conjunt de la societat catalana, amb la participació dels agents socials i de la societat civil.»

El president

Per tant, votem la proposta de resolució 1.3, que acaba de ser llegida.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 107 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 2.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 64 vots a favor, 2 abstencions i hi ha hagut un diputat o una diputada que no ha votat.

Procedim ara a votar la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 30 vots a favor i 37 abstencions.

Votem, tot seguit, les propostes 2.3 i 6.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 103 vots a favor, 26 vots en contra i 6 abstencions.

Procedim a votar la proposta 3.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 68 vots a favor, 28 vots en contra i 39 abstencions.

Votem la proposta 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 31 vots a favor, 26 vots en contra, 77 abstencions i hi ha hagut un diputat o una diputada que no ha votat.

Votem la proposta 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 68 vots a favor, 61 vots en contra i 6 abstencions.

Procedim a votar la proposta de resolució 4.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 105 vots a favor, 26 vots en contra i 4 abstencions.

Votarem de manera conjunta les propostes 5.1, 6.2, 14.2, 19.1 i 20.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 109 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem, tot seguit, la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 74 vots a favor, 61 vots en contra i cap abstenció.

Votem de manera conjunta les propostes 5.3 i 17.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 108 vots a favor, 25 vots en contra i dues abstencions.

Procedim a votar la proposta 6.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 63 vots en contra, 29 vots a favor i 42 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 7.1 i 10.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 67 vots a favor, 26 vots en contra i 42 abstencions.

Votem la proposta de resolució 7.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 42 vots en contra i 26 abstencions.

Votem la proposta de resolució 7.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 32 vots a favor, 11 vots en contra i 92 abstencions.

Conjuntament votarem les propostes 8.1, 18.1, 19.2, 20.3, 21.2 i 22.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem les propostes de resolució 8.2, 9.2, 17.3, 20.1 i 21.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 134 vots a favor, 1 vot en contra i cap abstenció.

(Veus de fons.)

El secretari general, amb bon criteri, em recorda que m'he equivocat a l'hora de referenciar l'última de les propostes de resolució votades. Per tant, anullem aquesta votació i la tornem a fer. O si els sembla... No.

Tornem a fer la votació d'aquestes propostes de resolució conjuntament, que són 8.2, 9.2, 17.3, 20.1 i 22.1 –22.1.

Comença la votació.

Ara sí, aquestes propostes han estat aprovades per unanimitat.

Votem conjuntament també les propostes 8.3 i 22.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 82 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Votem la proposta 9.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 91 vots a favor, cap vot en contra i 44 abstencions.

Votem la proposta 10.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 65 vots a favor, 53 vots en contra i 13 abstencions.

Votem ara la proposta 10.3.

Comença la votació.

Aquesta resolució ha estat aprovada per 122 vots a favor, cap vot en contra i 13 abstencions.

De manera conjunta votarem les propostes 11.1 i 11.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 35 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 13.1 i 13.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 78 vots a favor, 11 vots en contra i 46 abstencions.

Votem la proposta de resolució 13.2. (*Veus de fons.*) Esperí. Un moment. Què he dit? (*Veus de fons.*) Sí, sí. El pas de les hores està fet «mella» en aquesta presidència. Lapsus, que, segons el DIEC, és error fet per inadvertència. Doncs he fet un error per inadvertència en la votació anterior, que la tornem a repetir, la votació 24. Havia dit 13.1 i 13.3, i era 11.1 i 11.3. Per tant, anirem una mica més a poc a poc per evitar que hi hagi més errors d'aquestes característiques.

Per tant, votem 11.1 i 11.3. I els demano disculpes.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 34 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució 13.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 70 vots en contra, 65 vots a favor i cap abstenció.

Votem, a continuació, les propostes 14.1 i 15.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 109 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Votem la proposta 14.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 57 vots en contra, 27 vots a favor, 50 abstencions i hi ha hagut un diputat o una diputada que no ha votat.

Votem ara la proposta 16.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 74 vots a favor, 11 vots en contra i 50 abstencions.

Votem la proposta 16.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 78 vots a favor, 15 vots en contra i 42 abstencions.

Votem ara la proposta 17.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 11 vots en contra i 57 abstencions.

Votem la proposta 18.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 106 vots a favor, 11 vots en contra i 17 abstencions.

Votem la proposta 18.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 66 vots a favor, 61 vots en contra i 8 abstencions.

Votem la proposta 19.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat acordada per 72 vots a favor, 63 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 21.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 72 vots a favor, 27 vots en contra i 36 abstencions.

I, finalment, votarem la proposta 21.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 61 vots en contra, 30 vots a favor i 44 abstencions.

Passem, tot seguit, a votar les propostes de resolució subsegüents que ha presentat el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Aquest grup parlamentari ha demanat que es faci lectura de la proposta de resolució 1.1, i demano a la diputada secretària primera, la senyora Glòria Freixa, que procedeixi a fer-ne la lectura.

La secretària primera

«Que la nació catalana té dret a determinar lliurement el seu estatus polític d'acord amb la legislació i els tractats internacionals, i així ho entén una àmplia majoria de la societat catalana, que, segons les dades que ofereixen els estudis d'opinió, considera que l'exercici democràtic del dret a l'autodeterminació és l'única via per resoldre el conflicte polític entre l'Estat espanyol i el poble català.»

El president

Votarem conjuntament aquesta proposta de resolució 1.1 i la 1.2, 11.2, 16.2 i 21.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 69 vots en contra i 66 vots a favor.

Votem ara la proposta de resolució 1.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 61 vots a favor i 6 abstencions.

Votem de manera conjunta les propostes de resolució 2.1 i 22.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 30 vots a favor, 28 vots en contra i 77 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 6.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 35 abstencions.

Votem ara la proposta 2.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 72 vots a favor, 27 vots en contra i 35 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 2.3 i 9.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat rebutjades per 105 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.

També de manera conjunta votarem les propostes 3.1, 7.1, 9.1, 10.2, 10.3, 18.2, 21.1 i 21.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 124 vots en contra, 10 vots a favor i cap abstenció.

Votarem de manera conjunta les propostes 3.2 i 11.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 104 vots en contra, 10 vots a favor i 20 abstencions.

Votem la proposta de resolució 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 125 vots en contra, 10 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 15.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 106 vots en contra, 10 vots a favor i 19 abstencions.

Votem la proposta de resolució 3.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 89 vots a favor, 46 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta 4.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 82 vots a favor, 53 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta de resolució 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 82 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Votem les propostes 4.3 i 6.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 70 vots en contra, 30 vots a favor i 35 abstencions.

Votem la proposta de resolució 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 61 vots en contra, 32 vots a favor i 42 abstencions.

Abans de procedir a la votació de la proposta de resolució 5.3, atès que el grup parlamentari n'ha demanat la lectura, demano al diputat secretari segon, l'honorable senyor Juli Fernández, que procedeixi a fer-ne la lectura.

El secretari segon

«Respondre a la nova sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que anul·la la part central del Decret 91/2024, de 14 de maig, i legislar garantint que l'elaboració, el seguiment dels projectes lingüístics de centre i el règim sancionador en cas d'incompliment són comuns a tot el país i garanteixen la plena vehicularitat del català. Derogar la Llei 8/2022, del 9 de juny, sobre l'ús i l'aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament no universitari, que qüestiona la vehicularitat única del català i posa en risc la immersió lingüística. I impulsar una estratègia conjunta amb tota la comunitat educativa –sindicats, associacions de famílies i alumnat–, així com amb les entitats de defensa de la llengua, per tal de millorar i blindar el model d'immersió lingüística davant els atacs de la judicatura estatal i de la ultradreta a Catalunya i arreu dels Països Catalans.»

El president

Comencem la votació de la proposta de resolució 5.3.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 94 vots en contra, 41 vots a favor i cap abstenció.

Votem de manera conjunta les propostes 6.1, 8.2, 13.1 i 13.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 73 vots a favor, 62 vots en contra i cap abstenció.

Votem les propostes 7.2 i 7.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 123 vots en contra, 12 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 8.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 74 vots a favor, 26 vots en contra i 35 abstencions.

Votem de manera conjunta les propostes 8.3, 22.2 i 22.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 63 vots en contra, 10 vots a favor i 62 abstencions.

Votem ara les propostes 9.3 i 10.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 83 vots en contra, 10 vots a favor i 42 abstencions.

Votem, tot seguit, la proposta 11.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 61 vots en contra, 52 vots a favor i 22 abstencions.

Votem la proposta 12.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 107 vots a favor, 11 vots en contra i 17 abstencions.

Votem la proposta 12.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 65 vots a favor, 26 vots en contra i 44 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 12.3, 14.1 i 19.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 26 vots en contra i 42 abstencions.

Votem la proposta 13.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 103 vots en contra, 4 vots a favor i 28 abstencions.

Conjuntament votarem les propostes 14.2, 16.1 i 16.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 109 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem, tot seguit, la proposta 14.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 103 vots en contra, 12 vots a favor i 20 abstencions.

Votem la proposta de resolució 15.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 103 vots en contra, 30 vots a favor i 2 abstencions.

Votem la proposta 15.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 103 vots en contra, 10 vots a favor i 22 abstencions.

Votem la proposta 17.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 65 vots a favor, 28 vots en contra i 41 abstencions.

Votem la proposta 17.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 107 vots a favor, 26 vots en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta 17.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 61 vots en contra, 30 vots a favor i 44 abstencions.

Votem la proposta 18.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 64 vots en contra, 12 vots a favor i 59 abstencions.

Votem la proposta de resolució 18.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 67 vots a favor, 11 vots en contra i 57 abstencions.

Votem la proposta de resolució 19.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 109 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Votem la proposta 19.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 102 vots en contra, 32 vots a favor i 1 abstenció.

Passem a votar la proposta 20.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 73 vots en contra, 27 vots a favor i 35 abstencions.

Votem ara la proposta 20.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem la proposta 20.3 de la CUP.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 123 vots en contra, 10 vots a favor i 2 abstencions.

Finalment, procedirem a votar les propostes de resolució subsegüents presentades pel Grup Parlamentari de Junts.

Iniciarem la votació votant de manera conjunta les propostes 1.1 i 2.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 107 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Ara procedim a votar conjuntament les propostes 1.2, 2.1 i 2.2. (*Veus de fons.*) Separades. Era lectura, sí, sí. Procedirem a votar de manera separada la 1.2, fent-ne la lectura. I, per tant, demano a la diputada secretària tercera de la Mesa del Parlament, la senyora Rosa Maria Ibarra, que procedeixi a fer-ne la lectura.

La secretària tercera

«Fruit d'aquesta realitat històrica i de la necessitat compartida de resoldre el conflicte descrit, es plantejarà en l'espai de negociació habilitat a tal efecte la celebració d'un referèndum d'autodeterminació sobre el futur polític de Catalunya.»

El president

Procedim, doncs, a votar de manera separada la proposta de resolució 1.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 70 vots en contra, 65 vots a favor i cap abstenció.

I, ara sí, conjuntament votarem les propostes de resolució 2.1 i 2.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes de resolució han estat aprovades per 65 vots a favor, 28 vots en contra i 42 abstencions.

Conjuntament, votarem les propostes 3.1 i 22.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 68 vots en contra, 61 vots a favor i 6 abstencions.

Votarem, tot seguit, conjuntament, les propostes 3.2, 3.3, 8.2, 18.1 i 18.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 68 vots en contra, 67 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara les propostes 4.1, 13.2 i 22.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 109 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució 4.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 88 vots a favor, 27 vots en contra i 20 abstencions.

Votem la proposta de resolució 4.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 99 vots a favor, 32 vots en contra i 4 abstencions.

Votem la proposta 5.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 54 vots a favor i 13 abstencions.

Votem la proposta 5.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 74 vots a favor, 59 vots en contra i 2 abstencions.

Votem ara la proposta 5.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 59 vots en contra, 54 vots a favor i 22 abstencions.

Votem, tot seguit, la proposta 6.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 89 vots a favor, 11 vots en contra i 35 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 6.2 i 8.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 74 vots en contra, 60 vots a favor, cap abstenció, i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Votem les propostes 6.3, 12.3 i 22.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 67 vots a favor, 26 vots en contra i 42 abstencions.

Votem la proposta 7.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 77 vots a favor, 26 vots en contra i 28 abstencions, i hi ha hagut quatre diputats i diputades que no han votat.

Passem a votar la proposta 8.3.

El Grup Parlamentari de Junts ha demanat que se'n faci lectura. I, per tant, demano a la diputada secretària quarta de la Mesa del Parlament, la senyora Judit Alcalá, que procedeixi a llegir aquesta proposta de resolució.

La secretària quarta

«Constatar la necessitat d'un sistema de finançament en forma de concert econòmic que s'aplicarà a Catalunya mitjançant una llei específica que en reguli el funcionament fora del marc de la LOFCA.

»Aquesta llei ha de preveure que la Generalitat tingui la plena sobirania fiscal i normativa sobre tots els impostos recaptats a Catalunya, així com l'exacció, gestió, liquidació, recaptació i inspecció només a través de l'Agència Tributària de Catalunya.

»També ha d'incloure la metodologia per determinar la quota que la Generalitat pagarà a l'Estat. Aquesta quota contemplarà els serveis prestats realment per l'Estat a Catalunya i una aportació solidària decidida per la Generalitat.»

El president

Votem, doncs, la proposta de resolució 8.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 70 vots en contra, 55 vots a favor i 10 abstencions.

De manera conjunta votarem les propostes 9.1, 9.2 i 9.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 72 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Votem la proposta 10.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 100 vots en contra, 35 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara la proposta 10.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 59 vots a favor, 26 vots en contra i 50 abstencions.

Votem, a continuació, la proposta 10.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 56 vots en contra, 37 vots a favor i 42 abstencions.

Votem les propostes de resolució 11.1, 14.1, 17.3 i 20.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 124 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta de resolució 11.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 59 vots en contra, 37 vots a favor i 39 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 11.3 i 19.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 66 vots a favor, 11 vots en contra i 57 abstencions.

Votem la proposta 12.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 71 vots en contra, 62 vots a favor i 2 abstencions.

Votem la proposta 12.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 125 vots a favor, 10 vots en contra i cap abstenció.

Votem la proposta 13.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 79 vots a favor, 36 vots en contra i 20 abstencions.

Votem la proposta de resolució 13.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 128 vots a favor, cap vot en contra i 7 abstencions.

Votem conjuntament les propostes 14.2 i 16.1.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 103 vots a favor, 26 vots en contra i 6 abstencions.

Votem la proposta 14.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 67 vots en contra, 59 vots a favor i 9 abstencions.

Conjuntament votarem les propostes 15.1 i 15.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 61 vots a favor, 26 vots en contra i 48 abstencions.

Votem les propostes 15.3 i 20.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 119 vots a favor, 11 vots en contra i 5 abstencions.

Votem, tot seguit, la proposta 16.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 103 vots a favor, 32 vots en contra i cap abstenció.

Votem les propostes de resolució 16.3 i 18.2.

Comença la votació.

Aquestes resolucions han estat rebutjades per 88 vots en contra, 41 vots a favor i 6 abstencions.

Votem la proposta 17.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 105 vots a favor, 11 vots en contra i 19 abstencions.

Votem la proposta 17.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 94 vots a favor, 21 vots en contra i 20 abstencions.

Votem ara la proposta 19.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 63 vots a favor i 4 abstencions.

La calor és per fer-ho encara més dramàtic. *(Rialles.)*

Procedim a votar la proposta de resolució 19.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 113 vots a favor, 11 vots en contra i 11 abstencions.

Votem la proposta 20.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per 105 vots a favor, 26 vots en contra i 4 abstencions.

Votem la proposta de resolució 21.1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 56 vots a favor, 11 vots en contra i 68 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució 21.2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 68 vots en contra, 36 vots a favor i 30 abstencions.

I, finalment, pel que fa al Grup Parlamentari de Junts, votarem la proposta de resolució 21.3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 87 vots a favor, 48 vots en contra i cap abstenció.

Votarem, tot seguit, les propostes de resolució transaccionals. I començarem amb la transaccional... *(Josep M. Jové Lladó demana per parlar.)* Sí, el senyor Jové, del Grup d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, president. Hi ha hagut una votació que el president del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ha votat diferent que el seu grup. Evidentment, perquè consti en acta aquesta equivocació, que volia votar igual que el seu grup. *(Remor de veus.)*

El president

Molt bé. Si ens indica... Senyor Jové, si indica la votació serà més fàcil. Ja ho buscarem. Molt bé. Procedim a... És la proposta 12.1 del Grup Parlamentari de Junts. I així en queda constància en el diari de sessions.

Procedim, doncs, a votar les propostes de resolució transaccionals. Començarem amb la transaccional entre la proposta de resolució 22.2 del Grup Parlamentari So-

cialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 22.2 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta proposta transaccional ha estat aprovada per 72 vots a favor, 28 vots en contra i 35 abstencions.

Votem, tot seguit, la transaccional entre la proposta de resolució 12.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 16.2 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta proposta transaccional ha estat aprovada per 74 vots a favor, 11 vots en contra i 50 abstencions.

A continuació, votarem la transaccional entre la proposta de resolució 7.2 del Grup Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 14.2 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta proposta transaccional ha estat aprovada per 107 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara la transaccional entre la proposta de resolució 1.2 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 9.3 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per 96 vots a favor, cap vot en contra i 39 abstencions.

Votem la proposta de resolució transaccional entre la proposta de resolució 17.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta 16.1 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per 109 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

I votem la transaccional entre la proposta de resolució 6.1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i la proposta de resolució 12.3 del Grup Parlamentari Comuns.

Comença la votació.

Aquesta proposta transaccional ha estat aprovada per 120 vots a favor, 11 vots en contra i 4 abstencions.

Atès que no queda pendent cap proposta de resolució ni cap transaccional per ser votada, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de nou del vespre i nou minuts.